

Lovforslag nr. L 60. Fremsat den 5. november 2003 af skatteministeren (Svend Erik Hovmand)

Forslag

til

Lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og andre skattelove (Mere smidige regler for pensionsopsparende, hensættelses- fradrag for kreditinstitutter, gældsinstrumenter og afkortning af kredittid ved ophævelse af visse pensionsordninger)

§ 1

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbe- kendtgørelse nr. 816 af 30. september 2003, foretages følgende ændringer:

1. § 2, nr. 4, *litra e*, affattes således:

»e) børnepension, hvis udbetalinger kan tilfalde afdødes efterlevende børn eller stedbørn eller børn af personer, der opfylder *litra d*, dog længst til de pågældendes fyldte 24. år eller til den følgende policedag (årsdag for poli- cens oprettelse).«

2. § 3, *stk. 2*, ophæves.

3. § 5, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2*. Det er dog en betingelse, at der ikke i policen er indsat andre begunstigede end enten forsikredes »nærmeste pårørende« i forsikrings- aftalelovens forstand, jf. denne lovs § 105, *stk. 5*, eller forsikredes ægtefælle, fraskilte ægte- fælle, forsikredes livsarvinger, stedbørn eller stedbørns livsarvinger, en navngiven person, der har fælles bopæl med forsikrede ved indsættel- sen, eller dennes livsarvinger.«

4. I § 5 A indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2*. Den i *stk. 1* nævnte kompensation for manglende adkomst til folkepension og ATP ud-

gør 65.600 kr. Beløbet reguleres efter person- skattelovens § 20.«

5. I § 8, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »mindst 10 år,«: »jf. dog *stk. 3*,«.

6. I § 8, *stk. 1, nr. 3, 4. pkt.*, ændres »70. år« til: »75. år«.

7. I § 8 indsættes efter *stk. 2*, som nyt stykke:

»*Stk. 3*. For forsikringer, der er tilknyttet inve- steringsfonds, jf. lov om finansiel virksomhed, bilag 8, III, finder § 11 A, *stk. 2* og *stk. 3*, tilsva- rende anvendelse.«

Stk. 3 bliver herefter *stk. 4*.

8. I § 11 A, *stk. 1, nr. 1, § 12, stk. 1, nr. 1, 1. pkt.*, og § 13, *stk. 1, 1. og 2. pkt.*, ændres: »et uden- landsk kreditinstitut, der efter tilladelse i et andet land inden for De Europæiske Fællesskaber« til: »et udenlandsk kreditinstitut, der er meddelt til- ladelse til at udøve virksomhed i et andet land in- den for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område,«.

9. § 11 A, *stk. 1, nr. 6*, affattes således:

»6. Der kan ikke træffes bestemmelse om udbe- taling efter kontohaverens død til andre end kontohaverens »nærmeste pårørende«, jf. § 5, *stk. 5*, i lov om visse civile retlige forhold m.v. ved pensionsopsparende i pengeinstitut-

ter, eller kontohaverens ægtefælle, fraskilte ægtefælle, kontohaverens livsarvinger, stedbørn eller stedbørns livsarvinger, en navngiven person, der har fælles bopæl med kontohaveren ved indsættelsen, eller dennes livsarvinger.«

10. § 12, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»4. Der kan ikke træffes bestemmelse om udbetaling efter kontohaverens død til andre end kontohaverens »nærmeste pårørende«, jf. § 5, stk. 5, i lov om visse civilretlige forhold m.v. ved pensionsopsparing i pengeinstitutter, eller kontohaverens ægtefælle, fraskilte ægtefælle, kontohaverens livsarvinger, stedbørn eller stedbørns livsarvinger, en navngiven person, der har fælles bopæl med kontohaveren ved indsættelsen, eller dennes livsarvinger.«

11. I § 14 A, 3. pkt., ændres »§§ 22, 1. pkt., 32, stk. 1, 36-40« til: »§ 32, stk. 1, §§ 36-40«.

12. I § 17, stk. 1, indsættes efter nr. 2 som nye numre:

- »3. at alderspension for tiden indtil fratrædelsestidspunktet skal tilfalde arbejdsgiveren,
4. at invalidepension skal tilfalde arbejdsgiveren for den tid, hvori arbejdstageren modtager sin hidtidige gage,
5. at ægtefælle- og samleverpension og børnepension, der kommer til udbetaling i den tid, hvori der efter dødsfald udbetales fra arbejdsgiver til de pågældende efterladte, skal tilfalde arbejdsgiveren, eller«

Nr. 3 bliver herefter nr. 6.

13. I § 18, stk. 1, indsættes efter 8. pkt.:

»Ved anvendelse af reglen i § 18 A, stk. 1, 7. pkt., fradrages præmierne eller bidragene uanset 1. og 2. pkt. ved indkomstopgørelsen for det indkomstår, i forhold til hvilket de 10 pct. af overskud fra selvstændig erhvervsvirksomhed beregnes, hvis indbetalingerne sker senest den 1. juli i det efterfølgende indkomstår. Hvis den skattepligtiges indkomstår ikke er sammenfaldende med kalenderåret, skal indbetalingerne senest ske den 1. juli i kalenderåret, som det indkomstår, i hvilket de 10 pct. af overskud fra selvstændig erhvervsvirksomhed beregnes, træder i stedet for.«

14. I § 18, stk. 2, indsættes som 5. pkt.:

»Er der sket afgiftsberigtigelse af en kapitalforsikring eller en opsparing i pensionsøjemed efter § 25, stk. 1, nr. 1, ved udbetaling til ejeren efter det fyldte 60. år, er der ikke fradragsret for bidrag m.v. til sådanne ordninger, som indbetales i de indkomstår, der følger efter indkomståret, hvori den eller de første kapitalforsikringer eller opsparinger i pensionsøjemed er afgiftsberigtiget.«

15. I § 18, stk. 4, indsættes efter 1. pkt.:

»Der skal dog ikke ske fordeling af fradraget efter 1. pkt., hvis der i det indkomstår, der følger umiddelbart efter det sidste indkomstår, hvori præmie (bidrag) er forfaldet til betaling, eller indbetaling til en rateopsparing i pensionsøjemed er sket, forfalder præmie (bidrag) til en ny pensionsordning med løbende udbetalinger eller rateforsikring i pensionsøjemed eller sker indbetalinger til en ny rateopsparing i pensionsøjemed på tilsvarende vilkår med hensyn til størrelsen af de årlige indbetalinger som vilkårene for den i det forudgående indkomstår ophørte ordning, således at den samlede præmie- eller bidragsperiode til de nævnte ordninger er på mindst 10 år.«

16. I § 18, stk. 4, indsættes efter 3. pkt., der bliver 4. pkt.:

»Ved forlængelse af en pensionsordning med løbende udbetalinger, en rateforsikring eller en rateopsparing i pensionsøjemed finder 2. pkt. dog tilsvarende anvendelse, hvis der oprindeligt er aftalt en indbetalingsperiode på mindst 10 år.«

17. I § 18, stk. 4, 4. pkt., der bliver 6. pkt., ændres »1.-3. pkt.« til: »1.-5. pkt.«

18. I § 18 A, stk. 1, indsættes efter 6. pkt.:

»Endvidere skal omregning ikke ske i tilfælde, hvor de betalte præmier eller bidrag udgør mindst 10 pct. af det selvangivne overskud fra selvstændig erhvervsvirksomhed som opgjort efter reglerne for opgørelse af skattepligtig indkomst før fradrag for henlæggelse til konjunkturdigning efter virksomhedsskattelovens § 22 b, med tillæg af renteudgifter og kurstab på fordringer og gæld og med fradrag af rente- og udbytteindtægter samt kursgevinst på fordringer og gæld, som indgår i opgørelsen af dette overskud. Præmierne eller bidragene kan dog højst nedsættes til et beløb svarende til den del af den skattepligtiges personlige indkomst, der ikke hidrører fra den selvstændige erhvervsvirksomhed, før fradrag for præmier og bidrag til pensionsord-

ninger m.v., tillagt beløb, der af en arbejdsgiver indbetales til en af kapitel 1 omfattet ordning, jf. § 19, og tillagt positiv kapitalindkomst og positiv aktieindkomst bortset fra udbytteindkomst op til 5.000 kr., hvori der er indeholdt endelig udbytteskat»

19. I § 18 A, stk. 3, ændres »3 måneder efter, at ordningen er ophævet« til: »3 hverdage (bankdage) efter, at ordningen er udbetalt«.

20. I § 19, stk. 1, indsættes efter 2. pkt.:

»Er der sket afgiftsberigtigelse af en kapitalforsikring eller en opsparing i pensionsøjemed efter § 25, stk. 1, nr. 1, ved udbetaling til ejeren efter det fyldte 60. år, medregnes beløb, der af arbejdsgiveren eller en tidligere arbejdsgiver indbetales til en kapitalforsikring eller en opsparing i pensionsøjemed i indkomstår, der følger efter indkomståret, hvori den eller de første kapitalforsikringer eller opsparinger i pensionsøjemed er afgiftsberigtiget, dog ved opgørelsen af arbejdstagerens skattepligtige indkomst.«

21. I § 19, stk. 2, ændres »som foretages af de kommunale dagpenge- og socialmyndigheder, arbejdsløshedskasserne eller Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen« til: »som foretages for de nævnte personer«.

22. I § 21 A, stk. 1, 1. pkt., udgår: »inden for den i § 16, stk. 1, nævnte beløbsgrænse,« og efter »tilbagebetales« indsættes: »eller overføres til en anden ordning omfattet af kapitel 1, i hvilket tilfælde indbetalingen har virkning for det indkomstår, hvor der er foretaget indbetaling på kapitalforsikringen m.v. «

23. I § 21 A, stk. 1, 4. pkt., ændres »tilbagebetales eller udbetales« til: »tilbagebetales, udbetales eller overføres«.

24. I § 21 A, stk. 2, ændres »tilbagebetales, når særlige omstændigheder taler derfor« til: »tilbagebetales eller overføres til en anden ordning omfattet af kapitel 1, i hvilket tilfælde indbetalingen har virkning for det indkomstår, hvor der er foretaget indbetaling på kapitalforsikringen m.v.«

25. Efter § 21 A indsættes:

»§ 21 B. Beløb, der er indbetalt til en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed, og som ikke kan fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. § 18, stk. 2, 5. pkt.,

eller som skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. § 19, stk. 1, 3. pkt., kan tilbagebetales, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Tilbagebetaling sker efter anmodning fra ejeren af ordningen. Hvis der er sket afgiftsberigtigelse af det pågældende beløb inden anmodningen om tilbagebetaling, kan afgiften søges tilbagebetalt hos de statslige told- og skattemyndigheder. Ejeren af ordningen kan endvidere vælge at overføre beløbet til en anden ordning omfattet af kapitel 1 med virkning for det indkomstår, hvor beløbet ikke har kunnet fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. § 18, stk. 2, 5. pkt., eller hvor beløbet har skullet medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. § 19, stk. 1, 3. pkt.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetningspligt for pensionsinstitutter vedrørende det indbetalte beløb samt om tilbagebetaling og udbetaling efter stk. 1.«

26. § 25, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1. ved udbetaling til ejeren efter det fyldte 60. år, og ved udbetaling ved den lavere pensionsalder, der måtte være godkendt af Ligningsrådet, men inden det fyldte 70. år eller første policedag herefter, jf. dog § 26, stk. 1,«

27. I § 25, stk. 1, nr. 8, ændres » 30, stk. 2« til: »§ 30, stk. 2, jf. § 30, stk. 3, nr. 1 eller 2«.

28. § 26 affattes således:

»§ 26. Ved udbetaling til ejeren efter det fyldte 60. år, kan ejeren kræve, at afgiften i stedet beregnes efter § 28,

Stk. 2. Afgiftsberegning efter § 25, stk. 1, nr. 1, hvor Ligningsrådet har godkendt en lavere pensionsalder end det fyldte 60. år, og hvor afgiftsberegningen sker før det fyldte 60. år, kan kun finde sted én gang. Ved efterfølgende udbetaling af kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed og dele deraf inden ejerens fyldte 60. år skal der beregnes afgift efter § 28, medmindre én af betingelserne i § 25, stk. 1, nr. 2-8, er opfyldt.

Stk. 3. Afgiftsberegning efter § 25, stk. 1, nr. 2, 3 eller 4, kan kun finde sted én gang. Ved efterfølgende udbetaling af kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed skal der beregnes afgift efter § 28, medmindre én af betingelserne i § 25, stk. 1, nr. 2, 3 eller 4, anses i denne henseende kun for opfyldt, hvis der er tale om en anden syg-

dom, forværring af en varig nedsættelse af funktionsevnen eller varig nedsættelse af funktionsevnen af anden årsag end den, der gav anledning til afgiftsberigtigelse af kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed efter 1. pkt., eller hvis betingelserne for udbetaling af den pågældende kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed ikke tidligere har været opfyldt. Dette gælder, hvad enten afgiftsberigtigelsen er sket efter § 25, stk. 1, nr. 2, 3 eller 4.«

29. I § 28, ændres »§§ 25-27« til: »§§ 25 og 27«.

30. I § 29, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »indeksordning«: »herunder udbetalinger af indestående på en indeksordning, der er ophævet som følge af ejerens død«.

31. I § 29 B, nr. 3, ændres »lov om social bi-stand« til: »lov om social pension«.

32. I § 30, stk. 3, litra 2, udgår »ved udlodningen«.

33. I § 33 A indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Ved afgiftsberegning efter § 28, § 29, stk. 1, 1. eller 2. pkt., § 29, stk. 2 eller 3, § 29 A, § 29 C eller § 30, stk. 1, 1., 2. eller 3. pkt., for en pensionsordning, hvortil der efter § 41 er overført beløb fra en anden pensionsordning som nævnt i stk. 1, 2 eller 3, anvendes reglerne i henholdsvis stk. 1, 2 eller 3 på den del af udbetalingen eller det afgiftspligtige beløb, der hidrører fra det overførte beløb.«

34. I § 34 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Ved afgiftsberegning efter §§ 28, 29, 29 A, 29 C, 30 eller 31 for en pensionsordning, hvortil der efter § 41 er overført beløb fra en anden pensionsordning som nævnt i stk. 1, 2, 3 eller 4, anvendes reglerne i henholdsvis stk. 1, 2, 3 eller 4 på den del af udbetalingen eller det afgiftspligtige beløb, der hidrører fra det overførte beløb.«

35. I § 37 ændres »§ 26, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, 1. pkt.« til: »§ 26, stk. 1, 2, eller 3,«

36. § 38, stk. 1, 3. pkt., ophæves og i stedet ind- sættes:

»Det pågældende forsikringsselskab eller den pågældende myndighed, pensionskasse, bank, sparekasse eller anden institution skal tilbage- holde afgiften og indbetale den til statskassen inden 3 hverdage (bankdage) efter, at forsikrings-

selskabet m.v. har udbetalt den afgiftspligtige ydelse. Hvor afgiftspligten ikke indtræder som følge af en udbetaling, skal det pågældende forsikringsselskab eller den pågældende myndighed, pensionskasse, bank, sparekasse eller anden institution tilbageholde afgiften og indbetale den til statskassen inden 1 måned efter, at forsikringsselskabet m.v. har fået kendskab til afgifts- pligten.«

37. § 38, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Hvis indbetaling ikke finder sted inden udløbet af den frist, der er nævnt i stk. 1, skal den tilbageholdelsespligtige betale en månedlig rente med den rentesats, der fastsættes efter § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., med tillæg af 0,8 procentpoint pr. påbe- gyndt måned fra tidspunktet for seneste rettidige indbetaling.«

38. I § 41, stk. 1, indsættes efter »samme per- son«: »eller en ægtefælle efter udlodning til den- ne i medfør af § 30, stk. 2,«.

39. I § 41, stk. 1, nr. 7, ændres »Tillægspensi- on.« til: »Tillægspension, eller«.

40. I § 41, stk. 1 indsættes som nr. 8:

»8. fra den del af en pensionsordning med lø- bende udbetalinger omfattet af § 2, nr. 4, el- ler § 7, der udgøres af en supplerende én- gangsydelse, til en kapitalforsikring i pensi- onsøjemed, når overdragelsen sker som led i en overførsel af pensionstilsagnene efter ka- pitel 8 i lov om tilsyn med firmapensions- kasser eller som led i en bestandsoverdragelse efter lov om finansiel virksomhed §§ 233-235.«

41. I § 43 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. En pensionsordning med løbende ud- betalinger, en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed, eller en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed, oprettet ved over- førsel som nævnt i § 41, stk. 1, kan uanset be- stemmelserne i § 2, nr. 4, litra a), § 8, stk. 1, nr. 3, § 10, stk. 1, nr. 3, § 11 A, stk. 1, nr. 5, og § 12, stk. 1, nr. 3 aftales udbetalt fra et tidspunkt mel- lem overførslen og det fyldte 60. år, når forsik- ringstageren eller kontohaveren opfylder de re- spektive ordningers vilkår for udbetaling før det fyldte 60. år på grund af invaliditet m.v.«

42. § 49 A, stk. 8, 2. og 3. pkt., ophæves, og i ste- det indsættes:

»Afgiften tilbageholdes ved tilbagebetalingen og skal indbetales til statskassen inden 3 hverdage (bankdage) efter tilbagebetalingen. Den afgiftspligtige skal underrettes om tilbageholdelsen. § 38, stk. 5 og 6, og § 39 finder tilsvarende anvendelse.«

43. § 49 B, stk. 8, 2. og 3. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Afgiften tilbageholdes ved tilbagebetalingen og skal indbetales til statskassen inden 3 hverdage (bankdage) efter tilbagebetalingen. Den afgiftspligtige skal underrettes om tilbageholdelsen. § 38, stk. 5 og 6, og § 39 finder tilsvarende anvendelse.«

44. I § 53 A indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Uanset stk. 1, nr. 2 og 4, kan der ikke ved oprettelsen af en pensionsordning gives afkald på beskatning efter reglerne i afsnit I, hvis pensionsordningen modtager statsstøtte.«

§ 2

I lov nr. 911 af 16. december 1998 om ændring af kursgevinstloven, skattekontrolloven og skat-testyrelsesloven (Hensættelser i penge- og realkreditinstitutter m.fl.), som ændret ved § 3 i lov nr. 1030 af 22. november 2000, foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 1, affattes således:

»1. I § 25, stk. 1, ændres »stk. 2-5« til: »stk. 2-9«.

2. § 1, nr. 3, affattes således:

»3. I § 25 indsættes som stk. 6-9:

»Stk. 6. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, der er omfattet af lov om finansiel virksomhed, Kreditforeningen af Kommuner i Danmark og Danmarks Skibskreditfond skal ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage beløb, der ved indkomstårets udløb er nedskrevet på udlån og hensat til tab på garantier m.v. efter de for instituttet gældende regnskabsretlige regler. For herværende filialer af udenlandske kreditinstitutter, der er hjemmehørende i et land inden for EU/EØS, skal beløbet dog opgøres efter de regnskabsretlige regler, der gælder for tilsvarende kreditinstitutter undergivet Finanstilsynets tilsyn. Nedskrivninger og hensatte beløb kan dog kun fradrages i det omfang, de vedrører tab, der er fradragsberettiget efter skattelovgivnin-

gens almindelige regler. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst skal medregnes de fradragsberettigede nedskrivninger og hensatte beløb, jf. 1. pkt., for det forudgående indkomstår.

Stk. 7. I stedet for at medregne tab på udlån og garantier m.v. ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter reglerne i stk. 1-3 kan finansieringsselskaber, som opfylder betingelserne i stk. 9, vælge én gang for alle at anvende reglerne i stk. 6 for samtlige de udlån og garantier m.v., der vedrører aktiviteterne, som er nævnt i litra a til m i stk. 9, nr. 2. Vurderingen af kravet i stk. 6, 3. pkt. skal ved finansiel leasing, jf. stk. 9, nr. 2, litra b, foretages ud fra en antagelse om, at finansiel leasing også skattemæssigt betragtes som udlån. Meddelelse om anvendelse af reglerne i stk. 6 skal indsendes til de statslige told- og skatteforvaltninger senest den 1. december i det indkomstår, hvor reglerne ønskes anvendt første gang, idet meddelelsen skal være vedlagt en erklæring afgivet af en statsautoriseret revisor, hvorved det attesteres, at betingelsen i stk. 9, nr. 2, er opfyldt. Overskrides fristen i 3. pkt., kan reglerne i stk. 6 først anvendes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fra og med det efterfølgende indkomstår.

Stk. 8. Såfremt et selskab, efter at selskabet har valgt at anvende reglerne i stk. 6, ikke længere opfylder betingelserne i stk. 9, bortfalder adgangen til at anvende reglerne i stk. 6 én gang for alle. For så vidt angår betingelsen i stk. 9, nr. 2, indebærer en manglende overholdelse heraf i én fortløbende periode på maksimalt 3 år dog ikke, at adgangen til at anvende reglerne i stk. 6 bortfalder. Skatteministeren kan tillade, at et selskab kan anvende reglerne i stk. 6, efter udløbet af den periode, der er angivet i 2. pkt., selv om betingelsen i stk. 9, nr. 2, fortsat ikke er opfyldt. Tilladelsen kan gøres tidsbegrænset.

Stk. 9. Anvendelse af reglerne i stk. 7, er betinget af, at:

- 1) selskabet er et aktie- eller anpartsselskab, eller en herværende filial af et udenlandsk finansieringsselskab, der er hjemmehørende i et land inden for EU/EØS,
- 2) selskabet, som hovedvirksomhed erhverver kapitalinteresser og/eller udøver en eller flere af aktiviteterne, som er nævnt i litra a til k i følgende liste:
 - a) Udlånsvirksomhed.
 - b) Finansiel leasing.
 - c) Betalingsformidling.

- d) Udstedelse og administration af betalingsmidler (kreditkort, rejsechecks, bankveksler).
- e) Sikkerhedsstillelse og garantier.
- f) Transaktioner for egen eller kunders regning vedrørende:
- 1) pengemarkedsinstrumenter (checks, veksler, indskudsbeviser m.v.),
 - 2) valutamarkedet,
 - 3) finansielle futures og options,
 - 4) valuta- og renteinstrumenter,
 - 5) værdipapirer.
- g) Medvirken ved emission af værdipapirer og tjenesteydelser i forbindelse hermed.
- h) Rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstruktur, industristrategi og dermed beslægtede spørgsmål og rådgivning samt tjenesteydelser vedrørende sammenlutning og opkøb af virksomheder.
- i) »Money broking«.
- j) Porteføljeadministration og -rådgivning.
- k) Opbevaring og forvaltning af værdipapirer.
- l) Kreditoplysninger.
 - m) Boksudlejning.
- 3) selskabet anvender kalenderåret som regnskabsår, og at
- 4) selskabet ved udarbejdelse af årsrapporten anvender reglerne i årsregnskabslovens afsnit V, og at årsrapporten revideres af en statsautoriseret revisor.«

3. § 2, nr. 1, affattes således:

»1. Efter § 6 C indsættes:

»§ 6 D. Tilsynsmyndigheden for et institut som nævnt i kursgevinstlovens § 25, stk. 6, kontrollerer størrelsen af beløb, der er nedskrevet på udlån og hensat på garantier m.v. i instituttet. De statslige told- og skatteforvaltninger kan i særlige tilfælde anmode tilsynsmyndigheden om at foretage kontrollen pr. 31. december i det pågældende år.

Stk. 2. For herværende filialer af udenlandske kreditinstitutter, der er hjemmehørende i et land inden for EU/EØS, kan de statslige told- og skatteforvaltninger anmode Finanstilsynet om på deres vegne at kontrollere størrelsen af nedskrivninger på udlån og hensættelser på garantier m.v., som kan fradrages efter kursgevinstlovens § 25, stk. 6. Anmodning fra de statslige told- og skatteforvaltninger skal fremsættes senest 1½ år

efter udløbet af det pågældende indkomstår. Finanstilsynet skal meddele sin afgørelse til de statslige told- og skatteforvaltninger inden 6 måneder fra anmodningens fremsættelse. Afgørelsen kan indbringes for Økonomi- og Erhvervsministeriets Erhvervsankenævn senest 4 uger efter, at de filialer, der er nævnt i 1. pkt., har fået underretning om afgørelsen fra de statslige told- og skatteforvaltninger.

Stk. 3. For finansieringsselskaber, der efter kursgevinstlovens § 25, stk. 7, har valgt at anvende reglerne i kursgevinstlovens § 25, stk. 6, kan de statslige told- og skatteforvaltninger anmode Erhvervs- og Selskabsstyrelsen om på deres vegne at kontrollere størrelsen af nedskrivninger på udlån og hensættelser på garantier m.v., som kan fradrages efter reglerne i kursgevinstlovens § 25, stk. 6. Reglerne i stk. 2, 2.-4. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Finansieringsselskaber, der efter kursgevinstlovens § 25, stk. 7, har valgt at anvende reglerne i kursgevinstlovens § 25, stk. 6, skal sammen med selskabets selvangivelse for det pågældende indkomstår indsende en erklæring afgivet af en statsautoriseret revisor, hvorved det attesteres, at de regnskabsmæssige nedskrivninger på udlån og hensættelser på garantier m.v. er foretaget i overensstemmelse med reglerne i årsregnskabslovens afsnit V, herunder at selskabet har kalenderåret som regnskabsår. Endvidere skal erklæringen indeholde oplysning om, hvorvidt selskabet opfylder betingelsen i kursgevinstlovens § 25, stk. 9, nr. 2. Reglerne i § 5, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse, hvis revisorattesten ikke er indsendt rettidigt.

Stk. 5. Reglerne i § 347 i lov om finansiel virksomhed, dog bortset fra reglen i § 347, stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse ved Finanstilsynets kontrol af filialer af udenlandske kreditinstitutter, jf. stk. 2, og Erhvervs- og Selskabsstyrelsens kontrol af finansieringsselskaber, jf. stk. 3.«

4. § 4, stk. 1, affattes således:

»*Stk. 1.* Loven træder i kraft den 1. januar 2004.«

5. I § 4, stk. 2, indsættes efter »§ 1, nr. 3,«: »og som ikke efter kursgevinstlovens § 25, stk. 7, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, for indkomståret 2004 og efterfølgende år vælger at anvende reglerne i kursgevinstlovens § 25, stk. 6,«.

§ 3

I lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 24. september 2003, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som stk. 5 og 6:

»Stk. 5. Pengefordringer, der ikke forfalder til et forud aftalt tidspunkt, behandles som andre pengefordringer, når betingelserne i ligningslovens § 6 B, stk. 1, nr. 1-3, er opfyldt.

Stk. 6. Gæld, der ikke forfalder til et forud aftalt tidspunkt, behandles som anden gæld, når betingelserne i ligningslovens § 6 B, stk. 1, nr. 1-3, er opfyldt.«

2. I § 22, stk. 3, 1. pkt., ændres »realkreditinstitut godkendt i henhold til realkreditloven eller en filial af et udenlandsk kreditinstitut omfattet af realkreditlovens § 3« til: »realkreditinstitut, der er omfattet af lov om finansiell virksomhed«.

3. I § 25, stk. 4, 1. pkt., og § 27, stk. 1, 1. pkt., ændres »Realkreditinstitutter, der er godkendt i henhold til realkreditloven, Kreditforeningen af Kommuner i Danmark, Danmarks Skibskreditfond og filialer af udenlandske kreditinstitutter omfattet af realkreditlovens § 3« til: »Realkreditinstitutter, der er omfattet af lov om finansiell virksomhed, Kreditforeningen af Kommuner i Danmark og Danmarks Skibskreditfond«.

4. § 28 affattes således:

»§ 28. Selskaber, der er omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, skal anvende lagerprincippet, jf. § 33, stk. 1, ved opgørelsen af gevinst og tab på fordringer.«

5. § 41, stk. 8, 4. pkt., affattes således:

»For næringsskattepligtige selskaber m.v., dvs. selskaber m.v., der var omfattet af § 2, 2. pkt., som affattet ved lovbekendtgørelse nr. 627 af 29. september 1987, som ændret ved lov nr. 255 af 25. april 1990 og lov nr. 386 af 13. juni 1990, har reglen om, at tabsfradragsbegrænsningen også gælder i forhold til gæld overtaget ved debitorskifte, alene virkning for gæld i danske kroner, der er påtaget den 29. maj 1991 eller senere.«

6. § 41, stk. 19, affattes således:

»Stk. 19. Et selskab som nævnt i § 28, der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for et givet indkomstår skifter til lagerprincippet ved

opgørelsen af gevinst og tab på fordringer, medtager ultimoværdien for de pågældende fordringer i indkomståret forud for det indkomstår, hvori skiftet sker, som primoværdi i det indkomstår, hvori skiftet sker. Ultimoværdien for indkomståret forud for det indkomstår, hvori skiftet sker, opgøres efter de indkomstskattemæssige regler, der gælder for selskabet for det pågældende år. En eventuel resterende saldo for de pågældende fordringer ved udgangen af det indkomstår, der går forud for det år, hvori skiftet sker, medregnes i den skattepligtige indkomst i det år, hvori skiftet sker.«

§ 4

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 791 af 17. september 2002, som ændret ved lov nr. 1060 af 17. december 2002 og lov nr. 453 af 10. juni 2003, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 6 A indsættes:

»§ 6 B. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst behandles renter af gæld, der ikke forfalder til et forud aftalt tidspunkt, som renter af anden gæld, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Gældsforholdet skal være fastlagt ved udstedelse af et gældsinstrument. Gældsinstrumenter, der udstedes i papirløs form (dematerialiseret), skal være registreret i en værdipapircentral.
- 2) Debitor i henhold til gældsinstrumentet skal enten være en stat, et kreditinstitut som omhandlet i artikel 1, nr. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/28/EF af 18. september 2000, et fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab som omhandlet i lov om finansiell virksomhed eller et tilsvarende fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab hjemmehørende i et land inden for EU/EØS.
- 3) Kreditor i henhold til gældsinstrumentet skal have en årlig rente. Vilkaerene for rentens størrelse og variation skal være fastlagt ved udstedelsen af gældsinstrumentet og vilkaerene kan efterfølgende alene ændres som følge af forhold, hvorpå såvel debitor som kreditor i henhold til gældsinstrumentet er uden indflydelse.

Stk. 2. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst behandles renteindtægter af pengefordringer, der ikke forfalder til et forud aftalt tidspunkt, som renteindtægter af andre pengefordringer, såfremt betingelserne i stk. 1, nr. 1-3, er opfyldt.«

2. § 8 R, stk. 2, 3. pkt., ophæves og i stedet ind sættes:

»Hvis fradraget efter 2. pkt. beregnes på grundlag af fradraget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 5 b, stk. 3, fradrages dog et beløb, der ikke tager hensyn til nedsættelsen efter § 5 b, stk. 3, 2. pkt. Ved opgørelse af fortjeneste og tab på fast ejendom omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 5 b anvender skattepligtige som nævnt i 2. pkt. en anskaffelsessum opgjort efter almindelige regler fratrukket det beløb, som er nævnt i 2. og 3. pkt.«

3. § 17 E, stk. 1 og 2, affattes således:

»§ 17 E. Penge- og realkreditinstitutter m.v., der er omfattet af reglerne i kursgevinstlovens § 25, stk. 6, og finansieringsselskaber, der efter kursgevinstlovens § 25, stk. 7, har valgt at anvende reglerne i kursgevinstlovens § 25, stk. 6, skal betale en afgift til statskassen af saldoen på instituttets m.v. hensættelseskonto pr. 1. januar i afgiftsåret. Afgiftsåret er det år, hvor afgiften forfalder til betaling.

Stk. 2. Ved hensættelseskontoen forstås det regnskabsmæssige beløb, der pr. 1. januar samlet er nedskrevet på udlån og hensat på garantier m.v. efter de regnskabsretlige regler, som instituttet m.v. skal følge i henhold til reglerne i kursgevinstlovens § 25, stk. 6 og 7.«

4. I § 17 E, stk. 5, 1. pkt., ændres »Instituttets« til: »Instituttets m.v.«, »instituttets« ændres til: »instituttets m.v.«, »de statslige told- og skattemyndigheder« ændres til: »de statslige told- og skatteforvaltninger« og »den 1. juli« ændres til: »den 30. juni«.

5. I § 17 E, stk. 6, ændres »De statslige told- og skattemyndigheder« til: »De statslige told- og skatteforvaltninger«.

§ 5

I lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsafkastbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 666 af 31. juli 2002, som ændret ved lov nr. 1060 af 17. december 2002, lov

nr. 421 af 10. juni 2003 og lov nr. 453 af 10. juni 2003, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 b, stk. 3, indsættes efter 1. pkt.:

»Anskaffelsessummen efter 1. pkt. beregnes som anskaffelsessummen fratrukket anskaffelsessummen ganget med den sats, der er angivet i § 2, stk. 1.«

2. § 23, stk. 1, 2. pkt., ophæves og i stedet ind sættes:

»Pengeinstituttet skal tilbageholde skatten og indbetale den til den statslige told- og skattemyndighed inden 3 hverdage (bankdage) efter, at pengeinstituttet har udbetalt den skattepligtige ydelse. Hvor ophævelsen ikke medfører, at der sker udbetaling, skal det pågældende pengeinstitut tilbageholde skatten og indbetale den til den statslige told- og skattemyndighed inden 1 måned efter, at pengeinstituttet har fået kendskab til ophævelsen.«

3. I § 30, nr. 8, indsættes efter »§ 23«: »og herunder regler for pengeinstitutternes hæftelse for beløb modregnet i strid med § 25 samt forrentning af disse«.

§ 6

I lov nr. 492 af 12. juni 1996 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Tyskland, som ændret ved § 2 i lov nr. 861 af 30. november 1999, foretages følgende ændring:

1. Efter § 1 a indsættes:

»§ 1 b. Den skattepligtige indkomst og den personlige indkomst nedsættes for en person, som er hjemmehørende i Tyskland, og som modtager pension i forbindelse med tidligere personligt arbejde for det danske mindretal i Sydslesvig. Nedsættelsen udgør 50 pct. af den modtagne pension, hvis den skattepligtige var hjemmehørende i Tyskland og arbejdede for mindretallets institutioner i Sydslesvig i hele den periode, hvori den pågældende optjente ret til pensionen. Såfremt den skattepligtige kun var hjemmehørende i Tyskland og arbejdede for mindretallets institutioner i Sydslesvig en del af den periode, hvori den pågældende optjente ret til pensionen, reduceres nedsættelsen efter forholdet mellem det antal år, hvori den pågældende var hjemmehørende i Tyskland og arbejdede for mindretallets institutioner i Sydslesvig, og det antal år, hvori den pågældende optjente ret til pensionen.

Hvis en person hjemmehørende i Tyskland modtager pension i forbindelse med en anden persons tidligere arbejde for mindretallets institutioner, er nedsættelsen afhængig af den periode, hvor den person, der optjente retten til pensionen, var hjemmehørende i Tyskland og arbejdede for mindretallets institutioner i Sydslesvig. Nedsættelsen kan ikke medføre, at den skattepligtige indkomst og den personlige indkomst bliver negativ.«

§ 7

I lov nr. 231 af 2. april 2003 om beskatning af medlemmer af kontoførende foreninger foretages følgende ændring:

1. I § 17 indsættes efter stk. 1:

»Stk. 2. Stk. 1, 1. pkt., gælder ikke overdragelse af aktiver, på hvilke urealiserede gevinster eller tab beskattes efter lagerprincippet.«

§ 8

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2-15.

Stk. 2. § 1, nr. 4, har virkning for indkomståret 2005 og senere indkomstår, og nr. 15, 16, 17 og 18, har virkning for indkomståret 2004 og senere indkomstår.

Stk. 3. § 1, nr. 14, 21, 26, 28-29 og 35, har virkning for kapitalforsikringer eller opsparinger i pensionsøjemed, der afgiftsberigtiges den 1. januar eller senere. § 1, nr. 22 og 23, har virkning for indbetalinger den 1. januar 2003 og senere. § 1, nr. 24 og 25, har virkning for indbetalinger den 1. januar 2004 og senere.

Stk. 4. § 1, nr. 19, 36, 42 og 43, § 4, nr. 3, og § 5, nr. 2, træder i kraft den 1. januar 2004.

Stk. 5. § 1, nr. 30, § 4, nr. 2, § 5, nr. 1, og § 6, træder i kraft den 1. januar 2004 og har virkning fra og med indkomståret 2004.

Stk. 6. § 1, nr. 33 og 34, har virkning for pensionsordninger, hvor den afgiftspligtige udbetaling eller disposition foretages på datoen for lovforslagets fremsættelse eller senere.

Stk. 7. § 1, nr. 37, har virkning for renter, der påløber den 1. januar 2004 eller senere.

Stk. 8. § 1, nr. 38 og 41, har virkning for overførsler, der foretages den 1. januar 2004 eller senere.

Stk. 9. § 1, nr. 39 og 40, har virkning for overdragelser, som har fundet sted den 1. januar 2003 eller senere.

Stk. 10. § 1, nr. 44, træder i kraft den 1. januar 2004 og har virkning for pensionsordninger, der oprettes fra og med den 5. november 2003.

Stk. 11. § 3, nr. 1, har virkning for fordringer og gæld, der stiftes den 1. januar 2004 eller senere.

Stk. 12. § 3, nr. 4 og 6, har virkning ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for indkomståret 2002 og senere indkomstår. Ved indeksregulerede fordringer for hvilke kursgevinstlovens § 28, stk. 2, som affattet ved lovbekendtgørelse nr. 832 af 3. oktober 2002 hidtil har været gældende, kan selskabet dog vælge, at kursgevinstlovens § 28 og § 41, stk. 19, som affattet ved § 3 først skal have virkning fra enten indkomståret 2003 eller fra indkomståret 2004.

Stk. 13. § 4, nr. 1, har virkning for renter af fordringer og gæld, der stiftes den 1. januar 2004 eller senere.

Stk. 14. Datterselskaber af pengeinstitutter, der driver virksomhed med finansiel leasing, og som efter kursgevinstlovens § 25, stk. 7, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 2, vælger at anvende reglerne i kursgevinstlovens § 25, stk. 6, for indkomståret 2004 og efterfølgende indkomstår, kan undlade at opfylde betingelsen i kursgevinstlovens § 25, stk. 9, nr. 4, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 2, frem til ikrafttrædelsen af §§ 183-198 i lov om finansiel virksomhed, jf. § 375, stk. 3 i lov nr. 453 af 10. juni 2003. Reglen i 1. pkt. finder alene anvendelse for selskaber, der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for 2003 har foretaget fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger på udlån og hensættelser på garantier m.v. efter Ligningsrådets anvisning om pengeinstitutters m.fl. hensættelser til imødegåelse af tab på udestående fordringer og garantier m.v.

Stk. 15. § 7, nr. 1, har virkning fra og med det regnskabsår, som lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger har virkning fra, jf. § 20, stk. 2 og 4, i lov nr. 231 af 2. april 2003.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget indeholder følgende elementer:

- Smidiggørelse af pensionsbeskatningslovens regler for pensionsopparerne.
- Smidiggørelse af lov om beskatning af medlemmer af kontoførende foreninger.
- Udvidelse af den kreds af kreditinstitutter, der kan anvende reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger på udlån og hensejtelser på garantier m.v., således at finansieringsselskaber (finansieringsinstitutter) får adgang til at anvende disse regler.
- Afkortning af kredittiden for pensionsinstitutters indbetaling af afgift i forbindelse med udbetaling af kapitalpensioner og -forsikringer samt afkortning af kredittiden ved indbetaling af afgift og pensionsafkastkat i visse ophørssituationer.
- Indførelse af regler, der sikrer, at gæld i henhold til visse gældsinstrumenter, der ikke opfylder de almindelige skattemæssige kriterier for at kunne anerkendes som gæld, kan behandles som gæld i skattemæssig henseende.
- Præcisering af at livsforsikringselskaber skal opgøre gevinst og tab på indeksobligationer efter lagerprincippet.
- Nedsættelse af beskatningen af pensionister i Tyskland, som modtager dansk pension i forbindelse med tidligere ansættelse ved det danske mindretals institutioner i Sydslesvig.
- Mindre ændringer af pensionsafkastbeskatningsloven og ligningsloven.

2. Smidiggørelse af pensionsbeskatningslovens regler og af lov om beskatning af medlemmer af kontoførende foreninger

Visse af pensionsbeskatningslovens regler er unødigt restriktive eller usmidige. Pensionsopparere kan således i visse tilfælde stå i en situation, hvor pensionsbeskatningslovens regler hindrer eller besværliggør en i øvrigt hensigtsmæssig disposition, eller hvor

reglerne giver et uhensigtsmæssigt resultat. Noget tilsvarende gælder en enkelt regel i lov om beskatning af medlemmer af kontoførende foreninger, der kan anvendes i forbindelse med pensionsforvaltning. Med forslaget rettes op på disse problemer. Forslaget skal ses i forlængelse af regeringens intention om at give større frihed for den enkelte til at placere og forvalte sin pensionsopparing.

En række regler i de nævnte love foreslås således ændret. Der er dels tale om nye forslag, dels om en delvis genfremsettelse af den tidligere regerings lovforslag nr. L 22 om ændring af pensionsbeskatningsloven, som bortfaldt på grund af folketingsvalget i 2001. Lovforslaget indeholdt en del elementer, som er hensigtsmæssige at gennemføre.

Forslaget indeholder følgende smidiggørende nye forslag:

a. Lempeligere regler for selvstændigt erhvervsdrivende

Efter pensionsbeskatningsloven skal en privat livrente eller ratepension tegnes med en indskudsperiode på mindst 10 år, ligesom de årlige indbetalinger skal være lige store, for at der opnås fuld fradragsret.

Denne regel medfører problemer for selvstændigt erhvervsdrivende, der ofte har svingende indtægter fra år til år. Hvis indbetalingerne således nedsættes i løbet af indbetalingsperioden, omregnes fradragsretten i forhold til de faktisk betalte præmier og bidrag. Desuden efterbetraktes de for meget fratrukne beløb med et procenttillæg.

Derfor tør de selvstændigt erhvervsdrivende ofte ikke binde sig til ordninger med indbetalinger i en størrelsesorden, der sikrer en passende økonomi ved pensionering.

Det foreslås derfor at lempe reglen for selvstændigt erhvervsdrivende. Det foreslås, at omregning og efterbeskatning ikke skal ske i tilfælde, hvor de betalte præmier eller bidrag nok er faldet, men i det mindste udgør 10 pct. af overskuddet fra den selvstændige erhvervsvirksomhed. Et dårligt år vil således ikke udløse omberegning. Hvis der ikke er overskud, skal der

ikke betales på ordningen. Da overskud af selvstændig erhvervsvirksomhed typisk først er kendt på et senere tidspunkt end indkomstårets afslutning, foreslås det, at det er det selvvangivne overskud, hvoraf der beregnes de 10 pct., ligesom fristen for indskud på pensionsopsparingen tilsvarende skydes til den 1. juli i det følgende år. Dermed kan den selvstændige være sikker på at kunne overholde reglen om indbetaling af mindst 10 pct. af overskuddet.

Reglen er målrettet selvstændigt erhvervsdrivende. Hvis den selvstændigt erhvervsdrivende har anden indkomst af en vis størrelse ved siden af den selvstændige erhvervsvirksomhed, kan den pågældende ikke nøjes med at indbetale 10 pct. af overskuddet. Den pågældende har samme økonomiske formåen som personer, der ikke er selvstændigt erhvervsdrivende, og for hvem de almindelige regler finder anvendelse.

b. Ophævelse af samtidighedskravet for kapitalpensioner

Efter pensionsbeskatningsloven skal alle en persons kapitalpensioner hæves samtidigt. Hvis dette ikke sker, anses den eller de først ophævede kapitalpensionsordninger for ophævet i utide, således at der skal betales en afgift på 60 pct. i stedet for 40 pct. Den eller de øvrige ordninger skal der til sin tid betales 40 pct. af, hvis de vel at mærke tilsvarende ophæves samtidigt.

Reglen er ikke længere særligt velbegrundet. Den skal ses i sammenhæng med de tidligere gældende gunstige regler for kapitalpension sammenlignet med andre former for skattebegünstiget pensionsopsparing. I dag, hvor kapitalpensionsindbetalinger ikke længere kan fratrækkes i topskattegrundlaget, er kapitalpension mindre gunstig end før i sammenligning med f.eks. ratepension.

En ophævelse har desuden klare administrative fordele i form af enklere regler og ophævelsen af en omstændelig dispensationspraksis. Derfor foreslås samtidighedsreglen ophævet, således at ikke alle kapitalpensioner skal afgiftsberigtiges samtidigt for at opnå afgiftsberegning med 40 pct. i stedet for 60 pct., dog stadig under forudsætning af, at de øvrige betingelser for afgiftsberigtigelse med 40 pct. er opfyldt.

Når samtidighedskravet ophæves, og forskellige kapitalpensioner herefter i praksis kan hæves succesivt, opstår spørgsmålet om, hvorledes yderligere indbetalinger på de ikke-ophævede ordninger i årene efter, at den første kapitalpension er hævet, skal behandles. Det præciseres, at der ikke er fradragsret for sådanne bidrag m.v. Der kan således ikke indskydes på en kapitalforsikring eller -opsparing med en fra-

dragsværdi på op til 44 pct., mens indskuddet i princippet straks vil kunne hæves til en beskatning på 40 pct. Dette svarer til gældende ret, hvorefter kapitalforsikringer eller -opsparinger ikke længere anses for omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1, og hvor der således ikke er fradragsret for indbetalinger, efter at den første ordning er ophævet, jf. pensionsbeskatningslovens § 37, medmindre den er afgiftsberigtiget med 60 pct.

I stedet for indskud på kapitalpension kan pensionsopspareren fortsat – med fradragsret – indskyde på ratepension eller en pension med løbende udbetalinger, såfremt de almindelige betingelser herfor er opfyldt.

Der gives tilsvarende mulighed for, at hvis der – typisk ved en fejl - indbetales på en kapitalpension, hvor der ikke er fradragsret, kan pensionsopspareren få beløbet tilbagebetalt uden skattemæssige konsekvenser, eller alternativt overføre det til en ratepension eller en pension med løbende udbetalinger.

c. Smidigere regler, hvor kapitalpensionsbidrag overstiger den personlige indkomst

Frdrag for bidrag til kapitalpensionsordninger og supplerende engangsydelser kan ikke overstige det beløb, som ejerens personlige indkomst i det pågældende indkomstår udgør uden fradrag for bidragene. I denne situation har man i henhold til pensionsbeskatningsloven ret til tilbagebetaling af det overskydende beløb.

Det foreslås, at pensionsopspareren desuden kan vælge at overføre det overskydende beløb til en anden pensionsordning, hvor der er fradragsret, dvs. til en rateordning eller en pensionsordning med løbende udbetalinger.

d. Smidigere regler, hvor kapitalpensionsbidrag overstiger 38.900 kr. (2003-niveau)

Til kapitalforsikring i pensionsøjemed og til opsparing i pensionsøjemed kan for et indkomstår højst fradrages 38.900 kr. (2003-niveau).

Indbetalinger, der overstiger denne beløbsgrænse, kan tilbagebetales, når særlige omstændigheder taler derfor. Det hører absolut til sjældenhederne, at der gives afslag på en anmodning om tilbagebetaling. Proceduren med, at den skattepligtige skal indgive en ansøgning, og skattemyndighederne skal give tilladelse, har derfor nærmest karakter af en ren formssag.

For at spare skatteyderne og skattemyndighederne for denne administration, foreslås reglen ændret, så det overskydende beløb på begæring af ejeren kan blive udbetalt eller overført til en rateordning eller til en

pensionsordning med løbende udbetalinger for så vidt angår samme år.

e. Smidigere regler for ægtefæller ved udlodning ved skilsmisse

En ægtefælle, der får udloddet en del af en pensionsordning ved skilsmisse, kan, hvis vedkommende indtræder som forsikret og ejer af ordningen (efter § 30, stk. 3, nr. 3), senere overføre ordningen til en anden ordning i overensstemmelse med reglerne i lovens § 41.

Den ægtefælle, der får en del af en forsikringsordning udloddet efter § 30, stk. 3, nr. 1 eller 2, er derimod begrænset til at kunne overføre på udlodningstidspunktet. Beslutningen om at overføre en ordning er en kompliceret afvejning, som den pågældende skal foretage på et tidspunkt, hvor der formentlig er andre problemer at tage sig af, jf. skilsmisssituationen.

Den pågældende kan senere erkende, at beslutningen om at overføre eller at undlade at gøre det, var u hensigtsmæssig, men som reglerne er, kan beslutningen ikke efterfølgende omgøres.

Det foreslås derfor at give fraskilte ægtefæller, der har fået udloddet en del af en forsikringsordning i henhold til lovens § 30, stk. 3, nr. 1 eller nr. 2, mulighed for at foretage overførsel af den udloddede del også efter udlodningstidspunktet.

f. Smidigere regler for personer, der rammes af varigt nedsat funktionsevne

Det foreslås, at personer, som før det 60. år er blevet berettiget til udbetaling fra en pensionsordning på grund af varigt nedsat funktionsevne, og som overfører deres pensionsordning efter pensionsbeskatningslovens § 41, gives mulighed for at vælge, hvornår ordningen skal komme til udbetaling indenfor perioden mellem overførslen og det 60. år.

Efter gældende ret kan den pågældende kun vælge mellem at få ordningen udbetalt med det samme, eller at få den udbetalt på almindelige vilkår ved opnåelse af pensionsalder. Ændringen giver øget fleksibilitet for personer med varigt nedsat funktionsevne, og giver de pågældende større muligheder for i videst muligt omfang at forsørge sig selv.

g. Fastsættelse af størrelsen af kompensation for manglende adkomst til folkepension og ATP

Efter pensionsbeskatningsloven er det tilladt, at en pensionsordning med løbende ydelser kan have en varighed på under 10 år, når denne ordning udelukkende udgør kompensation for manglende adkomst til folkepension og ATP fra pensioneringstidspunktet til tids-

punktet for folkepension. Forsikring & Pension udmelder hvert år en beløbsstørrelse, så forsikringselskaberne ikke kommer til at anvende alt for uensartede individuelle beregninger.

Det foreslås, at størrelsen af kompensation for manglende adkomst til folkepension og ATP reguleres direkte i lovgivningen. Derved undgås usikkerhed, der bl.a. kan bero på ændring i folkepensionsalder og omlægninger i ATP i forbindelse med beregning af kompensationen. Udgangspunktet tages i det senest udmeldte tal fra Forsikring & Pension, nemlig 102.000 kr. i 2003.

h. Ligestilling mellem rateopsparing og rateforsikring som unit-linked ordning.

Efter pensionsbeskatningsloven er der for så vidt angår rateforsikringer krav om, at forsikringssummen udbetales i lige store rater over mindst 10 år. Hvis kunden ønsker, at ordningen skal fortsætte som en unit-linked ordning efter pensioneringen, kan kravet om lige store rater ikke opfyldes, da unit-linkingen betyder, at udbetalingerne nødvendigvis må svinge fra år til år afhængigt af investeringsresultater.

Det foreslås derfor, at der skabes ligestilling mellem rateopsparing og rateforsikring som unit-linked ordning. Når sidstnævnte fortsætter som unit-linked ordninger efter pensioneringen, vil der ikke være krav om at udbetale i lige store rater som ellers for rateforsikrings vedkommende.

Hertil kommer smidiggørende forslag, der stammer fra forslag L 22 (1. folketingssamling, 2001/2002):

i. Lempelse af fradragsfordelingsreglen i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 4

Efter de gældende regler skal fradragsretten for indbetalinger til pensionsordninger med løbende udbetalinger og ratepensionsordninger fordeles over 10 år, hvis præmie- eller bidragsperioden er på mindre end 10 år. På grund af opfyldningsfradraget er fradragsfordeling dog kun relevant, når de årlige indbetalinger overstiger 38.900 kr. (2003-niveau).

Indbetalingsperioden opgøres efter de gældende regler for hver pensionsordning for sig. Det betyder, at personer, der foretager årlige indbetalinger over 38.900 kr. (2003-niveau), får deres fradrag fordelt over 10 år også i tilfælde, hvor de på et tidspunkt, før der er forløbet 10 år fra oprettelsen af ordningen, ønsker at fortsætte deres pensionsopsparing på samme niveau som hidtil, men i et andet pensionsinstitut. Fordeling af fradraget kan kun undgås, hvis den oprinde-

lige ordning overføres til det nye pensionsinstitut, hvilket kan være omkostningsmæssigt belastende.

Det foreslås, at 10-årsperioden fremover skal opgøres således, at det bliver muligt at skifte pensionsinstitut, uden at der alene af den grund skal ske fordeling af fradraget.

Efter forslaget skal den ændrede opgørelse af indbetalingsperioden desuden i et vist omfang gælde internt i et pensionsinstitut, da der efter gældende ret også skal ske fradragsfordeling ved omskrivning til fripolice og nytægning i samme pensionsinstitut, hvis dette sker inden 10 år fra oprettelsen af ordningen. Desuden skal det være muligt under visse betingelser at forlænge indbetalingsperioden på en eksisterende ordning med mindre end 10 år, uden at der skal ske fradragsfordeling for forlængelsen.

j. Overførsel af supplerende éngangsydelse til kapitalforsikring

Hel eller delvis afvikling af en pensionskasse kan ske ved overførsel af alle eller en del af pensionskassens pensionsordninger til et livsforsikringsselskab eller til en anden pensionskasse. Regler herom findes for firmapensionskassernes vedkommende i kapitel 8 i lov om tilsyn med firmapensionskasser og for de tværgående pensionskassers vedkommende i kapitel 14 i lov om finansiel virksomhed. I begge tilfælde skal overdragelsen tillades af Finanstilsynet. Overdragelse til forsikringsselskaber kan også ske med forsikringstagerens accept.

De skattebegunstigede pensionsordninger, som pensionskasserne kan tilbyde efter pensionsbeskatningsloven, er som udgangspunkt pensionsordninger med løbende udbetalinger, jf. pensionsbeskatningslovens § 2, nr. 4. Det accepteres dog skattemæssigt, at en del af pensionsordningen kan udbetales til medlemmet som en supplerende éngangsydelse, der i visse henseender undergives samme skattemæssige behandling som en kapitalpensionsordning, jf. bl.a. pensionsbeskatningslovens § 29 A, hvorefter der betales en afgift på 40 pct. ved udbetaling efter medlemmets fyldte 60. år m.v.

Når Finanstilsynet tillader overførsel af alle eller en del af en pensionskasses pensionsordninger (bestandsoverdragelse) til et livsforsikringsselskab eller en anden pensionskasse, stilles der af hensyn til pensionskassemedlemmerne krav om, at det modtagende forsikringsselskab eller den modtagende pensionskasse særskilt skal afdække en eventuel forpligtelse til at udbetale supplerende éngangsydelse. Sker bestandsoverdragelsen til et livsforsikringsselskab, vil dette alene kunne opfylde kravet om en særskilt af-

dækning ved at afdække denne del af ordningen som en kapitalforsikring i pensionsøjemed. Det skyldes, at livsforsikringsselskaber ikke kan udbyde supplerende éngangsydelser.

Denne overdragelsessituation er der efter de gældende regler i pensionsbeskatningsloven ikke skattemæssigt taget hensyn til.

Overførsel af en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1 til en anden pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1 anses som udgangspunkt for at være en udbetaling af den førstnævnte pensionsordning i utide og en samtidig indbetaling til den anden pensionsordning. Dette indebærer bl.a., at der skal betales en afgift på 60 pct. af indestændet på den førstnævnte pensionsordning, og at der ikke er ubegrænset fradragsret for indbetalingen til den anden pensionsordning.

Pensionsbeskatningslovens § 41 indeholder en udtømmende opregning af en række situationer, hvor overførsel af en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1 ikke skal behandles som ud- og indbetaling.

Efter pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 1, der bl.a. omhandler overførsel af hele pensionsordninger, kan overførsel af en pensionsordning med løbende udbetalinger alene (med ovennævnte retsvirkninger) ske til en anden pensionsordning med løbende udbetalinger. Der kan således ikke ske overførsel (med ovennævnte retsvirkninger) af en del af en pensionskasseordning til en kapitalforsikring.

Opretholdelse af pensionsbeskatningslovens § 41 i den nuværende ordlyd findes at stride imod pensionskassemedlemmernes interesser i tilfælde, hvor der i pensionskassens ydelsessammensætning indgår supplerende éngangsydelse, og hvor bestandsoverdragelse af pensionskassens pensionsordninger eller en del af disse kommer på tale.

Det foreslås derfor, at der ved en tilføjelse til pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 1, indføres hjemmel til, at den del af en pensionskasseordning, der udgøres af supplerende éngangsydelse, kan overføres til en kapitalforsikring i pensionsøjemed, uden at dette skattemæssigt betragtes som ud- og indbetaling, når overførslen sker som led i en bestandsoverdragelse.

k. Ligestilling af samlevers livsarvinger med livsarvinger i øvrigt

Ved lov nr. 143 af 17. marts 1999 om ændring af boafgiftsloven og pensionsbeskatningsloven blev pensionsbeskatningsloven ændret med henblik på at ligestille samlevere med ægtefæller. I den forbindelse blev der ikke gennemført en ligestilling mellem livs-

arvinger, således at også samleveres livsarvinger blev omfattet af reglerne i pensionsbeskatningsloven.

Efter de gældende regler kan f.eks. udbetalinger af børnepensioner derfor kun tilfalde afdødes efterlevende børn eller stedbørn (dog længst til de pågældendes fyldte 24. år eller til den følgende policedag). Tilsvarende gælder med hensyn til indsættelse af begunstigede i policer m.v.

Det foreslås, at samleveres livsarvinger ligestilles med livsarvinger i øvrigt.

Lovforslaget skal alene sikre, at reglerne i pensionsbeskatningsloven ikke hindrer, at livsarvinger til samleverer tilgodeses i forbindelse med pensionsopsparerens død. Forslaget griber således ikke ind i de bagvedliggende aftaler mellem pensionsopsparerer og pensionsinstituttet.

l. Bevarelse af lavere afgiftssatser ved overførsel af pensionsordninger

Efter de gældende regler skal der, når en ratepensionsordning eller en pensionsordning med løbende udbetalinger udbetales som en éngangssum i forbindelse med ejerens død, betales en afgift på 40 pct., og ved førtidig udbetaling af en pensionsordning med løbende udbetalinger, en ratepensionsordning eller en kapitalpensionsordning til ejeren skal der betales en afgift på 60 pct. Hvis den pågældende ordning er oprettet før den 1. januar 1980, skal dele af ordningen dog ikke afgiftsberigtiges med 40 eller 60 pct., men med en lavere afgiftssats på 25 eller 35 pct.

Efter de gældende regler er disse afgiftsmæssige privilegier knyttet til den enkelte pensionsordning. Det betyder, at de bortfalder, hvis ordningen overføres til en anden pensionsordning efter reglerne i pensionsbeskatningslovens § 41. Dette anses for uhensigtsmæssigt, da det hæmmer de ældre pensionsordningers mobilitet.

Det foreslås derfor, at de afgiftsmæssige privilegier fremover skal følge med, hvis pensionsordningen overføres til en anden pensionsordning i overensstemmelse med reglerne i § 41.

m. Forhøjelse af aldersgrænsen for rateforsikring tegnet som ren risikoforsikring

Ved lov nr. 143 af 17. marts 1999 om ændring af boafgiftsloven og pensionsbeskatningsloven blev det muligt at aftale seneste forfaldstidspunkt for sidste rate af en rateforsikring til første policedag efter den forsikredes fyldte 85. år. Grænsen var tidligere sat til 80 år med henblik på at sikre, at raten fra ratepensionen så vidt muligt tilfaldt opretteren af forsikringen som pension og ikke en begunstiget eller boet efter

vedkommende. Når grænsen blev hævet, skete det under hensyn til, at mange ejere af ratepensioner lever længere end til det fyldte 80. år, hvorfor der kan være et behov for rateudbetalinger også efter denne alder.

Ved den nævnte lovændring skete der ikke nogen forhøjelse af aldersgrænsen for rateforsikringer, der tegnes som rene risikoforsikringer, der kun kommer til udbetaling i tilfælde af forsikredes invaliditet eller død før det aftalte udløbstitidspunkt. Aldersgrænsen var og er efter de gældende regler 70 år, dvs. at forsikringen ikke må give ret til udbetaling, hvis forsikrede rammes af en varig funktionsnedsættelse eller dør senere end første policedag efter det fyldte 70. år. Da der i disse tilfælde gør sig de samme hensyn gældende som ovenfor nævnt for så vidt angår behovet for rateudbetalinger, foreslås det, at aldersgrænsen hæves tilsvarende med 5 år, dvs. til det fyldte 75. år.

Ud over disse smidiggørende tiltag, kan følgende ændringer fremhæves:

n. Arbejdsgiverforbehold efter pensionsbeskatningslovens § 17

Er der indgået en aftale om en pensionsordning mellem en arbejdstager og dennes arbejdsgiver, kan arbejdsgiveren efter pensionsbeskatningslovens § 17 tage visse forbehold, uden at det har betydning for den skattemæssige behandling af ordningen. I praksis, jf. Ligningsvejledningen kan der også tages andre forbehold end de i § 17 nævnte. Denne praksis foreslås indskrevet i § 17. På den måde vil reglerne fremgå direkte af loven, hvorved der skabes større retssikkerhed.

o. Fastsættelse af indbetalingsfrist for afgift af tilbagebetalte efterløns- og fleksydelsesbidrag

Pensionsbeskatningslovens §§ 49 A og B indeholder regler om tilbagebetaling af bidrag til henholdsvis efterlønsordningen og fleksydelsesordningen.

Efter de gældende regler skal der betales afgift af tilbagebetalingsbeløbet. Afgiften tilbageholdes ved udbetalingen, og der skal gives den afgiftspligtige underretning herom. Der er imidlertid ikke fastsat nogen frist for indbetalingen.

Det foreslås, at der skal gælde en frist på 3 hverdage for indbetalingen, svarende til de kredittider, der generelt foreslås at skulle gælde. Det bemærkes, at der er tale om en kortere frist end fristen som foreslået i L 22. I øvrigt adskiller forslaget sig fra L 22, som også indeholdt et forslag om morarenter ved for sen indbetaling.

Kredittiden for myndigheder og andre institutioner, der tilbagebetaler afgiftspligtige beløb omfattes der-

med af de samme kredittider, som generelt foreslås at skulle gælde.

p. Præcisering af bortseelsesret for ATP-bidrag

Ifølge de gældende regler er der bortseelsesret for indbetalinger til ATP, som foretages af de kommunale dagpenge- og socialmyndigheder, arbejdsløshedskasser og Arbejdsdirektoratet for bl.a. modtagere af arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, revalideringsydelse eller førtidspension.

Der foreslås ingen ændringer i dette, men i stedet for at nævne indbetalerne mere specifikt foreslås det, at bestemmelsen generelt kommer til at omfatte alle indbetalinger af ATP-bidrag, der foretages for de nævnte personer.

q. Ophævelse af forældet regel vedr. pensionskasser indrettet m.h.p. indkøb af livrente

Pensionskasser, der er indrettet med henblik på indkøb af livrente for de bidrag, der er opsparet for det enkelte medlem, skal have Forsikringsrådets samtykke til at undlade at indkøbe livrente. Denne regel foreslås ophævet, da Finanstilsynet har oplyst, at der ikke længere findes sådanne ordninger.

r. Ændret beregningstidspunkt for 40 pct. afgift af indekskontrakter af kapitalpension ved ejerens død

Tidspunktet for indtræden af 40 pct.'s afgiften af indekskontrakter i forbindelse med ejerens død ændres, således at afgiftspligten indtræder på det tidspunkt, hvor ordningen udbetales til den berettigede i stedet for tidspunktet for ejerens død. Hermed skabes der overensstemmelse mellem datoerne for, hvornår afgiftsgrundlaget skal beregnes i forbindelse med ejerens død, for så vidt angår kapitalpensioner og indekskontrakter.

Smidiggørelse af lov om beskatning af medlemmer af kontoførende foreninger

I henhold til lov om ændring af arbejdsmarkedets tillægspension om valgfrihed i SP-ordningen (lov nr. 421 af 10 juni 2003) skal ATP bl.a. give SP's medlemmer adgang til at vælge en friere placering af midlerne i den særlige pensionsopsparing. For at kunne gøre det og samtidig gøre valgmulighederne gennemsigtige og sammenlignelige har ATP brug for at kunne oprette en række kontoførende foreninger, som midlerne skal indskydes i. Det skal ske så hurtigt som muligt for at kunne teste de frit valg muligheder, som man vil give forbrugere.

De gældende skatteregler i lov om beskatning af medlemmer i en kontoførende forening tvinger imid-

lertid ATP til at skulle stifte foreningerne pr. en 1. januar. Det er ikke hensigtsmæssigt, hvis ATP bliver færdig med at stifte foreningerne på et andet tidspunkt. Det skyldes nogle regler om begrænsning af tab ved overdragelse af aktiver til en kontoførende forening. Disse regler er imidlertid skrevet med henblik på skatteydere, der bruger realisationsprincippet ved opgørelse af deres avance ved afståelse af aktiver. De har ikke noget formål i relation til ATP eller andre, hvis skat opgøres efter et lagerprincip. Det foreslås derfor at begrænse reglerne, således at de ikke kommer til at gælde aktiver, på hvilke skatten opgøres efter et lagerprincip.

Det betyder, at ATP og andre med tilsvarende problemer vil kunne oprette foreningerne hele året. Forslaget er således et bidrag til at realisere regeringens intentioner omkring valgfrihed i SP-ordningen.

3. Hensættelsesfradrag for kreditinstitutter

Penge- og realkreditinstitutter kan efter gældende praksis foretage fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger på udlån og hensættelser på garantier m.v. (herefter regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser) ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Praksis blev lovfæstet ved lov nr. 911 af 16. december 1998 om ændring af kursgevinstloven, skattekontrolloven og skattestyrelsesloven (Hensættelser i penge- og realkreditinstitutter m.fl.). Loven er dog endnu ikke trådt i kraft. Den gældende praksis hviler på to anvisninger fra Ligningsrådet, og disse anvisninger er opretholdt indtil videre.

Baggrunden for, at loven endnu ikke er trådt i kraft, er, at dens ikrafttræden er betinget af Europa-Kommissionens godkendelse. Reglen om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser indebærer en fremrykning af fradragstidspunktet. Hovedreglen er, at tab på fordringer først kan fradrages ved indkomstopgørelsen, når tabet er konstateret eller sandsynliggjort. Det kan på den baggrund diskuteres, om denne særlige skatteordning til fordel for penge- og realkreditinstitutsektoren kan siges at udgøre en form for statsstøtte, hvorfor ordningen for god ordens skyld er blevet notificeret over for Europa-Kommissionen.

Europa-Kommissionen har stillet en række krav som forudsætning for en godkendelse af reglerne om adgang til at fradrage de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser ved indkomstopgørelsen. Nærværende del af lovforslaget har til formål at opfylde disse krav.

Kommissionen har på et uformelt grundlag tilkendegivet, at lovfæstelsen ikke vil kunne godkendes i

den foreliggende form. Afgrænsningen af de omfattede institutter er efter Kommissionens opfattelse for snæver. Reglerne betragtes som konkurrenceforvridende, i og med at de ikke omfatter alle de virksomheder, der driver virksomhed med udlån eller finansiering på samme marked som penge- og realkreditinstitutter (kreditinstitutter).

Regeringen mener, at det er af væsentlig betydning, at de nugældende regler om penge- og realkreditinstitutters m.fl. adgang til fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser ved indkomstopgørelsen bevares. Det er vigtigt, at skattereglerne understøtter den regnskabsmæssige behandling, da forpligtelsen til at foretage nedskrivninger på udlån og hensætte på garantier m.v. bidrager til at sikre den finansielle stabilitet.

På den baggrund foreslås det at udvide den kreds af virksomheder, der kan anvende reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser.

Efter forslaget indføres der mulighed for, at finansieringsinstitutter kan anvende reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger på udlån og hensættelser på garantier m.v. Der er tale om fradrag inden for de aktivitetsområder, hvor penge- og realkreditinstitutter m.fl. har fradragsret.

Afgrænsningen af finansieringsinstitutterne er baseret på den definition af finansieringsinstitutter, der er indeholdt i artikel 1, nr. 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (2000/12/EF) som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 18. september 2000 (2000/28/EF) og følger den liste over aktiviteter undergivet gensidig anerkendelse som er indeholdt i nævnte direktivs bilag 1. Den type af virksomheder, der vil kunne benytte de nye regler, er f.eks. kreditkortselskaber og selskaber, der driver finansiell leasing.

For at sikre lige konkurrencevilkår er der opstillet en række yderligere krav til finansieringsinstituttet. Det er bl.a. et krav, at finansieringsinstituttet anvender reglerne i årsregnskabslovens afsnit V ved udarbejdelsen af årsrapporten. Finansieringsinstituttet skal dermed anvende regnskabsregler, der reguleringsmæssigt svarer til de regnskabsregler, der gælder for penge- og realkreditinstitutter. Ligesom disse institutter skal finansieringsinstituttet revideres af en statsautoriseret revisor. Det er yderligere et krav, at den statsautoriserede revisor har attesteret, at de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser er foretaget i overensstemmelse med de påkrævede regnskabsregler, idet en

erklæring herom skal indsendes til skattemyndighederne sammen med selskabets selvangivelse.

Reglerne er udformet som en valgordning, hvor finansieringsinstituttet én gang for alle kan vælge at overgå til at foretage fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser frem for først at foretage fradraget, når tabet er konstateret eller sandsynliggjort. Begrundelsen herfor er bl.a., at en anvendelse af reglerne stiller yderligere krav til regnskabets udformning og krav til, hvem der skal revidere regnskabet. Hertil kommer, at der til anvendelse af de særlige fradragsregler er knyttet et krav om betaling af afgift svarende til halvdelen af rentefordelen ved det fremrykkede fradrag. Ud fra en samlet vurdering af fordele og ulemper er det ikke givet, at alle de relevante virksomheder vil opfatte reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser som en entydig fordel. Derfor bør det være op til finansieringsinstituttet selv at afgøre, hvorvidt det ønsker at anvende reglerne. Valg af reglerne sker ved fremsendelse af en meddelelse herom til de statslige told- og skatteforvaltninger.

Valget kan træffes når som helst, men er der først truffet et valg om anvendelse af reglerne om regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser, så binder valget. Finansieringsinstituttet kan således ikke bortvælge reglerne igen, når de først er valgt. Grunden hertil er, at målet er, at ligestille finansieringsinstitutter med penge- og realkreditinstitutterne og for disse institutter er der tale om et obligatorisk regelsæt. Ved valgfrihed vil der være mulighed for at tilrettelægge det således, at reglen om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser kun benyttes i år med stor indtjening og dermed en eventuel stor skattepligtig indkomst, for måske senere at fravælge regelsættet i år med store skattemæssige underskud. Valgfrihed vil dermed kunne stille finansieringsinstitutterne bedre end penge- og realkreditinstitutterne.

Kontrollen af størrelsen af nedskrevne og hensatte beløb i et finansieringsinstitut, og dermed vurderingen af, om nedskrivningerne og hensættelserne er foretaget i overensstemmelse med de regnskabsretlige regler skal i princippet følge den fremgangsmåde, der gælder i forhold til herværende filialer af udenlandske kreditinstitutter, der er hjemmehørende inden for EU/EØS. Det vil sige, at de statslige told- og skatteforvaltninger kan anmode Erhvervs- og Selskabsstyrelsen om på deres vegne, at kontrollere, at opgørelsen af fradragsberettigede nedskrivninger og hensættelser er foretaget i overensstemmelse med reglerne i årsregnskabslovens afsnit V og bekendtgørelser udstedt i tilknytning hertil.

Kontrollen af, om finansieringsinstituttet opfylder betingelserne for at anvende reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser, foretages af skattemyndighederne i forbindelse med selskabets ligning.

Finansieringsinstitutter, der vælger at anvende reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser, foreslås samtidig omfattet af den særlige hensættelsesafgift, som er pålagt penge- og realkreditinstitutter. Dette bidrager også til at sikre ens konkurrencevilkår. Afgiftsbetalingen betyder, at der sker en halvering af rentefordelen som følge af, at nedskrivninger og hensættelser kan fradrages på et tidligere tidspunkt end det, der følger af skattelovgivningens almindelige regler.

I lov nr. 911 af 16. december 1998 om hensættelser i penge- og realkreditinstitutter m.fl. er det fastsat, at tidspunktet for lovens ikrafttræden vil blive fastsat af skatteministeren gennem udstedelse af en bekendtgørelse. Baggrunden er, at loven ikke kan sættes i kraft før den er godkendt af Kommissionen. Da godkendelsen nu foreligger, foreslås ikrafttrædelsesbestemmelsen ændret, således at lov nr. 911 af 16. december 1998 træder i kraft den 1. januar 2004. De ændringer til loven fra 1998, der er indeholdt i nærværende lovforslag har samme ikrafttrædelsestidspunkt, dvs. 1. januar 2004.

Hensættelsesafgiften betales af saldoen på hensættelseskontoen pr. 1. januar i afgiftsåret. Da reglerne om finansieringsinstitutternes adgang til at vælge reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser træder i kraft den 1. januar 2004, vil der tidligst kunne opstå en saldo på hensættelseskontoen pr. 1. januar 2005 og dermed kan der tidligst blive tale om betaling af hensættelsesafgift i 2005.

4. Afkortning af kredittid

Som led i finansieringen af udvidelsen af reglerne om kreditinstitutters fradrag for nedskrivninger og hensættelser, foreslås det at afkorte kredittiden for pensionsinstitutters indbetaling af afgift i forbindelse med udbetaling m.v. af kapitalpensioner og kapitalforsikringer samt ved ophævelse af en pensionsordning i utide. Ligeledes foreslås betalingsfristen for pensionsafkastskatten i ophævelsesåret afkortet for ordninger i pengeinstitutter.

Pensionsinstitutterne skal i dag indbetale afgiften senest 1 måned efter, at instituttet har fået kendskab til afgiftspligten, hvilket typisk sker i forbindelse med udbetalingen af pensionsbeløb til pensionsejeren. For ordninger, der ophæves i et pengeinstitut, skal der

samtidig indbetales skyldig pensionsafkastskat. Denne kredittid foreslås i begge tilfælde nedsat til 3 hverdage (bankdage). Den samme kredittid foreslås anvendt, når der skal indbetales et beløb til staten ved udbetaling af en ordning i de tilfælde, hvor fradragene efterfølgende indkomstbeskattes. Den gældende kredittid er i disse tilfælde 3 måneder.

De gældende kredittider er lange i forhold til kredittiden på andre områder, uden at der er særlige forhold, som begrundet så lange frister. Beregning af skyldig afgift og skat m.v. foretages af pensionsinstituttet, og opgørelsen sker typisk i forbindelse med selve udbetalingen. Pensionsinstituttet tilbageholder i dag beløbene indtil »forfaldsdag«, hvilket for eksempel betyder, at afgiften tilbageholdes 1 måned efter udbetaling til kunden.

Med 3 dage sikres pensionsinstituttet tid til at afslutte den fornødne administration, idet sagsbehandlingen ikke i sig selv kan begrunde et senere betalings-tidspunkt for beløb til staten i forhold til udbetaling af pensionsopsparing til borgeren.

I få tilfælde indtræder pensionsinstituttets pligt til at indbetale afgift ikke som følge af, at der sker udbetaling til kunden, men i stedet som følge af, at pensionsinstituttet får kendskab til den afgiftsudløsende handling. Dette er f.eks. tilfældet, når der sker pantsætning af en pensionsordning. I sådanne tilfælde foreslås kredittiden på en måned fra kendskabstidspunktet bevareret.

Lovforslaget vedrører de tilfælde, hvor der opkræves en afgift efter pensionsbeskatningsloven. Det drejer sig om kapitalpensioner og -forsikringer eller lignende engangsydelser, hvor udbetalingen er pålagt en afgift på 40 pct., samt pensionsordninger, der ophæves i utide, eller hvor lovens betingelser ikke længere er opfyldt. I disse situationer udgør afgiften 60 pct. Herudover omfatter forslaget også de tilfælde, hvor der ved en ophævelse af ordningen skal indbetales 60 pct. til staten i forbindelse med en efterfølgende indkomstbeskatning af de for meget foretagne fradrag for eksempel som følge af, at præmieindbetalingerne bortfalder.

Ved udbetaling fra en fradragsberettiget pensionsordning sker der normalt indkomstbeskatning, og sådanne ordninger berøres ikke af lovforslaget. Hvor de løbende udbetalinger modtages af personer, der ikke er indkomstskattepligtige i henhold til § 20, stk. 1, nr. 1, 2 og 4, eller hvor beskatningen efter de pågældende bestemmelser bortfalder, vil ordningerne dog være omfattet af lovforslaget.

Når en ordning ophæves i løbet af indkomståret, skal der samtidig i pengeinstitutterne ske en opgørelse for

indehavere af pensionskonti med henblik på beskatning med 15 pct. af formueafkastet. I denne situation foreslås betalingsfristen som sagt også afkortet. De ordninger, det drejer sig om, er navnlig kapitalpensioner, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2.

Det foreslås endvidere at ændre reglerne for betaling af afgift i forbindelse med tilbagebetaling af efterløns- eller fleksydelsesbidrag efter pensionsbeskatningslovens §§ 49 A og 49 B. Disse regler vil herefter stemme overens med de foreslåede regler om 3 dages kredittid. Den foreslåede ændring vedrører kun de institutioner, der er forpligtede til at foretage indbetalingen af afgiften.

Forslaget om at udvide reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser til også at omfatte finansieringsvirksomheder, der driver udlåns- eller finansieringsvirksomhed, er en følge af en EU-beslutning. I regeringens skattestop indgår, at mindreprovenuet som følge af EU-beslutninger kan kompenseres gennem en forhøjelse af andre skatter og afgifter, forudsat at omlægningen er provenuneutral. Den foreslåede afkortning af pensionsinstitutternes kredittider har til formål at kompensere for mindreprovenuet som følge af udvidelsen af fradragsreglen og er derfor i overensstemmelse med regeringens skattestop. Forslaget om udvidelse af reglerne for kreditinstitutters fradrag for nedskrivninger og hensættelser sammenholdt med de foreslåede regler om nedsættelse af kredittiden er stort set provenuneutrale.

5. Gældsinstrumenter

Formålet med denne del af lovforslaget er at indføre regler, der sikrer, at fordringer og gæld i henhold til visse gældsinstrumenter, der ikke opfylder de almindelige skattemæssige kriterier for at kunne anerkendes som fordringer og gæld, kan behandles som fordringer og gæld i skattemæssig henseende.

Ved lov nr. 428 af 6. juni 2002 er der i lov om banker og sparekasser m.v., lov om fondsmæglerselskaber og realkreditloven indsat regler om gældsinstrumenter, der, når nærmere angivne betingelser er opfyldt, medregnes i pengeinstitutts, fondsmæglerselskabets eller realkreditinstitutts ansvarlige kapital. Disse regler trådte i kraft den 1. januar 2003. Reglerne er nu indeholdt i lov nr. 453 af 10. juni 2003 om finansiel virksomhed, idet de samtidig er udvidet til også at omfatte investeringsforvaltningsselskaber.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget (L 173, folketingsåret 2001-02, 2. samling), at gæld i henhold til de pågældende gældsinstrumenter ikke opfylder de skattemæssige kriterier for at kunne anerkendes som gæld, men at Skatteministeriet

i folketingsåret 2002-03 vil fremsætte et lovforslag, der sikrer, at gæld i henhold til disse gældsinstrumenter kan behandles som gæld i skattemæssig henseende, og at ændringen vil få samme ikrafttræden som reglerne for instrumenternes indførelse.

Formålet med lovforslaget er i første række at opfylde dette løfte. De foreslåede regler skal dog gælde generelt, ikke blot for gæld i henhold til de ovenfor nævnte gældsinstrumenter.

Efter statsskattelovens § 6, litra e, er der fradragsret for renter af gæld. Fradragstidspunktet er nærmere reguleret i ligningslovens § 5. Der har i praksis dannet sig en rentedefinition, der kan sammenfattes således: Som renteudgift anerkendes kun beløb, der er et sædvanligt periodisk vederlag til kreditor – beregnet som en bestemt procentdel af den til enhver tid værende gæld – for at stille kapital til rådighed. Aftalen om gældsforholdet skal indeholde en retlig forpligtelse til såvel at betale en gæld som til at forrente denne.

Ved ovennævnte lov nr. 428 af 6. juni 2002 har pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber og realkreditinstitutter fået mulighed for at erstatte aktiekapital med lånekapital, når den såkaldte kernekapital skal opgøres. I stedet for at udvide aktiekapitalen får pengeinstitutter m.v. mulighed for at optage lån inden for de rammer, der fastlægges i loven. Følgende betingelser skal bl.a. være opfyldt:

- Lånet skal optages ved udstedelse af såkaldte gældsinstrumenter udstedt af det pågældende pengeinstitut m.v., der er beviser for, at pengeinstitutet m.v. har modtaget indlånet.
- Gælden ikke må forfalde på et forud aftalt tidspunkt. Det vil sige, at gælden skal være uden forfaldstid. Gælden må kun tilbagebetales med Finanstilsynets godkendelse, og tilbagebetalingen må normalt tidligst ske efter 10 år.
- Gælden skal forrentes i henhold til de i forbindelsen med gældsstiftelsen aftalte rentevilkår. Rentevilkårene skal på aftaletidspunktet fastsættes således, at rentesatsen alene kan variere som følge af faktorer, som såvel debitor (pengeinstitutet m.v.) som kreditor (långiver) er uden indflydelse på. Rentevilkårene skal give pengeinstitutet m.v. mulighed for at udskyde betaling af renter på gælden. Kreditor må dog ifølge loven ikke få udbetalt rente af gælden, hvis der ikke er frie reserver (d.v.s. overskud overført fra tidligere år med fradrag af overført underskud af årets resultat). Renter for den periode, hvor pengeinstitutet m.v. ikke har frie reserver, bortfalder. Når pengeinstitutet m.v. igen har frie reserver, kan der betales

renter, der påløber fra det tidspunkt, hvor der igen er frie reserver.

Hvis debitor ifølge et gældsforhold, ikke har en forpligtelse til at betale gælden – idet der er ikke aftalt forfaldstid på gælden, og debitor selv bestemmer, om og i givet fald hvornår gælden skal betales (i modsætning til gæld, der ifølge aftalen forfalder til betaling på kreditors anfordring) – foreligger der ikke gæld i skatteretlig forstand. Der er derfor ikke fradrag for rentebetalingen efter de gældende regler om fradrag for renter.

Når der i relation til debitor ikke er tale om en gæld i skatteretlig forstand, er der i relation til kreditor heller ikke tale om en fordring i skatteretlig forstand. Dermed finder kursgevinstlovens regler om beskatning af gevinst og tab på fordringer og gæld ikke anvendelse.

En yderligere konsekvens er, at renten hos kreditor ikke beskattes som renteindtægt. Det vil for personer sige, at renten ikke beskattes som kapitalindkomst, men som personlig indkomst.

Det foreslås, at gæld, der ikke forfalder til et forud aftalt tidspunkt, skal behandles som anden gæld i skatteretlig forstand, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- Gældsforholdet skal være fastlagt ved udstedelse af et gældsinstrument. For så vidt angår gældsinstrumenter, der udstedes i papirløs form, skal værdipapiret være registreret i en (dansk eller en international) værdipapircentral.
- Debitor skal enten være en stat, et kreditinstitut, der er omfattet af artikel 1, nr. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/28/EF af 18. september 2000, et fondsmæglerselskab eller et investeringsforvaltningsselskab som omhandlet i lov om finansiel virksomhed eller et tilsvarende fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab, der er hjemmehørende i et land inden for EU/EØS. Et kreditinstitut som ovenfor nævnt er et foretagende, hvis virksomhed består i fra offentligheden at modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales, samt til at yde lån for egen regning.
- Kreditor skal have en årlig rente. Vilklårene for rentens størrelse og variation skal være fastlagt ved udstedelsen af gældsinstrumentet, og vilklårene skal efterfølgende alene kunne ændres som følge af forhold, som hverken debitor eller kreditor har indflydelse på.

Forslaget indebærer, at afkastet af gældsinstrumentet bliver omfattet af reglerne om beskatning af og fradrag for renter af gæld, og at gældsinstrumentet bliver omfattet af kursgevinstlovens regler om beskatning af gevinst og tab på fordringer og gæld.

Gældsinstrumenterne vil være omfattet af indberetningsreglerne i skattekontrolloven.

6. Livsforsikringsselskabers opgørelse af gevinst og tab på indeksobligationer

Det præciseres, at livsforsikringsselskabers opgørelse af gevinst og tab på indeksobligationer skal foregå efter lagermetoden. Det skyldes, at de gældende regler i kursgevinstlovens § 28 ikke længere lader sig opfylde efter at Finanstilsynet har ændret regnskabsmæssige opgørelsesprincipper, jf. nærmere herom i de specielle bemærkninger til § 3, nr. 4 og 6. I disse bemærkninger redegøres også for, hvordan forslaget svarer til, hvad man kan fortolke sig frem til, når § 28 ikke længere lader sig opfylde.

7. Det danske mindretals pensionerede medarbejdere

Det foreslås at nedsætte beskatningen af pensionister i Tyskland, som modtager dansk pension i forbindelse med tidligere ansættelse ved det danske mindretals institutioner i Sydslesvig.

De pensionerede medarbejdere fra det danske mindretals institutioner modtager pension fra danske pensionskasser. De fleste modtager pension fra Pensionsfonden af 1951 (for lærere, bibliotekarer m.fl. tilknyttet det danske mindretals skole- og biblioteksvæsen i Sydslesvig), som anses for en privat pensionskasse, for så vidt angår den skattemæssige behandling af dens udbetalinger. Nogle pensionerede medarbejdere modtager pension fra andre danske pensionskasser som f.eks. Magisternes Pensionskasse.

Efter den tidligere dansk-tyske dobbeltbeskatningsoverenskomst var pension fra en dansk pensionskasse til en person, som var hjemmehørende i Tyskland, omfattet af tysk beskatning.

I overensstemmelse med den ny overenskomst fra 1995 skal en person, som er blevet hjemmehørende i Tyskland den 1. januar 1997 eller senere, betale dansk skat af pension fra en dansk pensionskasse. For de personer, der var blevet hjemmehørende i Tyskland inden denne dato, er den danske private pension fortsat kun omfattet af tysk beskatning.

Det foreslås at nedsætte den danske beskatning af pension, der udbetales i forbindelse med tidligere arbejde for det danske mindretals institutioner i Sydslesvig. Den foreslåede bestemmelse får altså alene be-

tydning for personer, der er flyttet til Tyskland den 1. januar 1997 eller senere.

Nedsættelsen skal være afhængig af, hvor længe modtageren har boet i Tyskland og arbejdet for det danske mindretals institutioner. Nedsættelsen kan dog højst udgøre halvdelen af pensionen, så den danske beskatning nogenlunde svarer til den hidtidige tyske beskatning. Den højeste nedsættelse gælder, hvis pensionisten boede i Tyskland og arbejdede for det danske mindretals institutioner i hele den periode, hvori den pågældende optjente ret til pensionen.

I denne forbindelse foreslås en ændring af pensionsbeskatningslovens § 53 A. Den bestemmelse, der foreslås ændret, går ud på, at en pensionsberettiget efter en pensionsordning kan vælge, at ordningen ikke skal være omfattet af lovens afsnit 1. Det medfører, at der ikke er fradragset for indbetalinger til ordningen, og at der til gengæld ikke sker beskatning af de fremtidige udbetalinger fra ordningen. Det foreslås at ophæve denne valgmulighed, hvis ordningen helt eller delvist er finansieret af staten og ikke ved indbetalinger af præmier og bidrag. Det er ikke rimeligt, at den berettigede til sådanne statsstøttede pensionsordninger, som f.eks. Pensionsfonden af 1951, kan anvende § 53 A og dermed konvertere skattepligtige indbetalinger til skattefri udbetalinger.

8. Mindre ændringer

Der foreslås endvidere mindre ændringer af pensionsafkastbeskatningsloven og ligningsloven.

Der foreslås bl.a. en justering af reglerne om fremme af privat udlejningsbyggeri i relation til selskaber omfattet af selskabsskattelovens § 3 A.

Herudover foreslås en mindre ændring i pensionsafkastbeskatningsloven, således at skatteministeren ved bekendtgørelse på hensigtsmæssig vis kan ændre reglerne for pengeinstitutternes modregning af negativ pensionsafkastskat, der ikke kan udnyttes til fradrag i skat for efterfølgende år. Det er hensigten ved bekendtgørelse at udvide modregningsadgangen for pengeinstitutterne, hvilket vil være en administrativ lettelse for både pengeinstitutterne og ToldSkat.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

9. Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner

Lovforslaget rummer en længere række af elementer. De skønnede provenumæssige konsekvenser heraf redegøres der for i det følgende i den rækkefølge, der er fulgt i de almindelige bemærkninger.

Samlet set vurderes forslagene vedrørende pensionsbeskatningsloven med stor usikkerhed at medføre et relativt beskedent varigt provenutab, som det ikke er muligt at kvantificere nærmere. På kortere sigt skønnes forslagene dog at medføre et årligt provenutab, der med meget stor usikkerhed vurderes i størrelsesordenen 50 mio. kr. årligt i en kortere årrække fra og med indkomståret 2004.

For så vidt angår de foreslåede ændringer vedrørende hensættelsesfradrag og afkortet kredittid m.v. for kreditinstitutterne skønnes disse set under et at medføre et engangsprovenutab på ca. 100 mio. kr. i 2005, og at være provenuneutralé samlet set.

De øvrige forslag vedrørende bl.a. gældsinstrumenter og det danske mindretals pensionerede medarbejdere er lempelser, der dog skønnes at have meget beskedne provenumæssige konsekvenser.

For kommuner, amter og kirke vil lovforslaget samlet set medføre et provenutab der for de personlige indkomstskatters område kan opgøres til 50 mio. kr. årligt fra og med indkomståret 2004 og i en kortere årrække herefter. Hertil kommer et samlet provenutab på selskabsskatten på ca. 70 mio. kr., der reducerer den kommunale afregning med ca. 55 mio. kr. i 2007 og 15 mio. kr. i 2008.

Endelig vil kommunerne få et merprovenu på afgiften ved ophævelse af pensionsordninger på ca. 140 mio. kr. i 2006 og knap 10 mio. kr. årligt i en kortere årrække.

Finansårsvirkningen i 2004 anslås til et provenutab på ca. 25 mio. kr.

Smidiggørelse af pensionsbeskatningslovens regler samt mindre justeringer

Forslagene til ændring af pensionsbeskatningsloven fremsættes med det sigte at begrænse antallet af tilfælde, hvor reglerne besværliggør eller hindrer i øvrigt hensigtsmæssige privatøkonomiske dispositioner, eller hvor reglerne medfører et uhensigtsmæssigt resultat, og skal således ses i forlængelse af regeringens intentioner om at give større frihed for den enkelte til at placere og forvalte sin egen pensionsopsparing.

I og med at de overordnede vilkår for pensionsopsparingen - fradragsetten for indbetalingerne, pensionsafkastbeskatningen i opsparingsperioden og beskatningen ved udbetalingen af opsparingen - ikke ændres, er der ikke med ændringsforslaget tilsigtet egentlige skattelettelser.

Provenuvirkningen af forslagene vedr. pensionsbeskatningsloven kan således sammenfattes i følgende effekter:

For det første giver det offentlige afkald på nogle beløb, som pensionsopsparerne under gældende regler skal udrede direkte som følge af de nuværende uhensigtsmæssigheder, som lovforslaget retter op på. Det drejer sig eksempelvis om restskattetilæg og skatten af tillæg til den skattepligtige indkomst i forbindelse med omberegning, når indbetaling til ratepension ikke kan opretholdes, jf. pkt. a. Eller det kan dreje sig om, at pensionsopsparere undgår utilsigtet at skulle svare afgift af en kapitalpensionskonto med 60 pct. i stedet for de sædvanlige 40 pct., jf. pkt. b.

For det andet medfører ændringsforslagene i et vist omfang provenuomfordelinger i forbindelse med lempelser vedrørende fastlæggelsen af fradragstidspunktet for pensionsindbetalinger – jf. pkt. a – eller ved lempelse af reglerne for, hvornår pensionsudbetalinger kan foretages, jf. pkt. b og e. Sådanne provenuomfordelinger kan derfor tidsmæssigt gå begge veje.

For det tredje vil forslagene kunne medføre omlægninger mellem forskellige typer pensionsordninger, f.eks. fra ratepensions- til kapitalpensionsordninger – jf. pkt. b.

For det fjerde vil forslagene set under ét formentlig bidrage til, at pensionsopsparerne fremrykker deres pensionsopsparing og muligvis i et vist omfang forøger den.

Samlet vurderes forslagene dog næppe at øge den samlede pensionsopsparing nævneværdigt, men der vil formentlig blive tale om en vis fremrykning af pensionsindbetalingerne. Dette vil på kort sigt medføre et umiddelbart provenutab, som der ikke foreligger noget statistisk grundlag for at underbygge. Med meget stor usikkerhed vurderes det at kunne blive i størrelsesordenen 75 mio. kr. årligt i en kortere årrække, svarende til fremrykningseffekten af forslagene.

Virkningen vedrører fortrinsvis forslaget om lempeligere regler for selvstændigt erhvervsdrivende og forslaget om at lempe fradragfordelingsreglen i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 4, i forbindelse med forlængelse af indbetalingsperioden.

På kort sigt trækker dog i modsat retning, at den foreslåede ophævelse af samtidighedskravet vurderes at medføre en vis fremrykning af hævningen af kapitalpensioner og dermed et forøget provenu af pensionsafgift, der med meget stor usikkerhed anslås til ca. 25 mill. kr. årligt i en kortere årrække.

På det kortere sigt anslås forslagene således at medføre et årligt provenutab i størrelsesordenen 50 mio. kr. netto.

Forslagenes varige provenutab består fortrinsvis af et rentetab som følge af en fremrykning af pensions-

indbetalinger, der for hovedpartens vedkommende skønnes at ville være blevet foretaget på et senere tidspunkt. Hertil kommer blandt andet virkningen af en forskydning fra rate- til kapitalpensioner som følge af forslaget om ophævelse af samtidighedskravet for kapitalpensioner.

Samlet set vurderes forslagene med stor usikkerhed at medføre et relativt beskedent varigt provenutab, som det ikke er muligt at kvantificere nærmere.

a. Lempeligere regler for selvstændigt erhvervsdrivende

Forslaget om at lempe omregningsreglerne for selvstændigt erhvervsdrivende vil have to virkninger:

For det første vil en række selvstændigt erhvervsdrivende, der under gældende regler har oprettet eller planlægger at oprette ratepensioner, og som ville være blevet udsat for omberegning som følge af uforudset lavt overskud i virksomheden, kunne undgå dette. Dette medfører et provenutab af midlertidig karakter, idet fradragstidspunktet under de foreslåede regler kan fastholdes, mens det under gældende regler udskydes i op til 10 år som følge af omberegningen. Det vurderes dog, at fradragfordeling for selvstændigt erhvervsdrivende indtræder sjældent, og at provenutabet dermed er tilsvarende beskedent.

For det andet vil forslaget medføre, at de selvstændigt erhvervsdrivende ændrer deres pensionsindskud. For det første vil det medføre, at en række selvstændigt erhvervsdrivende starter pensionsopsparingen i de berørte ordninger noget tidligere end før. For det andet, nemlig i de tilfælde, hvor selvstændigt erhvervsdrivende under gældende regler har valgt at låne penge eller trække penge ud af virksomheden for at finansiere pensionsindskud for at undgå omberegning, vil pensionsindbetalingerne – helt i overensstemmelse med intentionerne – derimod blive udskudt til der er midler hertil ud af virksomhedens overskud. Den samlede virkning vurderes at være, at der vil finde en tidsmæssig fremrykning sted i de selvstændigt erhvervsdrivendes opsparing på denne type ordninger, ligesom der vil kunne ske en vis omlægning fra andre typer pensionsopsparing, f.eks. kapitalpensioner.

Samlet set vurderes det, at forslaget vil medføre et årligt provenutab i en kortere årrække som følge af ovennævnte effekter set under et. Der foreligger ikke et statistisk grundlag til at underbygge et sådant provenuskøn, men det vurderes med meget stor usikkerhed at kunne blive i størrelsesordenen 50 mill. kr. årligt.

b. Ophævelse af samtidighedskravet for kapitalpensioner

På det kortere sigt skønnes det, at en ophævelse af samtidighedskravet ville kunne medføre en fremrykning af hævetidspunktet for kapitalpensioner. Dermed fremkommer også en fremrykning af statens indtægter af pensionsafgiften, således at disse i en kortere årrække vil være højere end under gældende regler, hvorefter de igen vil vende tilbage til det gamle niveau.

Herved fremkommer en midlertidig provenugevinst, der med meget stor usikkerhed vurderes at kunne blive i størrelsesordenen 25 mill. kr. årligt gennem en kortere årrække.

På det længere sigt skal der tages udgangspunkt i, at nye private kapitalpensionsordninger vil kunne organiseres som en slags mini-ratepensioner, hvor der indskydes op til det årlige maksimum, og efter det fyldte 60. år kan hæves løbende efter behov mod en afgift på 40 pct.

En mulig effekt heraf kunne være, at der sker en forskydning fra rateopsparingsordninger til kapitalpensioner. Forskydningen vil typisk komme fra gruppen af skatteydere, der i opsparingsperioden befinder sig i mellemskatte-båndet, og altså ikke kan få fradrag i topskatten ved alternativt at indskyde på ordninger med løbende udbetalinger, og som ydermere forventer at ligge i mellemskatte-båndet som pensionister. Denne gruppe vil få uændret skatteværdi af skattefradraget og en gevinst – i kraft af den lavere beskatning på udbetalingstidspunktet på 40 pct. contra 44-45 pct. i fradragsværdi.

Principielt vil der således kunne blive tale om et årligt provenutab på længere sigt som følge af omlægning til den lidt lavere afgift på udbetalingstidspunktet, men virkningen anslås at være meget beskedne.

De samlede virkninger af en ophævelse af samtidighedskravet skønnes at være beskedne.

c. Smidigere regler, hvor kapitalpensionsbidrag overstiger den personlige indkomst

Forslaget om at muliggøre overførsel af overskydende kapitalpensionsbidrag til en anden pensionsordning er en lempelse, der dog ikke vurderes at have provenumæssige konsekvenser.

d. Smidigere regler, hvor kapitalpensionsbidrag overstiger 38.900 kr. (2003-niveau)

Forslaget om at muliggøre overførsel af overskydende kapitalpensionsbidrag til en anden pensionsordning er en lempelse, der dog ikke vurderes at have provenumæssige konsekvenser.

e. Smidigere regler for ægtefæller ved udlodning ved skilsmisse

Forslaget vil give fraskilte lettere adgang til at overføre den udloddede del af en pensionsordning til en anden ordning efter pensionsbeskatningslovens § 41, hvilket ikke har provenumæssige konsekvenser.

f. Smidigere regler for personer, der rammes af varigt nedsat funktionsevne

Forslaget om at give personer, der rammes af varigt nedsat funktionsevne før det fyldte 60. år mulighed for selv at vælge, hvornår ordningen kommer til udbetaling, vil kunne medføre såvel fremrykning som udskydelse af udbetalingstidspunktet fra disse personers ordninger. De provenumæssige konsekvenser heraf anslås meget beskedne.

g. Fastsættelse af størrelsen af kompensation for manglende adkomst til folkepension og ATP

Med forslaget om at indsætte et fast beløb i pensionsbeskatningsloven tilsigtes ingen egentlig ændring i forhold til den nuværende praksis, hvor Forsikring og Pension udsender en årlig meddelelse om beløbet beregnet med udgangspunkt i en ATP-»standardperson«.

h. Ligestilling mellem rateforsikring baseret på investeringsfonds og rateopsparing

Med forslaget om at ligestille rateforsikringer baseret på unit-link med rateopsparing i pengeinstitutter opnås, at der ikke længere vil være krav om at sådanne rateforsikringer skal udbetales i lige store rater. Herved kan sådanne forsikringer fortsætte som unit-link også efter pensioneringen. Forslaget har ikke provenumæssige konsekvenser.

i. Lempelse af fradragsfordelingsreglen i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 4

Forslaget om, at fradragsfordelingsreglen for løbende ordninger og rateordninger ikke skal anvendes ved skift til andet pensionsinstitut i løbet af den aftalte opsparingsperiode, skønnes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser, da fordelingsreglen må antages at være til hindring for sådanne skift i dag.

Forslaget om, at fordelingsreglen ikke anvendes ved en forlængelse af indbetalingsperioden ud over det oprindeligt aftalte, må antages at medføre øgede pensionsindbetalinger ud over beløbsgrænsen for opfyldningsfradrag, blandt andet gennem omlægning fra andre typer pensionsopsparing, f.eks. kapitalpensioner. Forslaget vurderes kun i beskedent omfang at øge de samlede pensionsindbetalinger, hvorfor der først

og fremmest vil blive tale om en fremrykning af pensionsindbetalinger, som under alle omstændigheder havde fundet sted.

Der foreligger ikke et statistisk grundlag til at underbygge et provenuskøn, men det vurderes med meget stor usikkerhed at kunne blive et provenutab i størrelsesordenen 25 mio. kr. årligt i en kortere årrække.

j. Overførsel af supplerende éngangsydelse til kapitalforsikring

Med forslaget om, at der i forbindelse med bestandsoverdragelse fra en pensionskasse til et livsforsikringsselskab kan ske overførsel af en eventuel supplerende éngangsydelse til en kapitalforsikring i selskabet uden afgifts- og skattemæssige konsekvenser, undgås, at der utilsigtet finder beskatning sted alene som følge af, at livsforsikringsselskaber ikke kan udbyde supplerende éngangsydelser.

k. Ligestilling af samlevers livsarvinger med livsarvinger i øvrigt

Forslaget om at sidestille samlevers livsarvinger med livsarvinger i øvrigt er en lempelse, der skønnes at have meget beskedne provenumæssige konsekvenser.

l. Bevarelse af lavere afgiftssatser ved overførsel af pensionsordninger

Forslaget om bevarelse af lavere afgiftssatser ved overførsel af pensionsordninger vil gøre det muligt for pensionsopsparene at flytte visse pensionsordninger uden skattemæssige konsekvenser, hvorved det undgås, at pensionsopsparene er bundet til en bestemt udbyder af skattemæssige årsager. Forslaget har ikke provenumæssige konsekvenser.

m. Forhøjelse af aldersgrænsen for rateforsikring tegnet som ren risikoforsikring

Forslaget om at hæve aldersgrænsen for rateforsikring tegnet som ren risikoforsikring fra 70 til 75 år vil medvirke til udbredelsen af sådanne ordninger, hvorved de fradragsberettigede indskud vil øges. Virkningen af forslaget og dermed størrelsen af det provenutab, der fremkommer, anslås at være meget beskedne.

n. Arbejdsgiverforbehold efter pensionsbeskatningslovens § 17

Forslaget om at indskrive praksis vedrørende arbejdsgiverens forbehold som nævnt i ligningsvejledningen er en præcisering af gældende ret, hvilket ikke har provenumæssige konsekvenser.

o. Fastsættelse af indbetalingsfrist for afgift af tilbagebetalte efterløns- og fleksydelsesbidrag

Forslaget om fastsættelse af 3 dages frist for indbetaling af afgift i forbindelse med tilbagebetaling af bidrag til efterløns- og fleksydelsesordningen skønnes ikke at have provenumæssige konsekvenser.

p. Præcisering af bortseelsesret for ATP-bidrag

Forslaget vedrørende bortseelsesret for ATP-indbetalinger har ikke provenumæssige konsekvenser.

Mindre justeringer af pensionsbeskatningsloven

q. Ophævelse af forældet regel vedr. pensionskasser indrettet m.h.p. indkøb af livrente

Der er tale om ophævelse af en forældet regel, idet denne type pensionskasser ikke længere findes. Dette har ikke provenumæssige konsekvenser.

r. Ændret beregningstidspunkt for 40 pct. afgift af indekskontrakter af kapitalpension ved ejerens død

Den foreslåede ændring af beregningstidspunktet fra tidspunktet for ejerens død til værdien af ordningen på udbetalingstidspunktet skønnes ikke at have provenumæssige konsekvenser.

Smidiggørelse af lov om beskatning af medlemmer af kontoførende foreninger

Med forslaget lempes en værnsregel, der har fået for bred en rækkevidde.

Gældende regler indebærer således i praksis, at aktiver, der er beskattet efter lagerprincippet, som udgangspunkt vil blive overdraget til en kontoførende investeringsforening ultimo et indkomstår. Overdragelser i løbet af indkomståret vil kun finde sted i det omfang, at der ikke opstår et skattepligtigt tab herved, idet dette ikke kan fradrages under gældende regler.

Med forslaget opnås, at aktiver beskattet efter lagerprincippet kan overdrages til en kontoførende investeringsforening på et hvilket som helst tidspunkt i løbet af indkomståret uden risiko for at miste ovennævnte fradrag.

Forslaget har ikke provenumæssige konsekvenser.

Hensættelsesfradrag og hensættelsesafgift for kreditinstitutter, afkortning af kredittid

Forslaget om udvidelse af kredsen af virksomheder, der kan anvende reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger på udlån og hensættelser på garantier m.v. sammenholdt med forslaget om afkortning af kredittiden for pensionsinstitutters ind-

betaling af pensionsafgifter skønnes stort set at være provenuneutralt for den offentlige sektor set over tid.

Neden for beskrives den skønnede provenuvirkning af de tre elementer hver for sig.

a. Hensættelsesfradrag for kreditinstitutter

Den foreslåede udvidelse af kredsen af virksomheder, der kan anvende reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger på udlån og hensættelser på garantier m.v. skønnes potentielt at kunne omfatte regnskabsmæssige balancer i størrelsesordenen 50-100 mia. kr.

Dette skøn tager udgangspunkt i Danmarks Statistiks opgørelser vedr. kreditkortselskaber, finansielle leasingelskaber m.fl.

Visse virksomheder, som umiddelbart vil kunne omfattes af forslaget, indgår dog ikke i denne statistik. Desuden vil visse virksomheder, f.eks. olie- og benzinselskaber, der ikke har de omfattede finansielle aktiviteter som hovedaktivitet, og dermed ikke umiddelbart kan omfattes af de foreslåede regler, kunne udskille disse aktiviteter i særskilte selskaber, der omfattes heraf.

Det vurderes, at det gennemsnitlige hensættelsesniveau for de omfattede virksomheder under ét ikke er højere end for pengeinstitutter – uanset at der kan være tale om et betydelig spredning afhængig af forretningsaktivitetens art.

På denne baggrund forekommer skattemæssig fradragsret for ultimohensættelser i størrelsesordenen 1-2 mia. kr. som følge af den foreslåede udvidelse ikke at være urealistisk.

Det anslås meget usikkert, at der kan blive tale om et engangsprovenutab i størrelsesordenen 0,5 mia. kr. – eventuelt fordelt over en kortere årrække i det omfang, at fradraget ikke kan rummes i positiv skattepligtig indkomst hos de omfattede virksomheder i det første år.

Forslaget har virkning fra og med indkomståret 2004. Engangsprovenutabet antages rent skønsmæssigt fordelt med ca. 0,4 mia. kr. i 2004 og 0,1 mia. kr. i 2005 eller i de efterfølgende år. Den kommunale andel heraf udgør ca. 70 mio. kr. i alt, heraf ca. 55 mio. kr. vedrørende afregningen til kommunerne i 2007 og 15 mio. kr. vedr. afregningen i 2008.

b. Hensættelsesafgift for kreditinstitutter

Selskaberne vil fra og med 2005 tillige blive omfattet af hensættelsesafgiften, der inddrager halvdelen af selskabernes rentefordel af skatteudskydelsen forbundet med at være omfattet af regelsættet.

Staten vil derfor få indtægter i form af hensættelsesafgift på ca. 8 mio. kr. i 2005 og 10 mio. kr. årligt – fra og med 2006 – ved den gældende 2003-sats på 0,60 pct. Da afgiften er fradragsberettiget hos selskaberne, bliver nettoindtægten ca. 7 mio. kr. årligt fra og med 2006.

c. Afkortning af kredittid

Forslaget om en afkortning af kredittiden for afgiften ved ophævelse af pensionsordninger og for pensionsafkastskat i visse ophørssituationer vil indebære et engangsprovenu for staten i 2004.

Med udgangspunkt i årlige indbetalinger af afgifter m.v. på 7,4 mia. kr. og en antagelse om at afkortningen effektivt vil berøre op mod 70 pct. af indbetalingerne, skønnes engangsprovenuet i 2004 til ca. 400 mio. kr. Den kommunale andel heraf udgør ca. 130 mio. kr., som bliver afregnet til kommunerne i 2006.

Gældsinstrumenter

Den foreslåede udvidelse af det skattemæssige gældsbegreb til at omfatte visse gældsinstrumenter skønnes ikke at have provenumæssige konsekvenser, da de foreslåede regler må antages at være en forudsætning for at pengeinstitutterne vil anvende disse instrumenter.

Livsforsikringsselskabers opgørelse af gevinst og tab på indeksobligationer

Det foreslås, at livsforsikringsselskaber fra og med indkomståret 2002 kan og senest fra og med indkomståret 2004 skal anvende lagerprincippet ved opgørelse af kursgevinster og –tab på indeksobligationer.

Fra og med 2002 har selskaberne regnskabsmæssigt skullet anvende lagerprincippet for alle obligationer, dvs. indeks- såvel som nominalobligationer.

Skattemæssigt har det ligeledes været intentionen, at alle obligationer skulle omfattes af lagerprincippet fra og med 2002, men dette fremgår ikke klart af gældende regler.

Det vurderes dog, at de fleste – og muligvis alle – selskaber fra og med indkomståret 2002 har valgt også at anvende lagerprincippet for indeksobligationer.

På denne baggrund vurderes forslaget ikke at have provenumæssige konsekvenser.

Det danske mindretals pensionerede medarbejdere

Det foreslås at nedsætte beskatningen af pensionister, som er hjemmehørende i Tyskland, og som modtager pensioner i forbindelse med tidligere ansættelse ved det danske mindretals institutioner i Sydslesvig.

Nedsættelsen gøres afhængig af, hvor længe personen har boet i Tyskland og arbejdet for det danske mindretals institutioner. Danmark beskatter kun pensionsudbetalinger fra danske private pensionskasser, såfremt modtageren er flyttet til Tyskland den 1. januar 1997 eller senere. Forslaget skønnes kun at berøre meget få skatteydere, som er flyttet til Tyskland efter 1. januar 1997, og indebærer derfor et meget beskedent provenutab.

Justering af reglerne om fremme af privat udlejningsbyggeri i relation til selskaber omfattet af selskabs-skattelovens § 3 A.

Med den foreslåede justering vil pensionsafkast-skattepligtige moderselskaber, der investerer i boligbyggeri, for hvilket der er fradrag i beskatningsgrundlaget, skulle anvende en korrigeret anskaffelsessum, hvad enten investeringen sker direkte gennem moderselskabet eller gennem et datterselskab omfattet af selskabsskattelovens § 3 A. Dermed undgås, at fradraget bliver større end tilsigtet med de gældende regler, når investeringen i boligbyggeri sker gennem § 3 A – selskaber. Med forslaget undgås således et utilsigtet provenutab.

10. Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner

I det omfang forslaget vedrørende hensættelsesfradrag for finansieringsselskaber medfører udgifter for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, afholdes disse udgifter af Økonomi- og Erhvervsministeriet. Det skønnes at de årlige udgifter vil blive 2 mio. kr.

Gennemførelse af lovforslaget skønnes at indebære engangsudgifter på ca. 3.865.000 kr. til tilretning af edb-systemerne. Heraf forventes ca. 565.000 kr. anvendt i 2003, ca. 1.110.000 kr. i 2004, og 2.190.000 kr. i 2005.

Lovforslaget set under et medfører ikke nævneværdige ændringer i driftsudgifterne. Der er dog både tale om merudgifter og besparelser.

11. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslagene vedrørende smidiggørelse af pensionsbeskatningslovens regler mv., vurderes at have beskedne, men positive strukturelle økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Konkret drejer det sig om den del af forslaget, der omhandler en lempelse af fradragsfordelingsreglen og om bevarelse af lavere afgiftssatser ved overførsel af pensionsordninger. Disse ændringer vurderes at ville forbedre pensionsopsparenes mulighed for at flytte visse typer pensionsopsparing mellem udbydere af disse ordninger. Dette

vil være med til at øge konkurrencen mellem udbydere til gunst for opsparerne. Desuden vil forslaget om lempeligere regler for selvstændigt erhvervsdrivende lette mulighederne for pensionsopsparingen og dermed sikre en passende økonomi ved pensioneringen.

Forslaget om at udvide kredsen af virksomheder, der kan anvende reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger på udlån og hensættelser på garantier m.v. har til formål at sikre finansieringsinstitutioner, der driver virksomhed i konkurrence med pengeinstitutionerne, skattemæssig ligestilling med disse. På baggrund af de provenumæssige konsekvenser, som forslaget har for det offentlige skønnes det, at forslaget vil få en direkte positiv konsekvens for erhvervslivet på ca. 400 mio. kr. i 2004 og ca. 100 mio. kr. i 2005. Skønnet er dog usikkert og kan muligvis blive fordelt over en længere årrække. Forslaget kan desuden forventes at få en mindre positiv strukturel virkning, fordi forslaget vil medvirke til at øge konkurrencen.

Finansieringsinstitutionerne vil dog blive omfattet af hensættelsesafgiften, der inddrager halvdelen af institutionernes rentefordel af skatteudskyldelsen forbundet med at være omfattet af regelsættet om regnskabsmæssige nedskrivninger.

Forslaget om afkorting af kredittiden for pensionsafgifter skønnes ikke at have væsentlige erhvervsøkonomiske konsekvenser, da rentefordelen ved den lange kredittid i vidt omfang må antages at være tilfaldet pensionsopsparerne – og i pengeinstitutionerne disses kunder.

Med forslaget om gældsinstrumenter indfries et løfte fra Skatteministeriet om at sikre, at gældsinstrumenter, der efter lov nr. 428 af 6 juni 2002 vil kunne medregnes i pengeinstitutioners mv. ansvarlige kapital fra og med 1. januar 2003, også skattemæssigt anerkendes som gæld uanset, at de ikke opfylder de almindelige skattemæssige kriterier herfor.

Forslagene om livsforsikrings-selskabers opgørelse af gevinst og tab på indeksobligationer og om det danske mindretals pensionerede medarbejder har ikke økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

12. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Den del af forslaget, som vedrører afkorting af kredittid ved ophævelse af visse pensionsordninger er blevet vurderet for administrative konsekvenser i et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.

Panelet måler danske virksomheders *forventninger* til de administrative konsekvenser af ny lovgivning. Tallene skal således kun ses som et fingerpeg om lov-

F. t. 1. vedr. pensionsbeskatningsloven og andre skattelove

givningens konsekvenser for virksomhederne og ikke som udtryk for de faktiske konsekvenser.

Lovforslaget er blevet vurderet af et repræsentativt udsnit af virksomheder fra branchen. Selve branchen skønnes at bestå af omkring 484 virksomheder. 101 virksomheder er blevet interviewet til denne undersøgelse.

12 virksomheder forventer at få behov for at ændre i deres edb-systemer, men kun 2 virksomheder har været i stand til at vurdere omfanget af byrden. Fler-tallet af virksomhederne (76 virksomheder) forventer dog ikke, at forslaget vil betyde, at de skal omstille deres edb-systemer. På den baggrund må det forventes, at forslaget ikke vil medføre nævneværdige byrder for virksomhederne i forbindelse med omstilling af edb-systemerne.

45 virksomheder forventer, at de vil få løbende administrative byrder som følge af forslaget. I gennemsnit forventer virksomhederne, at forslaget vil betyde omkring 6 minutters mere arbejde om dagen. Som årsag angiver virksomhederne, at en afkorting af kredittiden vil betyde, at de skal ændre på deres administrative arbejdsgange. På den baggrund forventes det, at forslaget vil medføre årlige administrative byrder på mellem 4.500 og 7.500 timer på samfundsniveau. Byrderne ligger indenfor det interval, der normalt betegnes som små byrder.

Den del af lovforslaget, der vedrører smidiggørelsen af lov om beskatning af medlemmer af kontoførende foreninger, letter oprettelse af kontoførende investeringsforeninger. Den gør det muligt for ATP at oprette en mere gennemsigtig struktur, og den gør det i almindelighed lidt lettere for pensionsbranchen at lægge administrationen af midler ud til andre.

Lovforslaget pålægger derudover ikke erhvervslivet yderligere administrative byrder.

13. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

14. Administrative konsekvenser for borgerne

Visse af pensionsbeskatningslovens regler kan medføre, at en i øvrigt hensigtsmæssig disposition enten hindres eller besværliggøres. Disse regler smidiggøres med forslaget, hvilket har positive administrative konsekvenser for borgerne. Eksempelvis betyder ophævelsen af samtidighedskravet, at borgerne ikke behøver at søge om dispensation for, at en kapitalpension afgiftsberigtiges med den lave sats på 40 pct. Lovforslagets øvrige dele har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

Forslaget om ændring af lov om beskatning af medlemmer af kontoførende foreninger gør det lettere for ATP at etablere en gennemsigtig opsparingsstruktur. Den større gennemsigtighed i strukturen gør det formentlig på sigt lettere for borgerne at vælge at placere deres særlige pensionsopsparing.

15. Forholdet til EU-retten

Loven om penge- og realkreditinstitutternes fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser er endnu ikke trådt i kraft, idet dens ikrafttræden er betinget af Europa-Kommissionens godkendelse. Fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser indebærer en fremrykning af fradragstidspunktet i forhold til de almindelige regler. Det kan derfor diskuteres, hvorvidt den særlige skatteordning til fordel for penge- og realkreditinstituttet, udgør en form for statsstøtte. Reglen skal derfor notificeres i EU. Den foreslåede ændring af reglerne om hensættelsesfradrag m.m. har til formål at opfylde de krav, Europa-Kommissionen har stillet som forudsætning for en godkendelse. Med den foreslåede ændring sikres, at reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser kan godkendes og dermed, at de er forenelige med EF-traktatens bestemmelser om statsstøtte.

Den del af lovforslaget, der vedrører hensættelsesfradraget for kreditinstitutter, har været forelagt Europa-Kommissionen inden fremsættelsen. Kommissionen har godkendt reglerne om hensættelsesfradrag ved brev af 27. maj 2003.

De øvrige dele af lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

16. Høring

Lovforslaget har været på høring i Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Dansk Skoleforening for Sydslesvig/Det sydslesvigske samråd, Amtsrådsforeningen i Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Beskæftigelsesministeriet, Danmarks Skibskreditfond, Dansk Familielandbrug, Dansk Handel & Service, Dansk Industri, Danske Finansieringsselskabers Forening, De Danske Landboforeninger, Den Danske Skatteborgerforening, Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S, Finansministeriet, Finansrådet, Finanstilsynet, Foreningen Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring og Pension, Forvaltningshøjskolen, Frederiksberg Kommune, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd FTF, HK Danmark, HTS - Handel, Transport og Serviceerhvervene, Håndværksrå-

det, InvesteringsForeningsRådet, Justitsministeriet, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Landbrugets Rådgivningscenter, Landbrugsrådet, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Told- og Skatteregion Maribo, Nationalbanken, Realkreditrå-

det, Skattechefforeningen, Skatterevisorforeningen, Told- og Skattestyrelsen, Ældre Sagen og Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Høringssvar og kommentarer hertil er medtaget i lovforslaget efter bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Sammenfatning af økonomiske og administrative konsekvenser.

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner		Samlet vurderes lovforslaget med stor usikkerhed at medføre et relativt beskedent varigt provenutab, som det ikke er muligt at kvantificere nærmere, men som formodentlig ikke overstiger ca. 5 mio. kr. årligt. På kort sigt skønnes lovforslaget at medføre et umiddelbart provenutab som følge af den skønnede fremrykning af fradragene for pensionsindbetalinger. Der foreligger ikke et statistisk grundlag, der kan underbygge et sådant provenuskøn, men med meget stor usikkerhed vurderes det at kunne blive i størrelsesordenen 50 mio. kr. årligt i en kortere årække svarende til fremrykningseffekten af forslagene.
Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner		Engangsudgifter på 3.865.000 kr. til tilretning af edb-systemerne. Lovforslaget set under et medfører ikke nævneværdige ændringer i driftsudgifterne. Der er dog både tale om merudgifter og besparelser.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget sikrer finansieringsvirksomheder, der driver virksomhed i konkurrence med pengeinstitutterne skattemæssig ligestilling med disse.	Afkortningen af kredittiden skønnes ikke at have væsentlige erhvervsøkonomiske konsekvenser, da rentefordelen ved den lange kredittid i vidt omfang antages at være tilfaldet pensionsopsparerne.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget letter oprettelse af kontoførende investeringsforeninger. Den gør det muligt for ATP at oprette en mere gennemsigtig struktur, og den gør det i almindelighed lidt lettere for pensionsbranchen at lægge administrationen af midler ud til andre.	Den ændrede afregning af pensionsafgift og pensionsafkastskat til staten må antages at medføre små byrder for erhvervslivet.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Administrative konsekvenser for borgerne	Visse af reglerne i pensionsbeskatningsloven og lov om beskatning af medlemmer af kontoførende foreninger kan medføre, at en i øvrigt hensigtsmæssig disposition enten hindres eller besværliggøres. Disse regler smidiggøres med forslaget, hvilket har positive administrative konsekvenser for borgerne.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget sikrer, at reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser kan godkendes af Kommissionen, og dermed at de er forenelige med EF-traktatens bestemmelser om statsstøtte.	

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Oversigt over ændringer af pensionsbeskatningsloven	
Gennemførelse af:	Lovforslagets bestemmelser
1a. Lempeligere regler for selvstændigt erhvervsdrivende	§ 1, nr. 13 og 18
1b. Ophævelse af samtidighedskravet for kapitalpensioner	§ 1, nr. 14, 20, 25-26, 28-29 og 35
1c. Smidigere regler, hvor kapitalpensionsbidrag overstiger den personlige indkomst.	§ 1, nr. 22 og 23
1d. Smidigere regler, hvor kapitalpensionsbidrag overstiger 38.900 kr. (2003-niveau).	§ 1, nr. 24
1e. Smidigere regler for ægtefæller ved udlodning ved skilsmisse	§ 1, nr. 32 og 38
1f. Smidigere regler for personer, der rammes af varigt nedsat funktionsevne	§ 1, nr. 41
1g. Fastsættelse af størrelsen af kompensation for manglende adkomst til folkepension og ATP	§ 1, nr. 4
1h. Ligestilling mellem rateopsparing og rateforsikring som unit-linked ordning	§ 1, nr. 5 og 7
1j. Lempelse af fradragsfordelingsreglen i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 4	§ 1, nr. 15-17
1k. Overførsel af supplerende éngangsydelse til kapitalforsikring	§ 1, nr. 39 og 40
1l. Ligestilling af samlevers livsarvinger med livsarvinger i øvrigt	§ 1, nr. 1, 3, 9 og 10
1m. Bevarelse af lavere afgiftssatser ved overførsel af pensionsordninger	§ 1, nr. 33 og 34
1n. Forhøjelse af aldersgrænsen for rateforsikring tegnet som ren risikoforsikring	§ 1, nr. 6
1o. Arbejdsgiverforbehold efter pensionsbeskatningslovens § 17	§ 1, nr. 12
1p. Fastsættelse af indbetalingsfrist for afgift af tilbagebetalte efterløns- og fleksydelsesbidrag	§ 1, nr. 42 og 43

1q. Præcisering af bortseelsesret for ATP-bidrag	§ 1, nr. 21
1r. Ophævelse af forældet regel vedr. pensionskasser indrettet med henblik på indkøb af livrente	§ 1, nr. 2
1s. Ændret beregningstidspunkt for 40 pct. afgift af indekskontrakter af kapitalpension ved ejerens død	§ 1, nr. 30
4. Afkortning af kredittid	§ 1, nr. 19 og 36
7. Det danske mindretals pensionerede medarbejdere	§ 1, nr. 44
Præciseringer og redaktionelle ændringer m.v.	§ 1, nr. 8, 11, 27, 31 og 37

Til nr. 1, 3, 9 og 10

Ved lov nr. 143 af 17. marts 1999 blev bl.a. pensionsbeskatningsloven ændret med henblik på at ligestille samleverne med ægtefæller. I den forbindelse skete der ikke en ligestilling mellem livsarvinger, således at også samleveres livsarvinger blev omfattet af pensionsbeskatningsloven.

Det foreslås, at samleveres livsarvinger ligestilles med livsarvinger i øvrigt i pensionsbeskatningsloven, således at også samleveres livsarvinger kan få udbetalt børnepensioner eller indsættes som begunstiget i policer m.v.

Samleverne er i pensionsbeskatningsloven grundlæggende defineret som personer, der har fælles bopæl med afdøde. Det kræves derfor ikke, at der er tale om et egentligt parforhold, idet en samlever også kan være f.eks. en slægtning til afdøde, der har fælles bopæl med denne.

Forslaget vil derfor ikke alene omfatte livsarvinger til personer, der indgår i et egentligt parforhold med afdøde, men også livsarvinger til ovennævnte personer.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger skal lovforslaget alene sikre, at reglerne i pensionsbeskatningsloven ikke hindrer, at livsarvinger til samleverne tilgodeses i forbindelse med pensionsopparerens død. Forslaget griber ikke ind i de bagvedliggende aftaler mellem pensionsoppareren og pensionsinstitutter.

Særligt for så vidt angår nr. 1, er der principielt ikke tale om ligestilling mellem livsarvinger, men om ligestilling mellem pensionsopparerens børn (og stedbørn) og samleveres børn (og stedbørn). Den foreslåede § 2, litra e, omhandler børnepension, dvs. pension til en persongruppe, der er en snævrere kreds end kredsen af livsarvinger.

Til nr. 2

Pensionsbeskatningslovens § 3, stk. 2, hvorefter pensionskasser, der er indrettet med henblik på indkøb af livrente eller lignende for de bidrag, der er op-

sparret for det enkelte medlem, skal have Forsikringsrådets samtykke til at undlade at indkøbe livrente eller lignende, foreslås ophævet. Det skyldes, at Finanstilsynet har oplyst, at der ikke længere findes sådanne ordninger.

Til nr. 4

I henhold til pensionsbeskatningslovens § 5 A er det tilladt, at en pensionsordning med løbende ydelser kan have en varighed på under 10 år, når denne ordning udelukkende udgør kompensation for manglende adkomst til folkepension og ATP fra pensioneringstidspunktet og indtil det fyldte 65. år (for personer, der den 1. juli 1999 er fyldt 60 år, dog det fyldte 67. år).

Det daværende Assurandør-Societetet (nu Forsikring & Pension) fandt ved lovændringen i 1995, at der burde ske en ensretning af den tilladte beløbsstørrelse, så forsikringsselskaberne ikke kom til at anvende alt for uensartede, individuelle beregninger. Assurandør-Societetet, senere Forsikring & Pension har derfor siden 1995 årligt udsendt meddelelse om beløbet.

Det udmeldte beløb bygger på oplysninger fra ATP om en »standardperson«, der har indbetalt fuldt A-bidrag i hele perioden, fylder 67 år og får udbetalt ATP fra den 1. juli i det pågældende år. Til det fra ATP oplyste beløb lægges folkepensionens grundbeløb og pensionstillæg for det pågældende år, og der rundes op til nærmeste 1.000 kr. I henhold til lovbemærkningerne forstås folkepension som grundbeløb, pensionstillæg og særligt pensionstillæg, der vil tilkomme pensionisten ved det 67. år.

Denne standardiserede metode står for fald, fordi det fremover vil være vanskeligt at finde en enkel »formel« i lighed med den hidtil anvendte. Det skyldes ændring i folkepensionsalder, og især omlægninger i ATP, der gør det svært at finde frem til »ATP-standardpersonen«.

Derfor foreslås det, at der i loven indsættes et beløb, svarende til det senest udmeldte tal fra Forsikring & Pension, nemlig 102.000 kr. for 2003. Beløbet regule-

res efter personskattelovens § 20. Det svarer til 65.600 kr. i 1987-niveau.

Til nr. 5 og 7

Forsikringselskaber har i mange år i henhold til lov om forsikringsvirksomhed, Bilag 3 (fra 1. januar 2004 – lov om finansiel virksomhed, Bilag 8), Klassifikation af risici ved hjælp af forsikringsklasser, haft tilladelse til at udbyde såkaldte klasse III-forsikringer. Det er forsikringer, som er tilknyttet investeringsfonds, og det både som kapitalforsikring og renteforsikring. Tilladelsen til at udbyde Klasse III-forsikringer er grundlaget for, at en række selskaber udbyder unit-linked ordninger. Unit-linked ordninger i forsikringselskaber er forsikringsordninger, men er i øvrigt sammenlignelige med tilsvarende bankordninger.

I traditionel rateforsikring indregnes en grundlagsrente ved ydelsesberegningen, mens en bankbaseret rateordning kan indregne en amortisationsrente i henhold til pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2 og 3. Men en tilsvarende mulighed er ikke indeholdt i pensionsbeskatningsloven for rateforsikring som unit-linked ordning, hvilket indebærer en forskel mellem produkter fra forsikringselskaber og pengeinstitutter.

I forhold til pensionsbeskatningslovens § 8, stk. 1, 1. pkt., er der nemlig for så vidt angår rateforsikringer krav om, at forsikringssummen skal udbetales i lige store rater over mindst 10 år. Hvis kunden ønsker, at ordningen skal fortsætte som en unit-linked ordning efter pensioneringen, kan kravet om lige store rater ikke opfyldes. Udbetalingerne vil nødvendigvis svinge fra år til år afhængigt af investeringsresultater.

Det foreslås derfor, at der skabes ligestilling mellem rateopsparing og rateforsikring som unit-linked ordning. Når sidstnævnte fortsætter som unit-linked ordninger efter pensioneringen, vil der ikke være krav om at udbetale i lige store rater som ellers for rateforsikrings vedkommende.

Til nr. 6

Efter de gældende regler i § 8, stk. 1, nr. 3, kan rateforsikringer tegnes som rene risikoforsikringer, der kun kommer til udbetaling i tilfælde af forsikredes invaliditet eller død før det aftalte udløbstidspunkt. Der er en aldersgrænse for disse rateforsikringer på 70 år, dvs. at forsikringen ikke må give ret til udbetaling, hvis forsikrede rammes af en varig funktionsnedsættelse eller dør senere end første policedag efter det fyldte 70. år.

Det foreslås, at aldersgrænsen på 70 år forhøjes til 75 år. Forhøjelsen på 5 år svarer principielt til den ændring, der skete ved lov nr. 143 af 17. marts 1999 om ændring af boafgiftsloven og pensionsbeskatningslo-

ven for så vidt angår seneste forfaldstidspunkt for sidste rate af en rateforsikring, idet det blev muligt at aftale dette tidspunkt til første policedag efter den forsikredes fyldte 85. år i stedet for det fyldte 80. år.

Til nr. 8

Der er tale om en redaktionel ændring. § 11 A, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., § 12, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., og § 13, stk. 1, 1. og 2. pkt., ændres således, at bestemmelserne igen svarer til den tidligere § 6 a, i bank- og sparekasselovens, nu § 30 i lov nr. 453 af 10. juni 2003 om finansiel virksomhed, hvilket var tilfældet, da henvisningen til bank- og sparekasselovens § 6 a, indføjedes i § 11 A, § 12 og § 13.

Til nr. 11

Det foreslås, at henvisningen i bestemmelsen om Lønmodtagernes Dyrtdsfond til § 22 udgår. Henvisningen vedrører den tidligere bestemmelse i § 22, ifølge hvilken ordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1 ikke skulle medregnes til den skattepligtige formue. Bestemmelsen er ophævet ved lov nr. 1219 af 27. december 1996 i forbindelse med formueskattens afskaffelse. Der er senere ved lov nr. 1282 af 20. december 2000 indsat en ny bestemmelse i § 22, der ikke er relevant for bestemmelsen om Lønmodtagernes Dyrtdsfond.

Til nr. 12

Er der indgået en aftale om en pensionsordning mellem en arbejdstager og dennes arbejdsgiver, kan arbejdsgiveren efter lovens § 17, tage visse forbehold, uden at det har betydning for den skattemæssige behandling af ordningen. Udover de i § 17 nævnte forbehold, kan der i henhold til Ligningsvejledningen afsnit A.C.1.1.3 også tages forbehold om:

- at alderspension for tiden indtil fratrædelsestidspunktet skal tilfalde arbejdsgiveren,
- at invalidepension skal tilfalde arbejdsgiveren for den tid, hvori arbejdstageren modtager sin hidtidige gage, og
- at ægtefælle- og samleverpension og børnepension, der kommer til udbetaling i den tid, hvori der oppebæres efterløn, skal tilfalde arbejdsgiveren.

Disse forbehold er ikke direkte hjemlet i pensionsbeskatningslovens § 17, men fremgår af Meddelelser fra Skattedepartementet 1972, nr. 97. Denne praksis var også gældende under renteforsikringsloven, og er i lovforarbejderne til pensionsbeskatningsloven forudsat opretholdt.

Praksis vedrørende arbejdsgiverens forbehold som nævnt i Ligningsvejledningen foreslås derfor indskrevet i § 17. På den måde vil reglerne fremgå direkte af

loven, hvorved der skabes større retssikkerhed. Der er i øvrigt tale om en ren præcisering af gældende ret, idet ordvalget i nr. 5 dog er moderniseret i forhold til Ligningsvejledningen. Det skyldes, at begrebet efterløn i dag forstås anderledes end tidligere, ligesom der i dag er tale om såvel ægtefælle- som samleverpension.

Til nr. 13 og 18

Efter pensionsbeskatningslovens § 18 skal en privat livrente eller ratepension tegnes med en indskudsperiode på mindst 10 år, ligesom de årlige indbetalinger skal være lige store, for at der opnås fuld fradragsret.

Hvis indbetalingerne nedsættes i løbet af indbetalingsperioden, omregnes fradragsretten således i forhold til de faktisk betalte præmier og bidrag. De herefter for meget fratrukne beløb i de tidligere år medregnes herefter med et procenttillæg i den skattepligtige indkomst for de tidligere år.

Reglen blev i sin tid indført for at holde anvendelsen af fradragsreglerne inden for en ramme, der kan anses for rimeligt begrundet i de pensionsøjemed, som ligger bag reglerne. Baggrunden var således at undgå, at man tegnede private pensionsordninger for via fradragsretten at udskyde skattebetalingen.

Reglen giver imidlertid problemer for mange selvstændigt erhvervsdrivende. Der er således typisk i de første mange år ikke midler til at spare op til pension, da de selvstændige i de unge år prioriterer yderligere investeringer i virksomheden, ligesom afdrag på gæld vejer tungt i økonomien.

Først senere bliver der plads til at spare op til pension, og for at nå op på et passende niveau ved pensioneringen kræves ofte ganske store pensionsindbetalinger. Men i samspil med den ovennævnte regel om, at de årlige indbetalinger skal være lige store, kan de selvstændige frygte et enkelt dårligt årsresultat, som ikke levner plads til en pensionsindbetaling. I denne situation vil de selvstændigt erhvervsdrivende kunne være nødsaget til at finansiere indbetalingen ved lån eller ved at trække penge ud af virksomheden. Det er ofte u hensigtsmæssigt, men hvis indbetalingen ikke foretages, vil det resultere i en omberegning og efterbeskatning som beskrevet.

Denne frygt kan afholde de selvstændige fra at spare tilstrækkeligt op til pension, eller i hvert fald blot nøjes med årlige indbetalinger svarende til opfyldningsfradraget på 38.900 kr. (2003-niveau). Sammenholdt med den kortere indbetalingsperiode, vil disse 38.900 kr. ofte vise sig ikke at kunne sikre et tilstrækkeligt økonomisk fundament ved pensioneringen.

Den særlige ophørspensionsordning i pensionsbeskatningslovens § 15 A, har løst problemet for nogle selvstændigt erhvervsdrivende, men langt fra alle virksomheder er salgbare, og mange mindre virksomheder giver kun et mindre salgsprovenu.

Det foreslås derfor at lempe reglen for selvstændigt erhvervsdrivende. Det foreslås således, at omregning af fradrag som beskrevet ovenfor ikke skal ske i tilfælde, hvor de betalte præmier eller bidrag nok er faldet, men i det mindste udgør 10 pct. af det selvangive overskud fra den selvstændiges erhvervsvirksomhed. Et dårligt år vil således ikke udløse omberegning. Grænsen på 10 pct. er fastsat, så indbetalingen tilnærmelsesvis svarer til, hvad der typisk af lønmodtagere indsættes på pensionsopsparing.

I et år med underskud vil det ikke være nødvendigt at indbetale på pensionsordningen, da der netop ikke er et overskud. Det bemærkes, at det ikke er muligt at få udbetalt pensionsmidler i forbindelse med et underskud.

Hvis den selvstændigt erhvervsdrivende har tegnet en ratepension og ophører med at være selvstændigt erhvervsdrivende i løbet af indbetalingsperioden, og derved ikke længere har overskud af selvstændigt erhvervsvirksomhed, vil den pågældende være omfattet af de almindelige regler for fradragsfordeling. Hvis den selvstændige eksempelvis har tegnet en ratepension med en 10-årig indbetalingsperiode, og eksempelvis har anvendt 10 pct.'s reglen i år 5, hvorefter hans selvstændige erhvervsvirksomhed helt ophører i år 6, skal han i år 6 fortsætte med at indskyde på ratepension i henhold til den oprindelige aftale for at undgå fradragsfordeling. Ophøret af den selvstændige erhvervsvirksomhed i 10-års perioden betyder ikke i sig selv, at der skal ske fradragsfordeling.

Det foreslås, at overskud fra selvstændigt erhvervsvirksomhed defineres som overskud opgjort efter reglerne for opgørelse af skattepligtig indkomst før fradrag for henlæggelse til konjunkturudligning efter virksomhedsskattelovens § 22 b, med tillæg af renteudgifter og kurstab på fordringer og gæld og med fradrag af rente- og udbytteindtægter samt kursgevinst på fordringer og gæld, som indgår i opgørelsen af dette overskud. Ved de sidstnævnte tillæg og fradrag korrigeres der for gevinster og tab m.v. på finansielle aktiver. Afgrænsningen svarer til den, der anvendes i etableringskontoloven.

Hvis overskuddet opgjort efter reglerne for skattepligtig indkomst eksempelvis udgør 100.000 kr., skal der mindst indbetales 10.000 kr. på ordningen for at undgå omberegning - uanset hvor mange af de 100.000 kr. den selvstændige hæver fra virksomhe-

den, og altså uanset at den pågældende eksempelvis lader en del af overskuddet blive i virksomheden på konto for opsparet overskud.

Da overskud af selvstændig erhvervsvirksomhed typisk først er kendt på et senere tidspunkt end indkomstårets afslutning, foreslås det samtidig, at det er det selvangivne overskud, hvoraf de 10 pct. skal beregnes. Det sikrer, at den selvstændige kan overholde 10 pct.'s kravet – hvilket ellers kan være et problem, hvor skattemyndighederne i forbindelse med den ligningsmæssige behandling foretager en forhøjelse af overskuddet af virksomheden, og præmien eller bidraget så ikke længere udgør mindst 10 pct. af overskuddet.

Når det er 10 pct. af det selvangivne overskud, der skal indbetales, skal det alene kontrolleres, at der rent faktisk er indbetalt et beløb på en pensionsordning, svarende til 10 pct. af det selvangivne overskud. Det er tanken, at kontrollen heraf i første omgang kan ske ved, at den selvstændige i forbindelse med indgivelsen af selvangivelse vedlægger dokumentation for pensionsindbetalingen.

Desuden foreslås det, at fristen for indskud på pensionsopsparingen tilsvarende skydes til den 1. juli i det følgende år. Dermed kan den selvstændige være sikker på at kunne overholde reglen om indbetaling af mindst 10 pct. af overskuddet. I forbindelse med udarbejdelse af regnskab og selvangivelse vil den selvstændige få endeligt overblik over årets overskud og dermed kunne indbetale, hvad der svarer til 10 pct. af dette.

Det forventes dog, at den selvstændige typisk vil foretage sine indbetalinger i løbet af indkomståret, da det stadig vil være en fordel hurtigst muligt at få foretaget indbetalingen på en pensionsopsparing, da pensionsafkastbeskatningen er mere fordelagtig end den beskatning af de frie midler, der er alternativet indtil de indskydes på pensionsopsparingen.

Det vil heller ikke være hensigtsmæssigt for den selvstændige at ansætte overskuddet for lavt i selvangivelsen, da den senere forhøjelse efter de almindelige selvangivelsesregler ledsages af et procenttillæg.

Reglen er målrettet selvstændigt erhvervsdrivende. Det foreslås derfor, at præmierne eller bidragene højst nedsættes til et beløb svarende til den del af den skattepligtiges personlige indkomst, der ikke hidrører fra den selvstændige erhvervsvirksomhed, før fradrag for præmier og bidrag til pensionsordninger m.v., tillagt beløb, der af en arbejdsgiver indbetales til en af kapitel 1 omfattet ordning, jf. pensionsbeskatningslovens § 19, og tillagt positiv kapitalindkomst og positiv ak-

tieindkomst bortset fra udbytteindkomst op til 5.000 kr., hvori der er indeholdt endelig udbytteskat.

Det forhindrer, at reglen udnyttes af personer, der reelt har mulighed for at indbetale på pensionsordningen, da de har indkomst ved siden af indtjeningen fra den selvstændige erhvervsvirksomhed. Uden denne regel ville man det ene år kunne indbetale en ekstraordinær indtægt på eksempelvis 300.000 kr. på en pensionsordning med fuld fradragsret, vel vidende, at man næste år ikke havde mulighed for det. Det ville blot kræve, at man i dette år var i stand til at dokumentere, at man var selvstændigt erhvervsdrivende, om så resultatet af denne virksomhed var nok så magert, f.eks. 1.000 kr., hvoraf der således skulle betales 100 kr. på pensionsordningen – uanset at den pågældende havde en almindelig lønindkomst ved siden af. Herved ville fradragsfordelingsreglerne kunne omgås.

Personer, for hvem den selvstændige erhvervsvirksomhed udgør hele eller størstedelen af den pågældendes indtægtsgrundlag, omfattes således af reglen, mens personer, for hvem anden indkomst udgør størstedelen af indkomstgrundlaget i højere grad stilles som andre personer, der ikke er selvstændigt erhvervsdrivende, og for hvem de almindelige fradragsfordelingsregler gælder.

Det bemærkes, at den anden indkomst korrigeres for fradrags- og bortseelsesberettigede indbetalinger på pensionsordninger, så der gives et i denne situation mest muligt retvisende billede af den pågældendes indtægtsforhold.

Endelig bemærkes det, at hævning af midler fra konto for opsparet overskud ikke indgår i beregningen af anden indkomst, da disse midler netop hidrører fra den selvstændige erhvervsvirksomhed.

Til nr. 14, 20, 25-26, 28-29 og 35

Ved rettidig ophævelse af kapitalpensionsordninger, dvs. normalt ophævelse efter det fyldte 60. år, skal der betales en afgift på 40 pct. Hvis den skattepligtige har flere kapitalpensionsordninger, er det et krav, at alle kapitalpensionsordninger afgiftsberigtiges samtidig. Hvis samtidighedskravet ikke er opfyldt, anses den eller de første ophævede kapitalpensionsordninger for ophævet i utide, således at der skal betales en afgift på 60 pct. i stedet for 40 pct. Den eller de øvrige ordninger skal der til sin tid betales 40 pct. af, hvis de vel at mærke tilsvarende ophæves samtidigt.

Dette betyder, at man ikke har kunnet spekulere i den lave afgiftssats for kapitalpensioner ved at oprette en serie af kapitalpensioner med henblik på successiv udbetaling over en årrække ved pensionering. Den

lave afgift vil således normalt være mere fordelagtig end den indkomstbeskatning, der sker af udbetalinger fra ratepensioner eller livrenter. Med andre ord betyder samtidighedskravet, at det ikke er økonomisk fordelagtigt at spekulere i at oprette eksempelvis 10 kapitalpensioner i stedet for en ratepension.

Med samtidighedskravet sikres endvidere, at kapitalpensionen faktisk tjener pensionsformål og ikke bare er en særlig opsparingsform til begunstiggelse af 60-årige, dvs. at det er en *pensionsopsparing* og ikke blot en *aldreopsparing*. Udgangspunktet har oprindeligt været en forestilling om arbejdsgiverordninger, hvor pensionsudbetalingerne blev aktiveret, når arbejdstageren blev pensioneret fra arbejdsgiverens tjeneste. 60-års aldersgrænsen i kapitalpensionsordningerne hænger sammen med den frivillige private pensionsopsparing, idet man her måtte vælge en fast aldersgrænse som et alternativ til et krav om faktisk tilbagebetaling fra arbejdsmarkedet. Skattebegunstiggelse af privat opsparing til kapitalpension blev først indført med skattereformen i 1987.

Samtidighedskravet skulle i teorien afholde 60-årige, der ikke er gået på pension, fra at ophæve deres private kapitalpensionsordninger. Det er dog tvivlsomt, om reglerne nogensinde har fungeret sådan.

Desuden skal kravet ses i sammenhæng med de tidligere gældende gunstige regler for kapitalpension sammenlignet med andre former for skattebegünstiget pensionsopsparing. I dag, hvor kapitalpensionsindbetalinger ikke længere kan fratrækkes i topskattegrundlaget, er kapitalpension mindre gunstig end før i sammenligning med f.eks. ratepension. I det ovennævnte eksempel, hvor der oprettes 10 kapitalpensioner i stedet for en ratepension, vil den lavere afgiftssats ved udbetaling skulle opvejes mod den lavere fradragsværdi ved indbetaling.

Et velkendt problem med samtidighedskravet er i øvrigt, at kapitalpensionsejerne ikke altid får afgiftsberigtiget alle deres ordninger i tide, simpelthen fordi de ikke kender reglerne. Og normalt opdager man først dette, når den anden eller de andre kapitalpensionsordninger ophæves. Derfor indsattes i 1995 en dispensationsbestemmelse i loven, som tog højde for den mest almindeligt forekommende variant af problemet. Told- og Skattestyrelsens dispensationspraksis er siden blevet udvidet flere gange. En grundlæggende forudsætning for dispensation er, at den afgiftspligtige har afgivet erklæring i henhold til pensionsbeskatningslovens § 26, stk. 6, om, hvorvidt den pågældende har anden kapitalpension, og at der er svaret, at dette ikke er tilfældet, ligesom omstændighederne skal sandsynliggøre, at den afgiftspligtige med rimelig

grund har glemt eller overset den pågældende kapitalpensionsordning.

Det foreslås derfor at ophæve samtidighedskravet, jf. forslagens § 1, nr. 28. Det betyder, at kapitalpensioner altid afgiftsberigtiges med 40 pct., uanset om de hæves successivt over flere år, forudsat at betingelserne for 40 pct.'s afgiftsberegning i øvrigt er opfyldt, jf. pensionsbeskatningslovens § 25.

Delophævelser af kapitalpensionsordninger vil tilsvarende alle blive afgiftsbelagt med 40 pct., igen forudsat at betingelserne i § 25 er opfyldt.

Den samtidige afgiftsberigtiggelse af alle en persons kapitalforsikringer og -opsparinger har i øvrigt efter gældende ret den konsekvens, at der ikke er fradragsret eller bortseelsesret for efterfølgende indbetalinger på forsikringerne m.v., jf. pensionsbeskatningslovens § 37, hvorefter ordningerne ikke længere omfattes af kapitel 1 i pensionsbeskatningsloven. Afgiftsberigtiggelse med 40 pct. betyder således med andre ord, at fradragsretten afskæres for fremtidige indbetalinger, der måtte ske på ordningerne.

Hvis der derimod ikke sker samtidig afgiftsberigtiggelse af alle ordninger – og altså med den konsekvens, at de først ophævede pensioner afgiftsberigtiges med 60 pct. efter pensionsbeskatningslovens § 28 – er de resterende ordninger fortsat omfattet af kapitel 1 i pensionsbeskatningsloven. Der vil altså fortsat være fradragsret eller bortseelsesret for indbetalingerne.

Det foreslås at opretholde den bestående retsstilling for så vidt angår fradragsretten for indbetalinger. Afgiftsberigtiggelse med 40 pct. ved ophævelse af en kapitalpension efter det fyldte 60. år vil herefter medføre, at der ikke er fradragsret for bidrag m.v. til sådanne ordninger, som indbetales i de indkomstår, der følger efter indkomståret, hvori den eller de første kapitalforsikringer eller -opsparinger er afgiftsberigtiget, jf. forslagens § 1, nr. 14. Det samme gælder arbejdsgiverbetalte kapitalpensioner, således at beløb, der af arbejdsgiveren eller en tidligere arbejdsgiver indbetales til en sådan ordning i de indkomstår, der følger efter indkomståret, hvori den eller de første kapitalforsikringer eller opsparinger i pensionsøjemed er afgiftsberigtiget, medregnes til arbejdstagerens skattepligtige indkomst, ligesom der beregnes særlig pensionsopsparing af beløbet, jf. forslagens § 1, nr. 20.

Den udvidelse af samtidighedskravet, der skete med lov nr. 294 af 29. april 2000, var i øvrigt egnet til at skabe tvivl om, hvorvidt der var mulighed for et års ekstra fradragsret i særlige situationer. Med nærværende forslag fjernes denne tvivl.

Der kan herefter ikke indskydes på en kapitalforsikring- eller opsparing med en fradragsværdi på op til 44

pct., mens indskuddet straks vil kunne hæves til 40 pct. Muligheden opstår umiddelbart, fordi alle kapitalforsikringer og -opsparinger ikke længere vil skulle ophæves samtidigt.

Selvom der herefter ikke er fradragsret eller bortseelsesret for indbetalinger på en kapitalpensionsordning i de indkomstår, der ligger efter indkomståret, hvori den eller de første ordninger blev ophævet, vil ordningerne fortsat være omfattet af kapitel 1 i pensionsbeskatningsloven.

Da pensionsoppareren fortsat kan have interesse i at få fradrag for indbetalinger på kapitalpensioner, efter at den eller de første ordninger er ophævede, foreslås det samtidigt, at den pågældende altid kan vælge at kræve en kapitalpension afgiftsberigtiget med 60 pct. efter pensionsbeskatningslovens § 28. Hvis ordningen afgiftsberigtiges med 60 pct. efter pensionsbeskatningslovens § 28, vil der fortsat være fradragsret eller bortseelsesret for indskud på kapitalforsikring eller -opsparing i de følgende indkomstår. Det svarer til gældende ret, jf. ovenfor, hvor der, hvis samtidighedskravet ikke overholdes, sker afgiftsberigtigelse med 60 pct. af de først ophævede ordninger, men hvor der til gengæld fortsat er fradragsret for efterfølgende indskud på andre kapitalforsikringer eller -opsparinger.

Pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 1, nr. 1, hvor efter der svares afgift på 40 pct. ved udbetaling til ejeren efter det fyldte 60. år, modificeres således ved den ændrede affattelse af § 26, så ejeren kan kræve, at afgiften i stedet beregnes efter pensionsbeskatningslovens § 28, dvs. med 60 pct., jf. forslaget § 1, nr. 28. Hvis ejeren kræver dette, vil det give den pågældende mulighed for fortsat at indskyde på kapitalforsikring og -opsparing med fradragsret.

Hvor en kapitalpension er blevet afgiftsberigtiget med 40 pct. er der herefter ikke fradragsret for efterfølgende betalinger – i stedet kan pensionsoppareren dog fortsat med fradragsret indskyde på en ratepension eller en pensionsordning med løbende udbetalinger

Det foreslås endvidere, at det, hvis der på trods af, at der ikke er fradragsret for indbetalingen alligevel er foretaget indskud på en kapitalpensionsordning i det eller de indkomstår, der følger efter indkomståret, hvori en ordning er blevet afgiftsberigtiget med 40 pct., er muligt at få tilbagebetalt beløb, for hvilke fradragsretten eller bortseelsesretten er bortfaldet, uden at der indtræder afgiftspligt, jf. forslaget § 1, nr. 25. Der kan f.eks. være tilfælde, hvor en arbejdstager har afgiftsberigtiget en kapitalpensionsordning, men fortsat er i arbejde, og har en pensionsordning med kapitalpensionselement, som der ved en fejl fortsat bliver

indbetalt på. En sådan fejlagtig indbetaling får således ikke u hensigtsmæssige konsekvenser for ejeren.

Tilbagebetaling sker efter anmodning fra ejeren af ordningen. Hvis der er sket afgiftsberigtigelse af det pågældende beløb inden anmodningen om tilbagebetaling, kan afgiften søges tilbagebetalt hos den lokale told- og skatteregion.

Det foreslås endvidere, at ejeren af ordningen skal kunne vælge at overføre beløbet til en anden ordning omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1 med virkning for det indkomstår, hvor beløbet ikke har kunnet fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst eller har skullet medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Eksempelvis kan en firmapensionsordning oprindeligt have bestået af en del med løbende udbetalinger og en kapitalpensionsdel. Der vil herefter udover tilbagebetaling være mulighed for, at det beløb, som arbejdsgiver er kommet til at indbetale på kapitalpensionsordningen, i stedet kan indgå på den del af pensionsordningen, som er en ordning med løbende udbetalinger. Muligheden for udbetaling eller overførsel sikrer således, at personer, der har en arbejdsgiverordning med et kapitalpensionselement og en supplerende privat kapitalpensionsopsparing, og som har hævet den private ordning uden at afslutte deres nuværende beskæftigelsesforhold, kan indrette sig, således at fradragsretten ikke bortfalder for efterfølgende indbetalinger på kapitalpensionsdelen i arbejdsgiverordningen – blot de overføres til en ratepension eller livrente.

Som nævnt kan overførsel ske til en anden ordning omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1, dvs. i princippet også til en anden kapitalpension. Det vil imidlertid ikke ændre på, at der ikke vil være fradragsret for indbetalingen, jf. den foreslåede formulering af pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 2, og § 19, stk. 1, hvorefter der ikke er fradragsret, henholdsvis bortseelsesret for bidrag, der indbetales på en kapitalpension, hvis der er sket afgiftsberigtigelse med 40 pct. af en anden kapitalpension.

En rateforsikring eller rateopsparing skal oprettes inden det 60. år, jf. pensionsbeskatningslovens § 8, stk. 1, nr. 1, 3. pkt., og § 11 A, stk. 1, nr. 1. Har den pågældende pensionsopparer – som jo er blevet 60 år, jf. at en kapitalpension er hævet til 40 pct. – ikke i forvejen en ratepension at overføre til, kan oppareren i stedet indskyde beløbet på en pension med løbende udbetalinger.

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om indberetningspligt for pensionsinstitutter vedrørende det indbetalte beløb samt om tilbagebetaling og udbetaling.

I øvrigt bemærkes, at reglerne for udbetaling af kapitalpensioner på grund af varigt nedsat arbejdsevne eller funktionsevne, ved livstruende sygdom samt ved udbetaling inden det 60. år, hvor Ligningsrådet har godkendt en lavere pensionsalder end det 60. år, opretholdes også under den ændrede affattelse af pensionsbeskatningslovens § 26, jf. forslaget § 1, nr. 28.

Det betyder, at afgiftsberegning i de pågældende tilfælde kun kan ske én gang til 40 pct. – medmindre én af de andre betingelser i pensionsbeskatningslovens § 25, senere er opfyldt.

Ved ophævelse af en ordning i disse tilfælde kan der – som tilfældet er efter gældende ret – fortsat indbetales på andre kapitalpensionsordninger med fradragsret, jf. forslaget § 1, nr. 35, hvorefter pensionsbeskatningslovens § 37 konsekvensrettes.

Til nr. 15 og 16

Efter de gældende regler i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 4, skal fradragsretten for indbetalinger til pensionsordninger med løbende udbetalinger og ratepensionsordninger fordeles over 10 år, hvis præmie- eller bidragsperioden er på mindre end 10 år. På grund af reglerne om opfyldningsfradraget, jf. § 18, stk. 5, er fradragsfordeling dog kun relevant, når de årlige indbetalinger overstiger 38.900 kr. (2003-niveau).

Indbetalingsperioden opgøres efter de gældende regler for hver ordning for sig, medmindre der sker en egentlig overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 af en ophørende ordning til en ny ordning.

Eksempel:

Der er indgået aftale om indbetaling af 100.000 kr. årligt i 10 år til en ratepensionsordning i pensionsinstitut A. Efter 6 år ophører indbetalingerne til pensionsinstitut A. I stedet indgås en ny aftale med pensionsinstitut B, igen om indbetaling af 100.000 kr. årligt i 10 år. De hidtidige indbetalinger til pensionsinstitut A overføres ikke til pensionsinstitut B, men forbliver indestående i pensionsinstitut A. Indbetalingerne til ordning B gennemføres som aftalt. Efter 16 år er der derfor i alt indbetalt 1.600.000 kr. Efter de gældende regler skal der imidlertid, da indbetalingsperioden til ordning A har været på under 10 år, og der ikke er sket overførsel, ske fradragsfordeling. Den går ud på, at fradraget vedrørende de 600.000 kr., der er indbetalt til ordning A, fordeles over 10 år. Samlet fordeles fradragsretten for de indbetalte 1.600.000 kr. derfor således:

År 1-6: 60.000 kr. (vedrørende ordning A)

År 7-10: 160.000 kr. (60.000 kr. vedrørende ordning A og 100.000 vedrørende ordning B)

År 11-16: 100.000 kr. (vedrørende ordning B).

Det foreslås, at indbetalingsperiodens længde fremover skal fastslås ved at se på pensionsopsparerens forhold under ét. Hvis pensionsopsparereren i en ubrudt 10-årsperiode har foretaget samme indbetalinger til pensionsordninger med løbende udbetalinger og ratepensionsordninger, skal det således være uden betydning for fordelingen af fradragsretten, at indbetalingerne til én pensionsordning er ophørt og indbetalingerne til en anden ordning er påbegyndt i perioden.

I det ovenfor givne eksempel vil forslaget betyde, at fradragsretten for de 1.600.000 kr. fordeles med 100.000 kr. om året i år 1-16.

Endvidere vil forslaget betyde, at fradragsfordeling kan undlades, blot indbetalingsperioden til ordning B er på mindst 4 år.

Reglerne vil skulle gælde både ved overførsel til et nyt pensionsinstitut og ved omskrivning til fripolice og nytegnning i samme pensionsinstitut.

Efter forslaget skal det være afgørende, at indbetalingerne til den nye ordning (det nye pensionsinstitut) fortsætter »på tilsvarende vilkår« som indbetalingerne til den gamle ordning (det første pensionsinstitut).

Det er kun indbetalingerne mht. beløb, der skal ske på tilsvarende vilkår. Det er således ikke en betingelse, at den ophørende og den nye ordning er af samme type (pensionsopsparing med løbende udbetalinger, rateforsikring i pensionsøjemed eller rateopsparing i pensionsøjemed).

Er der aftalt større indbetalinger til den nye ordning end til den gamle ordning, er det en betingelse for at få fuldt fradrag hvert år for indbetalingerne til den nye ordning, at der indbetales til denne - eller alene til forhøjelsen - i mindst 10 år.

Efter gældende ret er det endvidere således, at hvis der sker en forlængelse af en indbetalingsperiode ud over det oprindeligt aftalte, skal forlængelsen behandles som en ny pensionsordning, som er omfattet af fradragsfordeling, hvis den nye indbetalingsperiode (dvs. forlængelsen) er mindre end 10 år.

På den baggrund foreslås det i nr. 16 svarende til ovennævnte forslag, at det skal være muligt at forlænge en pensionsopsparing med løbende udbetalinger eller en ratepensionsordning, hvor der oprindeligt er aftalt en indbetalingsperiode på mindst 10 år, med en yderligere indbetalingsperiode på mindre end 10 år, uden at der skal ske fradragsfordeling. Der kan f.eks. være tale om, at en kunde har en ordning, hvortil der ifølge aftalen skal indbetales 100.000 kr. om året i 10 år. Efter det 6. år aftales det, at indbetalingerne i stedet for 10 år skal vare i 14 år i alt. Efter forslaget vil der være fuld fradragsret for 100.000 kr. årligt også i de

sidste 4 år, forudsat indbetalingerne sker på tilsvarende vilkår som hidtil med hensyn til beløb og pristalsregulering.

Forslaget omfatter ikke tilfælde, hvor der oprindeligt er aftalt en indbetalingsperiode på mindre end 10 år.

Begrænsningerne i pensionsbeskatningslovens § 8 og § 11 A med hensyn til oprettelse af ny policer m.v., når forsikrede eller kontohaver er fyldt 60 år, og med hensyn til reglen om, at udbetaling tidligst kan ske 5 år efter oprettelsen, berøres ikke af forslagene.

Til nr. 17

Forslaget er en konsekvens af forslaget § 1, nr. 14 og 15.

Til nr. 19 og 36

Det foreslås, at kredittiden for indbetaling af afgift m.v. til staten efter pensionsbeskatningslovens § 18 A, stk. 3, og § 38, stk. 1, nedsættes fra henholdsvis 3 måneder og 1 måned til 3 hverdage (bankdage), dvs. at lørdage, søndage og helligdage ikke tæller med. Afgiftspligten indtræder i disse situationer, når der sker udbetaling fra ordningen.

For afgiftspligt omfattet af § 38, stk. 1, bevares kredittiden på 1 måned dog i de situationer, hvor der ikke sker udbetaling fra pensionsordningen samtidigt med at afgiftspligten indtræder, da pensionsinstituttet derved gives den fornødne tid til at foretage de dispositioner der gør det muligt beregne og indbetale afgiften. Dette er f.eks. tilfældet, hvis en pensionsordning overdrages til eje eller pant, så der derved udløses afgiftspligt efter pensionsbeskatningslovens § 30, selvom der ikke sker nogen udbetaling fra ordningen. Pensionsinstitutterne gives derved, som efter de gældende regler, 1 måned fra kendskabstidspunktet til at indbetale afgift til ToldSkat, når der i forbindelse med afgiftspligtens indtræden ikke sker udbetaling.

Til nr. 21

Ifølge bestemmelsen i pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 2, er der bortseelsesret for indbetalinger til ATP, som foretages af de kommunale dagpenge- og socialmyndigheder, arbejdsløshedskasserne eller Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen (nu Arbejdsdirektoratet) for personer omfattet af § 2 a eller § 2 b i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Det drejer sig bl.a. om modtagere af arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, revalideringsydelse eller førtidspension.

Forslaget indebærer en rent redaktionel ændring af § 19, stk. 2, hvorved bestemmelsen forenkles.

I stedet for specifikt at nævne de myndigheder m.v., der foretager indbetalinger til ATP for de nævnte personer, foreslås det, at bestemmelsen generelt kommer til at omfatte alle indbetalinger af ATP-bidrag, der foretages for de pågældende.

Til nr. 22 og 23

Frdrag for bidrag til kapitalpensionsordninger og supplerende engangsydelser kan ikke overstige det beløb, som ejerens personlige indkomst i det pågældende indkomstår udgør uden fradrag for bidragene. Frdrag for andre ordninger, f.eks. en rateordning, reducerer den personlige indkomst, og først derefter kan der tages stilling til, om der er plads til fradrag for indbetaling til en kapitalpensionsordning.

Hvis frdraget for bidrag til kapitalpensionsordning eller supplerende engangsydelse ikke har kunnet udnyttes, fordi indbetalingen overstiger den personlige indkomst, har man i henhold til pensionsbeskatningslovens § 21 A ret til tilbagebetaling.

Den pågældende pensionsopparer har derimod ikke umiddelbart mulighed for i stedet at overføre det overskydende beløb til en anden pensionsordning, hvor der er fradragsret, dvs. til en rateordning eller en pensionsordning med løbende udbetalinger.

Det foreslås at indføre en sådan mulighed, således at beløbet i stedet for at blive udbetalt kan overføres til en rateordning eller til en pensionsordning med løbende udbetalinger for så vidt angår samme år. Derved opnår man også at fremme pensionsopsparingen, således at den pågældende i videst muligt omfang kan klare sig selv ved pensioneringen.

I øvrigt bemærkes, at § 21 A med ændringen bringes på linje med den foreslåede § 21 B, hvorefter en pensionsopparer, der indbetaler på en kapitalpension efter fradragsretten er bortfaldet pga. ophævelsen af en anden kapitalpension, kan vælge mellem at få det indbetalte beløb udbetalt eller overført til den anden pensionsordning med fradragsret.

Ved overførslen gives der fradragsret for indbetalingen med virkning for det indkomstår, hvor der ske te indbetaling på kapitalpensionen m.v. Overførsel kan både ske til bestående rateordninger og pensionsordninger med løbende udbetalinger, og til nyoprettede ordninger. Ved overførsel til bestående ordninger, omfattes indbetalingen af de almindelige regler for fradragsfordeling, jf. pensionsbeskatningslovens § 18.

Ved overførsel til en nyoprettet ordning skal ordningen overholde de almindelige vilkår for oprettelse af nye ordninger. Det vil sige, at der som udgangspunkt ikke kan oprettes en ratepension efter det 60. år.

Af § 21 A, hvorefter indbetalingen, dvs. overførselen, har virkning for det indkomstår, hvor der er foretaget indbetaling på kapitalforsikringen følger dog, at er der sket fejlagtig indbetaling på kapitalforsikringen i det 59. år, anses overførselen på alle måder at have virkning for det indkomstår, hvor indbetalingen er sket. Det vil sige, at selvom fejlen først opdages efter pensionsopspareren er fyldt 60 år, anses den nyoprettede ordning for at være oprettet i det 59. år.

Den gældende regel i § 21 A, stk. 1, finder i øvrigt kun anvendelse for indbetalinger inden for den i § 16, stk. 1, nævnte beløbsgrænse (38.900 kr. i 2003). Har den pågældende indskudt mere end 38.900 kr. på en kapitalpension, er der efter gældende ret kun mulighed for udbetaling af beløbet op til de 38.900 kr. Det overskydende beløb kan kun tilbagebetales, når særlige omstændigheder taler derfor, jf. § 21 A, stk. 2. Som konsekvens af, at § 21 A, stk. 2, foreslås ændret, jf. § 1, nr. 24, og bemærkningerne hertil, hvortil der henvises, foreslås § 21 A, stk. 1, tilsvarende ændret, således at bestemmelsen generelt finder anvendelse for indbetalinger, der overstiger den personlige indkomst, det vil sige også for den del, der overstiger beløbsgrænsen i § 16, stk. 1.

Til nr. 24

Til kapitalforsikring i pensionsøjemed og til opsparring i pensionsøjemed kan for et indkomstår højst fradrages 38.900 kr. (2003-niveau), jf. pensionsbeskatningslovens § 16. Indbetalinger, der i et indkomstår overstiger denne beløbsgrænse, kan efter pensionsbeskatningslovens § 21 A, stk. 2, når særlige omstændigheder taler derfor. Ejerens skal selv begære det overskydende beløb udbetalt. Bestemmelsen praktiseres dog meget liberalt, og realiteten er, at det absolut hører til sjældenhederne, at der gives afslag på en anmodning om tilbagebetaling. Proceduren med, at den skattepligtige skal indgive en ansøgning, og skattemyndighederne skal give tilladelse, har derfor nærmest karakter af en ren formssag.

For at spare skatteyderne og skattemyndighederne for denne administration, foreslås reglen ændret i overensstemmelse med de tilsvarende ændringer for så vidt angår de situationer, hvor indbetalingen på en kapitalpension overstiger den personlige indkomst, jf. § 1, nr. 22 og 23, og for så vidt angår indbetalinger på kapitalpensioner, hvor der på trods af, at der ikke er fradragsret for indbetalingen alligevel er foretaget indskud på en kapitalpensionsordning i det eller de indkomstår, der følger efter indkomståret, hvori en ordning er blevet afgiftsberigtiget med 40 pct., jf. forslagens § 1, nr. 25.

Hvis der herefter er indbetalt et større beløb end 38.900 kr. (2003-niveau) på kapitalpension, kan beløbet på begæring af ejeren blive udbetalt eller overført til en rateordning eller til en pensionsordning med løbende udbetalinger for så vidt angår samme år.

Til nr. 27

Der er tale om en præcisering af en henvisning, idet reglerne i pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 1, nr. 8, kun er relevante for udlodninger til ægtefæller, som sker efter modellen i pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 3, nr. 1 eller 2. Indtræder ægtefællen som forsikret og ejer eller kontohaver i relation til den udloddede del efter § 30, stk. 3, nr. 3, anvendes de regler i § 25, der gælder for alle andre forsikrede m.fl.

Til nr. 30

Med den foreslåede ændring af § 29, stk. 1, 3. pkt., ændres tidspunktet for indtræden af 40 pct.s afgiften af indekstrakter i forbindelse med ejerens død, således at afgiftspligten indtræder på det tidspunkt, hvor ordningen udbetales til den berettigede i stedet for tidspunktet for ejerens død.

Selvom en indekstrakt anses for ophævet på tidspunktet for ejerens død vil afgiften dermed skulle baseres på et tidspunkt, der ligger senere end ejerens død - nemlig udbetalingstidspunktet.

Ved lov nr. 294 af 29. april 2000 blev reglerne for beregningstidspunktet for 40 pct.s afgift af kapitalpension ved ejerens død ændret, således at afgiften i et sådant tilfælde skulle ske af den værdi, der udbetales eller udleveres til den berettigede.

Med den foreslåede ændring vedrørende indekstrakter, skabes der overensstemmelse mellem datoerne for hvornår afgiftsgrundlaget skal beregnes i forbindelse med ejerens død, for så vidt angår kapitalpensioner og indekstrakter. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lov nr. 294 af 29. april 2000.

Med den foreslåede ændring gøres administrationen af reglerne nemmere, ligesom myndighedernes kontrol med reglerne gøres mindre kompliceret, da det bliver de samme datoer, der gælder for afgiftsberegning, uafhængigt af om udbetalingen i forbindelse med ejerens død sker fra en indekstrakt eller en kapitalpension.

Som konsekvens af, at 40 pct.s afgiften af indekstrakter ved ejerens død foreslås at indtræde på tidspunktet, hvor der sker udbetaling, vil pengeinstitutternes frist med hensyn til indbetaling af afgift blive 3 dage fra udbetalingstidspunktet efter pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 1, jf. forslagens nr. 36.

Til nr. 31

Der er tale om berigtigelse af en fejl.

Til nr. 32 og 38

Den ægtefælle, der får udloddet en del af en pensionsordning i henhold til pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 3, nr. 3, indtræder ved udlodningen som forsikret og ejer eller kontohaver i relation til den udloddede del. Det medfører bl.a., at denne ægtefælle kan overføre ordningen til en anden ordning i overensstemmelse med reglerne i pensionsbeskatningslovens § 41.

Anderledes stiller det sig med den ægtefælle, der får udloddet en ordning i henhold til lovens § 30, stk. 3, nr. 1 eller nr. 2. Her kan den pågældende ikke efterfølgende foretage overførsel, jf. lovens § 41, fordi vedkommende ikke anses som ejer af den udloddede del i skattemæssig henseende, men bliver selvstændig afgiftspligtig af den udloddede del, jf. nr. 1. Efter nr. 2 er situationen den samme, bortset fra, at vedkommende kan indbetale til den udloddede del med fradragsret.

Den ægtefælle, der får en del af en ordning udloddet efter nr. 1 eller 2 er efter gældende ret begrænset til at kunne overføre på udlodningstidspunktet.

Den kan senere vise sig, at beslutningen om at overføre eller at undlade at gøre det, var uhensigtsmæssig, men reglerne medfører således, at beslutningen ikke kan omgøres.

Derfor foreslås det, at der gives de pågældende mulighed for overførsel efter lovens § 41, også, når udlodning sker i henhold til § 30, stk. 3, nr. 1 og 2. Fraskilte ægtefæller, der har fået udloddet en del af en forsikringsordning efter disse regler, gives således mulighed for at foretage overførsel af den udloddede del også efter udlodningstidspunktet.

Til nr. 33 og 34

Efter de gældende regler skal der betales en afgift på 60 pct., når en kapitalpensionsordning udbetales i strid med udbetalingsvilkårene, jf. pensionsbeskatningslovens § 28, når ejeren af en pensionsordning med løbende udbetalinger tilbagekøber pensionsordningen el.lign., eller en ratepensionsordning udbetales som en éngangssum, jf. pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 1, 1. pkt., eller når der rådes over en pensionsordning med løbende udbetalinger, en ratepensionsordning eller en kapitalpensionsordning i strid med formålet, jf. pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1, 1. og 2. pkt. Hvis éngangsudbetalingen, tilbagekøbet el.lign. sker i forbindelse med ejerens død, eller hvis udbetalingerne fra en ratepensionsordning efter ejerens død tilfalder nogen, som ikke er berettiget

til at modtage indkomstskattepligtige rater, betales dog kun en afgift på 40 pct., jf. pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 1, 2. pkt., og § 30, stk. 1, 3. pkt.

De ovennævnte afgiftssatser på henholdsvis 60 og 40 pct. gælder dog kun fuldt ud for pensionsordninger, der er oprettet efter den 1. januar 1980. Hvis pensionsordningen er oprettet før denne dato, er afgiftssatserne nedsat efter pensionsbeskatningslovens §§ 33 A og 34.

Hvis *afgiftssatsen som udgangspunkt er 60 pct.*, betales der afgift med denne sats af den del af udbetalingen eller værdien, som hidrører fra indbetalinger, der forfalder efter den 31. december 1971.

Er der tale om en pensionsordning med løbende udbetalinger eller en ratepensionsordning, skal der af den del af udbetalingen eller værdien, der hidrører fra indbetalinger, der forfalder i tidsrummet fra begyndelsen af det indkomstår, der lå til grund for skatteansættelsen for skatteåret 1955/56, til og med den 31. december 1971, betales 25 pct. Den del af udbetalingen eller værdien, der hidrører fra indbetalinger, som forfalder før begyndelsen af det indkomstår, der lå til grund for skatteansættelsen for skatteåret 1955/56, er afgiftsfri.

Er der tale om en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed, skal der efter særlige regler i pensionsbeskatningslovens § 33 A, stk. 3, og § 34, stk. 3 og 4, ses helt bort fra visse indbetalinger, som arbejdstageren selv har foretaget.

Hvis *afgiftssatsen af en pensionsordning med løbende udbetalinger eller en ratepensionsordning som udgangspunkt er 40 pct.*, betales der afgift med denne sats af den del af udbetalingen eller værdien, som hidrører fra indbetalinger, der forfalder efter den 31. december 1979. Af den del af udbetalingen eller værdien, der hidrører fra indbetalinger, der forfalder i tiden fra den 1. januar 1972 til og med den 31. december 1979, betales 35 pct. Af den del af udbetalingen eller værdien, der hidrører fra indbetalinger, der forfalder i tidsrummet fra begyndelsen af det indkomstår, der lå til grund for skatteansættelsen for skatteåret 1955/56, til og med den 31. december 1971, betales 25 pct. Den del af udbetalingen eller værdien, der hidrører fra indbetalinger, som forfalder før begyndelsen af det indkomstår, der lå til grund for skatteansættelsen for skatteåret 1955/56, er afgiftsfri.

Disse afgiftssatser er efter de hidtil gældende regler knyttet til den enkelte pensionsordning og følger således ikke med, hvis ordningen overføres til en anden pensionsordning efter reglerne i pensionsbeskatningslovens § 41. Der gælder alene en undtagelse i den situation, hvor en kapitalpensionsordning er overført til

en anden kapitalpensionsordning, som derefter ophæves i overensstemmelse med vilkårene for kapitalpensionsaftalen, jf. pensionsbeskatningslovens § 27, stk. 2.

Det foreslås, at de afgiftsmæssige privilegier, der er knyttet til en ældre pensionsordning, fremover skal følge med ved overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 af ordningen til en anden pensionsordning, uanset hvornår denne er oprettet. Afgiftsnedsettelsen kommer herefter til anvendelse på udbetalingerne fra den modtagende pensionsordning.

Til nr. 37

Ifølge pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 3, skal forsikringsselskaber, pensionskasser m.v., der skal tilbageholde afgift og indbetale denne til ToldSkat, betale morarente ved ikke rettidig indbetaling. Forrentningen sker fra udløbet af fristen for indbetaling, der skal ske inden 1 måned efter, at selskabet m.v. har fået kendskab til afgiftspligten.

I § 38, stk. 3, henvises der for så vidt angår den rentesats, der skal betales ved ikke rettidig indbetaling, til kildeskattelovens rentesats for indeholdelsespligtige.

Kildeskattelovens renteregler for indeholdelsespligtige er imidlertid blevet overflyttet til § 7 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. ved lov nr. 165 af 15. marts 2000.

Som følge heraf præciseres det, at det er rentesatsen i opkrævningslovens § 7, stk. 2, med tillæg af 0,8 procentpoint for hver påbegyndt måned (svarende til tillægget efter opkrævningslovens § 7, stk. 1), der skal anvendes ved ikke rettidig indbetaling. Rentesatsen i opkrævningslovens § 7, stk. 2, er en variabel rentesats. Forrentningen foreslås som hidtil at skulle ske fra indbetalingstidspunktet.

Til nr. 39 og 40

Det foreslås, at der indføres hjemmel til, at den del af en pensionskasseordning, der udgøres af supplerende éngangsydelse, kan overføres til en kapitalforsikring i pensionsojemed, uden at dette skattemæssigt skal betragtes som ind- og udbetaling, når overførslen sker som led i en bestandsoverdragelse af alle eller en del af pensionskassens pensionsordninger til et livsforsikringsselskab.

En sådan overførsel vil herefter kunne ske, uden at der skal opkræves 60 pct. i afgift af udbetalingen fra den ophørende pensionskasseordning efter pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 1, og uden at pensionskassed medlemmets adgang til og fradragsret for indbetalinger til øvrige kapitalpensionsordninger efter pensionsbeskatningslovens §§ 16 og 18 berøres af overførslen.

Forslaget vil kun omfatte situationer, hvor overførslen sker som led i en bestandsoverdragelse efter kapitel 16 i lov om forsikringsvirksomhed eller som led i en overførsel af pensionstilsagnene efter kapitel 8 i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Forslaget omfatter endvidere kun overførsel af hele ordninger.

Til nr. 41

Det foreslås, at personer som før det 60. år har fået varigt nedsat funktionsevne m.v., og som overfører deres pensionsordning efter pensionsbeskatningslovens § 41, gives mulighed for at vælge, hvornår ordningen skal komme til udbetaling indenfor perioden mellem overførslen og det 60. år. Det er en forudsætning, at der er tale om en varigt nedsat funktionsevne m.v., der efter vilkårene i den nye pensionsordning giver ret til udbetaling for det 60. år.

I tilfælde af invaliditet gives der f.eks. mulighed for, at den invaliditetsramte m.v. overfører en kapitalpensionsordning til en straksbegyndende rateforsikring eller livrente. Derved vil den pågældende ikke være nødsaget til at få hele kapitalpensionsordningen udbetalt, og tilsvarende blive tvunget til at skulle tage stilling til en genplacering af beløbet.

Der vil også være mulighed for, at pensionsordningen udbetales på et senere tidspunkt, hvis den invaliditetsramte m.v. eksempelvis skønner, at den pågældende kan forblive på arbejdsmarkedet i et par år endnu. Det vil skabe fleksibilitet og give de pågældende personer en valgmulighed, der tilgodeser forsørgelsestanken.

Til nr. 42 og 43

Pensionsbeskatningslovens § 49 A vedrører den skattemæssige behandling af indbetalinger og tilbagebetalinger af efterlønsbidrag.

Som reglerne for afgiftsindeholdelse efter pensionsbeskatningslovens § 49 A er indrettet i dag, er der ingen regulering af, hvornår afgiften senest skal være betalt til ToldSkat, når en tilbagebetaling af efterlønsbidrag udløser afgiftspligt.

I forbindelse med affattelsen af pensionsbeskatningslovens § 49 A, har det ikke været hensigten, at der skulle gælde særlige regler for arbejdsløshedskasser i forhold til forsikringsselskaber m.v. i forbindelse med betaling af afgift, når afgiftspligten indtræder som følge af en tilbagebetaling. Reglerne for arbejdsløshedskassernes pligter i forbindelse med betaling af afgift bringes dermed i overensstemmelse med, hvad der gælder for forsikringsselskaber m.v.

Det foreslås, at når afgiftspligt indtræder som følge af tilbagebetaling af bidrag til efterlønsordningen, skal den pågældende arbejdsløshedskasse overholde

den samme kredittid som gælder andre tilbagebetalingspligtige efter pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 1. Med den foreslåede ændring af pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 1, 3. og 4. pkt., jf. forslaget § 1, nr. 36, vil arbejdsløshedskasserne have 3 dage fra der sker tilbagebetaling og til den afgiftspligtige ydelse skal være indbetalt til ToldSkat. Reglerne for arbejdsløshedskassernes pligter i forbindelse med betaling af afgift bringes dermed i overensstemmelse med, hvad der gælder for forsikringsselskaber m.v.

Det foreslås herefter, at der for så vidt angår § 49 A om indbetalinger og tilbagebetalinger af efterlønsbidrag indføres en betalingsfrist på 3 hverdage. Fristen regnes fra tilbagebetalingen af afgiften, dvs. den dato, hvor beløbet efter tilbageholdelse af afgift udbetales til medlemmet, jf. forslaget § 1, nr. 36.

Det foreslås endvidere i forslaget § 1, nr. 43, at reglerne i § 49 B for betaling af afgift i forbindelse med tilbagebetaling af bidrag til fleksydelsesordningen behandles på samme måde som tilbagebetalinger af bidrag til efterlønsordningen.

Kredittiden for myndigheder og andre institutioner, der tilbagebetaler afgiftspligtige beløb omfattes dermed af de samme kredittider, som generelt foreslås at skulle gælde, jf. forslaget § 1, nr. 36.

Til nr. 44

Ændringen foreslås i sammenhæng med den foreslåede § 6.

En person, som er den berettigede ved oprettelsen af en pensionsordning i en pensionskasse eller et livsforsikringsselskab, kan efter pensionsbeskatningslovens § 53 A vælge, at ordningen ikke skal beskattes efter lovens afsnit I. Valget skal foretages én gang for alle ved ordningens oprettelse. Det medfører, at den pågældende ikke får fradragsret for egne indbetalinger til ordningen, ligesom den pågældende løbende bliver beskattet af eventuelle indbetalinger fra arbejdsgiveren. Den pågældende bliver også beskattet af afkastet af ordningen. Derimod sker der ikke nogen beskatning af udbetalinger fra ordningen.

Der forekommer imidlertid enkelte pensionsordninger, der ikke er fuldt finansieret ved indbetalinger af præmier og bidrag fra den pensionsberettigede eller en arbejdsgiver, men som finansieres ved statsstøtte. Det gælder f.eks. for Pensionsfonden af 1951 for lærere, bibliotekarer m.fl. tilknyttet det danske mindretals skole- og biblioteksvæsen i Sydslesvig. Denne pensionsfond er finansieret af indbetalinger fra den danske stat samt i ringe omfang ved forrentning af fondens formue.

Det foreslås, at berettigede efter sådanne ordninger ikke skal kunne vælge, at ordningen ikke skal være omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit I. Dette betyder, at det ikke længere vil være muligt at undgå beskatning af pensionsudbetalingerne ved at fravælge retten til et fradrag eller en bortseelsesret, som ingen værdi har, fordi der ikke sker indbetalinger til ordningen.

Ved pensionsordninger, der modtager statsstøtte, forstås pensionsordninger oprettet i institutioner, hvis drift, herunder løn- og pensionsbetaling for de ansatte, er fuldt eller delvist statsligt finansieret, og pensionsordninger, der formelt er organiseret som selvstændige pensionskasser, men hvor finansieringen er fuldt eller delvist statslig, og hvor staten derfor har godkendt ordningens nærmere indhold. En pensionsordning anses derimod ikke for at modtage statsstøtte, fordi staten i egenskab af arbejdsgiver for en pensionsberettiget indbetaler pensionsbidrag vedrørende denne.

Til § 2

Til nr. 1 og 5

Der er tale om konsekvensændringer som følge af forslaget § 2, nr. 2.

§ 4 i lov nr. 911 af 16. december 1998 indeholder en overgangsregel for kreditinstitutter, der er omfattet af Ligningsrådets anvisninger, men ikke omfattes af den foreslåede regel i kursgevinstlovens § 25, stk. 6. Denne overgangsregel foreslås ændret, jf. forslaget § 2, nr. 5, for at sikre at den kun finder anvendelse, såfremt de pågældende kreditinstitutter ikke har valgt at benytte sig af muligheden for at anvende reglerne i kursgevinstlovens § 25, stk. 7-9, som affattet ved forslaget § 2, nr. 2.

Til nr. 2

Det foreslås at udvide kredsen af selskaber, der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan foretage fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger på udlån og hensættelser på garantier m.v. (herefter regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser).

Der gives mulighed for, at finansieringsselskaber (finansieringsinstitutter), som opfylder en række nærmere opregnede betingelser, kan overgå til at anvende reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser, der i dag alene gælder for penge- og realkreditinstitutter m.fl. Fradragsretten omfatter de regnskabsmæssige nedskrivninger på de udlån og hensættelser på de garantier m.v., der vedrører de aktiviteter, som er defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 20. marts 2000 om adgang

F. t. l. vedr. pensionsbeskatningsloven og andre skattelove

til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (2000/12/EF), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 18. september 2000 (2000/28/EF). Listen over aktiviteter, der er undergivet gensidig anerkendelse, er indeholdt i bilag 1 til direktivet, jf. om talen nedenfor. Der er tale om de samme aktiviteter som dem, penge- og realkreditinstitutter m.fl. har fradragsret for, jf. stk. 6.

Præciseringen af nøjagtig hvilke aktiviteter, der giver grundlag for fradrag, skyldes at finansieringsinstitutterne i modsætning til penge- og realkreditinstitutterne kan have andre aktiviteter uden for kreditmarkedet. Hertil kommer, at en bredere fradragsadgang vil kunne give finansieringsinstitutterne en utilsigtet fordel i forhold til deres konkurrenter på disse områder.

Nedskrivning af kapitalandele, herunder kapitalinteresser indgår i resultatopgørelsesposten »Kursreguleringer« og er derfor ikke omfattet af fradragsretten. Dette svarer til, hvad der gælder for penge- og realkreditinstitutter m.fl.

Betingelserne for anvendelsen af regelsættet er fastsat under hensyntagen til, at reglerne skal finde anvendelse for de finansieringsinstitutter, der driver virksomhed i konkurrence med penge- og realkreditinstitutter.

Det er for det første en betingelse, at finansieringsinstituttet er et aktie- eller anpartsselskab. Kravet til organisationsform er bl.a. fastlagt under hensyntagen til, at Rådets direktiv af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (86/635/EØF) alene finder anvendelse for finansieringsinstitutter i form af aktieselskaber, anpartsselskaber og kommanditaktieselskaber. Da kommanditaktieselskaber ikke er selvstændige skattesubjekter, er denne organisationsform dog udeladt.

Derudover har herværende filialer af udenlandske finansieringsselskaber, der er hjemmehørende i et land inden for EU/EØS, adgang til at anvende reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser, forudsat at de øvrige betingelser er opfyldt. Det vil bl.a. sige, at filialen skal have kalenderåret som regnskabsår, og at årsrapporten skal udarbejdes i overensstemmelse med reglerne i årsregnskabslovens afsnit V.

Den anden betingelse vedrører kravene til selskabets virksomhed. Betingelsen er som nævnt fastlagt på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (2000/12/EF) som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 18. september 2000 (2000/28/EF). Finansieringsinsti-

tutter er i artikel 1, nr. 5 i nævnte direktiv defineret som et foretagende, der ikke er et kreditinstitut, og hvis hovedvirksomhed består i at erhverve kapitalinteresser eller i at udøve en eller flere af aktiviteterne i nr. 2 - 12 på listen i bilag 1. Den pågældende liste indeholder følgende aktiviteter:

- 1) Modtagelse af indlån og andre tilbagebetalingspligtige midler.
- 2) Udlånsvirksomhed.
- 3) Finansiell leasing.
- 4) Betalingsformidling.
- 5) Udstedelse og administration af betalingsmidler (kreditkort, rejsechecks, bankveksler).
- 6) Sikkerhedsstillelse og garantier.
- 7) Transaktioner for egen eller kunders regning vedrørende:
 - a) pengemarkedsinstrumenter (checks, veksler, indskudsbeviser m.v.),
 - b) valutamarkedet,
 - c) finansielle futures og options,
 - d) valuta- og renteinstrumenter,
 - e) værdipapirer.
- 8) Medvirken ved emission af værdipapirer og tjenesteydelser i forbindelse hermed.
- 9) Rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstruktur, industristrategi og dermed beslægtede spørgsmål og rådgivning samt tjenesteydelser vedrørende sammenslutning og opkøb af virksomheder.
- 10) »Money broking«.
- 11) Porteføljeadministration og -rådgivning.
- 12) Opbevaring og forvaltning af værdipapirer.
- 13) Kreditoplysninger
- 14) Boksudlejning.

I overensstemmelse hermed, er kravet til selskabets virksomhed fastsat således, at der skal være tale om et selskab, der som sin hovedvirksomhed har at erhverve kapitalinteresser – der kan f.eks. være tale om venturereselskaber og holdingselskaber, jf. dog at der ikke kan opnås fradrag for nedskrivning af kapitalandele – og/eller udøve en eller flere af de aktiviteter, der er nævnt under de ovenfor nævnte punkter 2-12. Hovedvirksomheden kan bestå i en eller flere af de nævnte aktiviteter.

Om kravet til hovedvirksomhed er opfyldt, beror på en konkret vurdering. For at der kan siges at være tale om hovedvirksomhed forudsætter det, at erhvervelse af kapitalinteresser eller de aktiviteter, der er opregnet i listens nr. 2- 12 (kerneaktiviteten), enten enkeltvis eller en eller flere til sammen udgør selskabets væsentligste aktivitet, idet de øvrige aktiviteter på listen vil kunne indgå i vurderingen. Hvis mere end 50 pct.

af selskabets aktivitet (balancen) udgøres af aktiver relateret til kapitalinteresser eller punkterne 2-12, vil kravet til hovedvirksomhed umiddelbart være opfyldt. Hvor erhvervelse af kapitalinteresser eller kerneaktiviteten ligger under 50 pct., vil vurderingen afhænge af den størrelsesmæssige sammensætning af selskabets forskellige aktiviteter. Hvis erhvervelse af kapitalinteresser eller kerneaktiviteten ligger tæt på 50 pct. og de øvrige aktiviteter er af mindre betydning, vil der være en klar formodning for, at kravet til hovedvirksomhed er opfyldt. Udgør erhvervelse af kapitalinteresser eller kerneaktiviteten mindre end 40 pct., har det omvendt formodningen imod sig, at der skulle være tale om hovedvirksomhed. Men ligger erhvervelse af kapitalinteresser eller kernevirkomheden inden for spændet ned til 40 pct., vil betingelsen kunne anses for opfyldt, forudsat at der kan argumenteres for, at selskabet ikke har en anden aktivitet, der er væsentlig set i forhold til den samlede aktivitet.

Kravet om hovedvirksomhed anses for opfyldt, såfremt aktiviteten pr. 31. december eller opgjort som et gennemsnit over det pågældende år opfylder ovennævnte grænser.

Ud over ovennævnte to betingelser er det en betingelse, at selskabet ved udarbejdelsen af årsrapporten følger reglerne i årsregnskabslovens afsnit V, at årsrapporten revideres af en statsautoriseret revisor, og at selskabet har kalenderåret som regnskabsår. Kravene svarer til det regelsæt, som penge- og realkreditinstitutter er undergivet. Kravet om anvendelse af kalenderåret som regnskabsår sikrer endvidere, at beregning og opkrævning af den særlige hensættelsesafgift kan følge de samme regler, som dem penge- og realkreditinstitutter er undergivet.

Finansieringsinstitutter, der opfylder betingelserne, kan vælge at overgå til at anvende reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser. Hensættelsesfradraget opgøres efter de regnskabsretlige regler, der gælder for de pågældende finansieringsinstitutter. Det vil sige reglerne i årsregnskabslovens afsnit V, idet det er et krav for at finansieringsinstitutter kan anvende reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser, at de anvender disse regnskabsretlige regler. Valgordningen er begrundet i, at de nye regler ikke nødvendigvis vil blive opfattet som en fordel af alle finansieringsinstitutter. Dette skyldes dels de krav, der stilles til selskabets årsrapport, dels at der efter gældende praksis er mulighed for i visse tilfælde at foretage en procentvis nedskrivning på den samlede debitor masse i stedet for ud fra en vurdering af den enkelte debitor. Den pågældende praksis kan f.eks. være relevant for

finansieringsinstitutter, der driver udlånsvirksomhed. Valget er bindende og skal i givet fald omfatte de ovenfor nævnte aktiviteter, og hvor penge- og realkreditinstitutter m.fl. har fradragsret, jf. stk. 6.

Meddelelse om, at selskabet ønsker at anvende reglerne skal indsendes til de statslige told- og skatteforvaltninger. Det er en betingelse for at kunne anvende reglerne, at meddelelsen er vedlagt en erklæring fra en statsautoriseret revisor, hvorved det attesteres, at selskabet opfylder betingelsen i den foreslåede § 25, stk. 9, nr. 2, i kursgevinstloven om hovedvirksomhed. Der er ingen formkrav til meddelelsen. Meddelelsen skal indsendes senest den 1. december i det indkomstår, hvor reglerne om fradraget ønskes anvendt første gang. Overholdelse af fristen er en betingelse, hvis selskabets valg skal have virkning for det indeværende indkomstår, dvs. ved den selvangivelse, der indgives (senest) den 30. juni i det følgende år. Indgives meddelelsen efter den 1. december, vil valget først have virkning for det efterfølgende indkomstår. Fristen er begrundet i administrationen af den særlige hensættelsesafgift, idet skattemyndighederne derved har mulighed for at udsende skema vedrørende hensættelsesafgiften sammen med selskabets selvangivelse. Kontrollen af om betingelserne er opfyldt, herunder om der er tale om aktiviteter, som nævnt i § 25, stk. 9, nr. 2 i kursgevinstloven, foretages af skattemyndighederne i forbindelse med selskabets ligning.

Ved overgangen til anvendelse af reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser skal finansieringsinstituttet for det første indkomstår fradrage indkomstårets ultimohensættelse ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst - dog kun i det omfang de nedskrevne og hensatte beløb vedrører tab, der er fradragsberettiget efter skattelovgivningens almindelige regler. Ved den regnskabsmæssige ultimohensættelse forstås selskabets samlede nedskrivninger (forskellen mellem udlånets pålydende værdi og dets regnskabsmæssige værdi) og hensættelser. I overgangsåret vil reglen om indtægtsførelse af den fradragsberettigede ultimohensættelse for det forudgående indkomstår ikke være relevant.

Som nævnt er fradragsretten for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser betinget af, at de vedrører tab, der er fradragsberettiget efter skattelovgivningens regler. Finansiell leasing, som er en af de aktiviteter, der kan indgå i hovedvirksomheden, behandles regnskabsmæssigt som udlån, men skattemæssigt som et ejerskab til driftsmidlerne og bygningerne med deraf følgende afskrivningsadgang. Denne forskel i behandlingen betyder, at nedskrivninger ved finansiell leasing ikke kan vedrøre tab, der er fradrags-

berettiget efter skattereglerne, og dermed at de regnskabsmæssige nedskrivninger ved finansiel leasing ikke umiddelbart kan fradrages. Da finansiel leasing udgør en aktivitet, der bør være omfattet af de nye regler, er det derfor fastsat, at finansiel leasing i relation til kravet om, at nedskrivningen skal vedrøre tab, der i øvrigt er fradragsberettiget, skal betragtes som et udlån. Det vil sige, at nedskrivningerne ved finansiel leasing kan fradrages dog med de samme begrænsninger, som gælder i forhold til nedskrivninger på andre udlån, herunder f.eks. reglen i kursgevinstlovens § 4, hvorefter der ikke er fradragsret for tab på fordringer på et koncernforbundet selskab.

Såfremt der i forhold til et godkendt selskab efterfølgende indtræder ændringer, således at en eller flere af betingelserne ikke længere er opfyldt, bortfalder adgangen til at foretage fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser.

I tilfældet af bortfald skal selskabet ved opgørelsen af gevinst og tab på fordringer, der er erhvervet før det indkomstår, hvor bortfaldet indtræder, i stedet for anskaffelsessummen anvende anskaffelsessummen nedsat med den fradragsberettigede regnskabsmæssige ultimohensættelse i det sidste indkomstår, hvor reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser har kunnet anvendes.

Bortfaldet er endegyldigt, dvs. at det ikke er muligt for samme selskab på et senere tidspunkt på ny at vælge en anvendelse af disse regler. Begrundelsen herfor er, at der ellers kan spekuleres i reglerne. I tilfælde af omstruktureringer må det bero på en konkret vurdering, om der efter omstruktureringen er tale om samme selskab eller et eller flere nye selskaber. Er der f.eks. tale om en fusion, hvor det modtagende selskab anvender reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser, men det indskydende selskab har fortabt retten til at anvende disse regler, vil det modtagende selskab kunne fortsætte med at anvende reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser.

I forhold til betingelserne om organisationsform, regnskabsår, regnskabsregler og revision indtræder bortfaldet med virkning fra og med det indkomstår, hvor ændringer har betydet, at betingelserne ikke længere er opfyldt. Det konsekvente bortfald skyldes, at det i og med at selskabet har ubetinget indflydelse på organisationsform, regnskabsår, anvendte regnskabsregler og valg af om revisor skal være statsautoriseret eller ej, er muligt at ændre herpå, således at betingelserne kun er opfyldt i de år, hvor det er en fordel for selskabet at anvende reglerne.

For så vidt angår en manglende opfyldelse af betingelsen om hovedvirksomhed, er der fastsat lempeligere regler, idet det accepteres, at selskabet i en sammenhængende periode på op til 3 år ikke overholder betingelsen, uden at dette medfører et bortfald af adgangen til fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser. Der er tale om accept af én periode på maksimalt 3 år. Det vil sige, at såfremt et selskab i en periode på f.eks. 2 år ikke har overholdt betingelsen, afløst af en periode på f.eks. 4 år, hvor betingelsen overholdes, for derefter at komme i en situation, hvor betingelsen ikke overholdes, så er konsekvensen som udgangspunkt, at adgangen til at anvende reglerne om fradrag for nedskrivninger og hensættelser er bortfaldet én gang for alle.

Selvom selskabet ud over den tilladte sammenhængende periode på maksimalt 3 år, ikke overholder betingelsen om hovedvirksomhed, vil der dog fortsat være mulighed for at anvende reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser. Der er således indsat en dispensationsbestemmelse, hvorefter skatteministeren kan give tilladelse til, at reglerne kan anvendes selvom kravet til hovedvirksomhed ikke er opfyldt. Tilladelse kan gives, hvor størrelsen af de aktiviteter, der kan indgå i bedømmelsen af kravet om hovedvirksomhed, trods nedgangen fortsat ligger tæt på de opstillede grænser, og nedgangen ikke kan anses for varig. Tilladelsen kan gøres tidsbegrænset netop for undgå, at der gives adgang til en fortsat anvendelse af reglerne i situationer, hvor der er tale om varig nedgang af de aktiviteter, der kan henregnes til hovedvirksomhed. Endvidere vil en tilladelse f.eks. kunne være aktuel i forbindelse med en skattefri fusion mellem to finansieringsselskaber, hvor det modtagende selskab har fortabt adgangen til at anvende reglerne, mens det indskydende selskab fortsat vil have haft muligheden. Uden tilladelse vil reglerne ikke kunne anvendes, idet samme selskab (det modtagende selskab) har fortabt retten.

Baggrunden for de lempeligere krav til opfyldelse af betingelsen om hovedvirksomhed er, at også omstændigheder uden for selskabets direkte indflydelse kan have indvirkning på, om betingelsen er opfyldt eller ej.

Der foreslås derudover en justering af reglen i kursgevinstlovens § 25, stk. 6, idet henvisningen i § 25, stk. 6, 2. pkt. til udenlandske kreditinstitutter, der ejes af dansk selskaber, udgår.

Udenlandske kreditinstitutter, der ejes af danske selskaber, er ikke omfattet af dansk skattepligt, hvorfor danske regler om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger på udlån og hensættelser på garantier

m.v. ikke er direkte relevant for disse institutter. Hvis det udenlandske kreditinstitut indgår i en sambeskatning med det danske selskab, som det ejes af, følger det af sambeskatningsreglerne, at indkomsten i det udenlandske kreditinstitut, indgår i sambeskatningsreglerne opgjort efter danske regler. De nedskrivninger og hensatte beløb, der kan opnås fradrag for, skal dermed være opgjort efter de danske regnskabsretlige regler, der gælder for tilsvarende danske kreditinstitutter.

Det er således overflødig at nævne de udenlandske kreditinstitutter ejet af danske selskaber i bestemmelsen. Skattekontrollovens § 6 D foreslås konsekvensrettet i overensstemmelse hermed.

Til nr. 3

Efter forslaget skal kontrollen af de regnskabsmæssige nedskrivninger på udlån og hensættelser på garantier m.v. følge de samme principper som kontrollen af filialer af udenlandske selskaber.

Reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst bygger på det udgangspunkt, at skattemyndighederne kan lægge de selvangivne beløb til grund ved skatteansættelsen. Kontrollen af størrelsen af nedskrivninger og hensættelser foretages for pengeinstitutter m.v. af tilsynsmyndigheden (Finanstilsynet). Imidlertid er kun danske penge- og realkreditinstitutter underlagt et dansk regnskabsmæssigt tilsyn. For herværende filialer af udenlandske kreditinstitutter, der er hjemmehørende i EU/EØS og underlagt hjemlandstilsyn, er der derfor etableret en anden ordning.

Den pågældende ordning går ud på, at de statslige told- og skatteforvaltninger kan anmode Finanstilsynet om på vegne af skattemyndighederne at kontrollere, at opgørelsen af de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser er foretaget i overensstemmelse med danske regnskabsretlige regler. Finanstilsynets rolle er at bistå skattemyndighederne ved at foretage en vurdering af instituttets regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser. Såfremt der på baggrund af Finanstilsynets afgørelse er grundlag for at ændre størrelsen af de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser og dermed størrelsen af det skattemæssige fradrag, er proceduren, at skattemyndighederne i form af en såkaldt agterskrivelse, giver filialen meddelelse om ændringen af fradragets størrelse og dermed om ændringen af de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser.

Som det fremgår har skattemyndighederne ikke kompetence til ændre at størrelsen af de regnskabs-

mæssige nedskrivninger og hensættelser - denne kompetence tilkommer alene Finanstilsynet. Dette betyder, at spørgsmål om størrelsen af de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser ikke kan gøres til genstand for behandling i det skatteretlige klagesystem. Klageadgangen følger i stedet den klageadgang, der i øvrigt gælder for afgørelser truffet af Finanstilsynet. Det vil sige, at Finanstilsynets afgørelse om størrelsen af de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser kan påklages til Økonomi- og Erhvervsministeriets Erhvervsankenævn og i sidste instans indbringes for domstolene. Finanstilsynets afgørelse kan indbringes for Erhvervsankenævnet af den herværende filial af et udenlandsk kreditinstitut, hvorimod de statslige told- og skatteforvaltninger ikke har klageadgang.

Det skal bemærkes, at skattemyndighederne selv kontrollerer, om de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser vedrører tab, der er fradragsberettiget efter skattelovgivningens almindelige regler. Er instituttet uenig i skattemyndighedens afgørelse med hensyn til, om en fratrukket nedskrivning eller hensættelse kan fradrages - repræsenterer et tab, der er fradragsberettiget efter skattelovgivningens almindelige regler - kan instituttet påklage dette spørgsmål i det ordinære skatteretlige klagesystem.

Det foreslås, at der i forhold til finansieringsinstitutterne etableres en tilsvarende ordning som den, der skal gælde for filialer af udenlandske selskaber. Det vil sige, at de statslige told- og skatteforvaltninger i forhold til finansieringsinstitutterne kan anmode Erhvervs- og Selskabsstyrelsen om på vegne af skattemyndighederne at kontrollere om opgørelsen af de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser er foretaget i overensstemmelse med de regnskabsretlige regler, som finansieringsinstituttet skal følge, dvs. reglerne i årsregnskabslovens afsnit V og eventuelle bekendtgørelser udstedt i tilknytning hertil. Reglen om frist for fremsættelse af anmodningen samt reglerne om, at Finanstilsynet skal meddele sin afgørelse senest 6 måneder efter anmodningens fremsættelse, og at selskabet kan indbringe afgørelsen for Erhvervsankenævnet, finder tilsvarende anvendelse på afgørelser truffet af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Hvor der for de udenlandske filialer i givet fald vil være tale om en regulering af fradrag og dermed de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser i det aktuelle år, vil reguleringen i forhold til de finansieringsinstitutter, der er hjemmehørende i Danmark - som det er tilfældet for de danske penge- og realkreditinstitutter m.m. - først ske i det efterfølgende år. Dette skyldes, at der for disse institutter ikke stilles krav om,

at regnskabet laves om. I stedet stilles der (ved for store hensættelser) krav om tilbageførsel året efter.

Det foreslås samtidig, at den vedtagne, men ikke ikrafttrådte regel om, at de statslige told- og skatteforvaltninger skal fremsætte anmodningen senest 1 år efter indkomstårets udløb ændres til, at anmodningen skal fremsættes senest 1½ år efter indkomstårets udløb. Begrundelsen er, at gennemgangen af selskabernes selvangivelser i mange tilfælde først påbegyndes i september eller oktober, dvs. et halvt år eller mere efter indkomstårets udløb, hvorfor den nuværende frist er for kort.

Det skal bemærkes, at skattemyndighederne udover adgangen til at anmode Finanstilsynet henholdsvis Erhvervs- og Selskabsstyrelsen om at foretage en kontrol, efter de generelle regler i skattekontrolloven i forbindelse med ligningen har adgang til at kræve indsendelse af det regnskabsmateriale, der ligger til grund for de foretagne nedskrivninger og hensættelser, herunder specifikation af, hvorledes den samlede hensættelse er sammensat/grupperet, oplysninger om enkeltssager m.v.

Derudover er det et krav, at finansieringsinstituttet sammen med selskabets selvangivelse og dermed senest den 30. juni, indsender en erklæring afgivet af en statsautoriseret revisor, hvorved det attesteres, at de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser er opgjort i overensstemmelse med reglerne i årsregnskabslovens afsnit V, herunder at selskabet har kalenderåret som regnskabsår. Kravet er begrundet i, at finansieringsinstitutter modsat penge- og realkreditinstitutter ikke er underlagt tilsyn af Finanstilsynet. Der er derfor behov for en anden kontrol af, at de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser er opgjort i henhold til de gældende regnskabskrav. Det er i forvejen et krav, at finansieringsinstituttets årsrapport revideres af en statsautoriseret revisor, og ved ikke at være underlagt Finanstilsynets tilsyn, er finansieringsselskaberne friholdt for at skulle betale bidrag til Finanstilsynet, således som penge- og realkreditinstitutter ellers er forpligtet til.

Erklæringen fra den statsautoriserede revisor skal endvidere indeholde den angivelse af, om selskabet opfylder betingelsen vedrørende hovedvirksomhed.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer forventes inddraget i den nærmere udformning af den erklæring, der skal afgives.

Endelig foreslås det, at der indsættes en hjemmel for henholdsvis Finanstilsynet og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til at kunne indhente oplysninger fra filialer af udenlandske kreditinstitutter og finansieringsinstitutter i de situationer, hvor Told- og Skattestyrelsen

har anmodet Finanstilsynet/Erhvervs- og Selskabsstyrelsen om på Told- og Skattestyrelsens vegne, at kontrollere størrelsen af nedskrivninger på udlån og hensættelser på garantier m.v. i sådanne institutter.

Med bestemmelsen indføres der en pligt for filialer af udenlandske kreditinstitutter og de finansieringsinstitutter, der har valgt at anvende reglerne om hensættelsesfradrag, til at give de oplysninger, som er nødvendige for, at Finanstilsynet/Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan foretage den kontrol, som Told- og Skattestyrelsen har bedt om. Endvidere indføres der mulighed for, at Finanstilsynet/Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kan få adgang til de pågældende filialer og finansieringsinstitutter.

Reglen i lov om finansiel virksomhed § 347, stk. 1, 2. pkt. begrænser oplysningspligten for filialer af udenlandske kreditinstitutter, idet henvisningen til bestemmelser fastsat i direktiver betyder, at det ikke er alle typer af oplysninger, men f.eks. kun statistiske oplysninger, oplysninger om overholdelse af reglerne om god skik m.v., som filialen er forpligtet til at afgive. På den baggrund foreslås det, at § 347, stk. 1, 2. pkt. ikke skal finde anvendelse, da reglen vil afskære mulighed for at få de oplysninger, som er relevante for den kontrol, der skal foretages.

Til nr. 4

Det foreslås, at lov nr. 911 af 16. december 1998, og dermed reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige hensættelser for penge- og realkreditinstitutter samt finansieringsselskaber skal træde i kraft den 1. januar 2004.

Som loven er udformet nu fastsættes tidspunktet for lovens ikrafttræden af skatteministeren. Det vil sige ved efterfølgende udstedelse af en ikrafttrædelsesbekendtgørelse. Baggrunden for dette er, at lovens ikrafttræden er betinget af Europa-Kommissionens godkendelse. Reglen om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser indebærer en fremrykning af fradragstidspunktet i forhold til hovedreglen, hvorfor det kan diskuteres om ordningen udgør en form for statsstøtte. Da Kommissionen ved brev af 27. maj 2003 har godkendt loven med de tilføjelser, der foreslås ved nærværende lovforslag, er der ikke behov for den hidtidige ikrafttrædelsesprocedure med udstedelse af en bekendtgørelse.

Da de omhandlede institutter m.v. har eller skal have kalenderåret som regnskabsår, er ikrafttræden foreslået til den førstkommande 1. januar, dvs. 1. januar 2004.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse i kursgevinstloven om, at forrentede pengefordringer uden aftalt forfaldstidspunkt skal behandles som andre pengefordringer, når betingelserne i ligningslovens § 6 B, stk. 1, nr. 1-3, er opfyldt.

Det foreslås endvidere, at der indsættes en bestemmelse om, at forrentet gæld uden aftalt forfaldstidspunkt skal behandles som anden gæld, når betingelserne i ligningslovens § 6 B, stk. 1, nr. 1-3, er opfyldt.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 1, vedrørende ligningslovens § 6 B.

Til nr. 2 og 3

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af, at realkreditloven er ophævet og sammenskrevet i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 4 og 6

Ifølge kursgevinstlovens § 28, stk. 2, skal livsfor sikringsselskaber m.v., ved opgørelsen af gevinst og tab på indeksregulerede obligationer medregne urealiserede ændringer i kursværdien dels som følge af forkortelsen af restløbetiden dels som følge af indeksreguleringen. Dette opgørelsesprincip kaldes i fagsproget også for »matematisk kursregulering«. Løbende fører det til et andet resultat end den daglige markeds kurs, selvom slutresultatet over tid bliver det samme. Ved opgørelsen skal selskaberne anvende de af Finanstilsynet fastsatte regnskabsmæssige opgørelsesprincipper.

Fra og med 2002 har Finanstilsynet ændret de regnskabsmæssige principper, således at den daglige markeds kurs skal anvendes, og Finanstilsynet fastsætter ikke længere regler om opgørelse af en kurs på grundlag af forkortelsen af restløbetiden og indeksreguleringen. Beregningerne af »matematisk kursopskrivning« er komplicerede. Det må derfor anses for overvejende sandsynligt, at i hvert fald en række selskaber – hvis ikke alle – har fulgt de af Finanstilsynet fastsatte regnskabsmæssige principper i 2002. Det betyder, at de pågældende for 2002 har anvendt lagerprincippet og de overgangsregler, der knytter sig til skift fra matematisk kursopskrivning til lagerprincippet.

Denne fortolkning er i fuld overensstemmelse med de reale hensyn, der ligger bag selskabsskattelovens § 13, stk. 8, der begrænser livsforsikringsselskabers adgang til at foretage fradrag for hensættelser til de forsikrede, når der ikke er overensstemmelse mellem de regnskabsmæssige principper og de skattemæssige principper for opgørelse af aktiefortjenester. Be-

grænsningen foretages, således at denne overensstemmelse opnås.

Det er markedskursen, som man vil falde tilbage på, når kursgevinstlovens § 28 er umulig at opfylde.

Det foreslås derfor at tilpasse kursgevinstlovens § 28, således at § 28 alene henviser til princippet om markeds kurs. Det foreslås, at selskaberne kan få lov at anvende markedskursen fra og med 2002, og at de skal anvende den senest fra 2004.

Overgangsregler ved skift fra matematisk kursopskrivning til lagerprincippet findes i den gældende § 41, stk. 19, i kursgevinstloven.

Den gældende § 41, stk. 19, i kursgevinstloven beskriver, hvordan overgangsreglerne fungerer ved skift i 2002 fra matematisk kursopskrivning til lagerprincippet for fastforrentede fordringer. Forslaget til en ny § 41, stk. 19, ændrer ikke indholdet, men udvider bestemmelsen til også at omfatte indeksobligationer.

Anvendelsen af »matematisk kursopskrivning« betyder, at indkomsten i et år opgøres som forskellen mellem den opskrevne værdi ved årets udgang og den opskrevne værdi ved årets begyndelse. Heri ligger også, at værdien ved årets udgang bruges som værdien ved begyndelsen af det næste år. I købsåret bruges købesummen som værdien ved årets begyndelse. I salgsåret bruges salgssummen som værdien ved årets udgang.

Anvendelsen af lagerprincippet betyder, at indkomsten i et år opgøres som forskellen mellem markedsværdien ved årets udgang og markedsværdien ved årets begyndelse. Heri ligger også, at værdien ved årets udgang bruges som værdien ved begyndelsen af det næste år. I købsåret bruges købesummen som værdien ved årets begyndelse. I salgsåret bruges salgssummen som værdien ved årets udgang.

Princippet om, at værdien ved årets udgang bruges som værdien ved begyndelsen af det næste år, sikrer, at alle urealiserede tab og urealiserede gevinster indgår i opgørelsen, således at opgørelsen af avance eller tab over tid giver samme resultat som salgssum minus købesum (den realiserede avance).

Forslaget til § 41, stk. 19, sikrer, at princippet om, at værdien ved årets udgang bruges som værdien ved begyndelsen af det næste år, også kommer til at gælde for indeksobligationer i år, hvor der skiftes fra matematisk kursopskrivning til lagerprincippet. Det betyder, at værdien efter matematisk kursopskrivning ved udgangen af året før skift til lagerprincippet, bruges som værdi ved årets begyndelse i det år, hvor skiftet til lagerprincippet foretages. Derved sikres, at de gældende principper opretholdes, hvorefter opgørelsen af avance eller tab over tid skal give fuldstændig samme

resultat som altid, nemlig et beløb, der svarer til salgs-sum minus købesum (den realiserede avance). Man skal hverken beskattes af mere eller mindre end den faktiske fortjeneste.

Enkelte af de selskaber, der anvender »matematisk kursopskrivning«, lader ikke altid fortjenester eller tab i salgsåret indgå direkte i den skattepligtige indkomst. Den overføres undertiden i stedet til den skattepligtige indkomst via en saldo. Af den til enhver tid værende saldo (positiv eller negativ) medtages 20 pct. Saldoen kendes ikke ved anvendelsen af lagerprincippet. Ved skift for fastforrentede obligationer fra matematisk kursopskrivning til lagerprincippet medtages saldoen i det år, hvori skiftet sker, dvs. i det første år, hvor værdien ved årets udgang er opgjort til markedskurs. Forslaget til § 41, stk. 19, sikrer, at det samme kommer til at gælde indeksobligationer.

Til nr. 5

Der er alene tale om en sproglig omformulering af det pågældende punktum.

Til § 4

Til nr. 1

Det foreslås, at forrentet gæld uden aftalt forfaldstidspunkt skal behandles som anden gæld i skatteretlig henseende, når nærmere angivne betingelser er opfyldt.

Efter de gældende regler foreligger der ikke en gæld i skatteretlig forstand, hvis debitor ifølge et gældsforhold ikke har en retlig forpligtelse til at betale gælden - idet der er ikke aftalt forfaldstid på gælden, og debitor selv bestemmer, om og i givet fald hvornår gælden skal betales (i modsætning til gæld, der ifølge aftalen forfalder til betaling på kreditors anfordring). Dette indebærer, at debitor efter de gældende regler i statskattelovens § 6, litra e, om fradrag for renter af gæld ikke har fradrag for eventuelle rentebetalinger.

Når der i relation til debitor ikke er tale om en gæld i skatteretlig forstand, er der i relation til kreditor heller ikke tale om en fordring i skatteretlig forstand. Dermed finder kursgevinstlovens regler om beskattning af gevinst og tab på fordringer og gæld ikke anvendelse.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 1, vedrørende de foreslåede bestemmelser i kursgevinstlovens § 1.

Efter *forslaget* indsættes en bestemmelse i ligningsloven som § 6 B, hvorefter renter af gæld, der ikke forfalder til et forud aftalt tidspunkt, behandles som renter af anden gæld ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

– Forholdet skal være fastlagt ved udstedelse af et gældsinstrument. For så vidt angår gældsinstrumenter, der udstedes i papirløs form (dematerialiseret), skal de være registreret i en (dansk eller international) værdipapircentral.

– Gældsinstrumentet skal være udstedt af den endelige debitor som bevis for, at debitor har modtaget lånet. Hvornår tilbagebetaling af lånet skal ske, skal udelukkende bero på debitor. Heri ligger også muligheden for, at der aldrig sker tilbagebetaling af lånet. Lån, der forfalder på anfordring, hvor det beror på kreditor, hvornår lånet skal tilbagebetales, er ikke omfattet af den foreslåede bestemmelse, men af de almindelige regler om gæld. Det er uden betydning, om gældsinstrumentet er omsætteligt eller ikke.

– Debitor skal enten være en stat, et kreditinstitut, der er omfattet af artikel 1, nr. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/28/EF af 18. september 2000, et fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab som omhandlet i lov om finansiel virksomhed eller et tilsvarende fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab, der er hjemmehørende i et land inden for EU/EØS.

Et kreditinstitut, der er omfattet af artikel 1, nr. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/28/EF af 18. september 2000, vil sige et foretagende, hvis virksomhed består i fra offentligheden at modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales, samt til at yde lån for egen regning.

Fysiske personer og andre selskaber end de nævnte kreditinstitutter og fondsmægler- og investeringsforvaltningsselskaber er ikke omfattet af den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 6 B. Et kreditinstitut, der (alene) er omfattet af det nævnte direktivs artikel 1, nr. 1, litra b, dvs. et foretagende der udsteder elektroniske penge som omhandlet i direktiv 2000/46/EF af 18. september 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, er således ikke omfattet af den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 6 B.

Begrænsningen skal ses på baggrund af risikoen for, at en betaling, der er skattepligtig hos modtager, kan forklædes som et lån uden forfaldstid, hvorved skattepligten undgås. Ved at forbeholde reglen for si-

tuationer, hvor debitor enten er en stat eller pengeinstitutter, børsmæglersekskaber, realkreditinstitutter og andre institutter af lignende karakter, søges risikoen for interessefællesskab mellem debitor og kreditor minimeret. Interessefællesskab, hvor pengeoverførsel i form af et evigt varende lån kan have interesse, kan f.eks. være i familieforhold og i forholdet mellem hovedaktionær og selskab.

- Kreditor skal have en årlig rente. Vilkårene for rentens størrelse og variation skal være fastlagt ved udstedelsen af værdipapiret, og vilkårene kan efterfølgende alene ændres som følge af forhold, hvorpå såvel debitor som kreditor er uden indflydelse.

Kreditor skal have en årlig rente. Det er uden betydning, om den årlige rente beregnes og betales månedsvis, kvartalsvis, halvårsvis eller på årsbasis.

Vilkårene for rentens størrelse og variation skal være på plads ved udstedelsen af værdipapiret. Der kan være tale om en fast procentdel. Der kan også være tale om en variabel rente, når blot kriterierne for variationen er fastlagt i værdipapiret. I og med, at det er et krav, at der er et afkast, vil en procentdel på 0 ikke kunne accepteres. Dog kan procentdelen under på forhånd fastlagte betingelser i perioder nedsættes til 0. Som nævnt i de almindelige bemærkninger, punkt 5, 6. afsnit må der ikke betales renter af gældsinstrumenter, der medregnes til et pengeinstituts, fondsmæglersekskabs eller realkreditinstituts ansvarlige kapital, for en periode, hvor pengeinstituttet m.v. ikke har frie reserver. Tilsvarende gælder for investeringsforvaltningsselskaber, jf. i det hele § 132 i lov om finansiel virksomhed.

Efter *forslaget* indsættes endvidere en bestemmelse i ligningsloven som § 6 B, hvorefter renteindtægter af pengesfordringer, der ikke forfalder til et forud aftalt tidspunkt, behandles som renteindtægter af andre pengesfordringer ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, såfremt de ovenfor nævnte betingelser er opfyldt.

Gældsinstrumenterne vil være omfattet af indberetningsreglerne i skattekontrollovens § 8 H, stk. 1, 1. pkt.

Til nr. 2

Ligningslovens § 8 R, stk. 2, foreslås ændret som konsekvens af den foreslåede ændring under forslagens § 5 nr. 1. Et livsforsikringssekskab skal herefter fortsat lægge fradraget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 5, stk. 3, til grund, uden at der til brug for beregningen af fradraget efter ligningslovens § 8

R, stk. 2, skal tages hensyn til den foreslåede korrektion af fradraget under forslagens § 5 nr. 1.

Fradraget i selskabsskatten vil dermed ikke blive reduceret som følge af, at fradraget med den foreslåede ændring af pensionsbeskatningslovens § 5 b, stk. 3, nedsættes.

Til nr. 3

Det foreslås, at finansieringsselskaber (finansieringsinstitutter), der har valgt at anvende reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger på udlån og hensættelser på garantier m.v., omfattes af reglerne om betaling af den særlige hensættelsesafgift.

Finansieringsselskaberne skal tilsvarende penge- og realkreditinstitutter betale en afgift af det beløb, der pr. den 1. januar i afgiftsåret står på selskabets hensættelseskonto. Afgiften betales således af primo-hensættelsen. Ved finansieringsselskabets hensættelseskonto forstås det regnskabsmæssige beløb, der pr. den 1. januar samlet er nedskrevet på udlån og hensat på garantier m.v., som opgjort efter de regnskabsretlige regler, som finansieringsselskabet er pålagt, dvs. reglerne i årsregnskabslovens afsnit V.

Der er derudover foretaget en sproglig omformulering af reglerne i stk. 1 og 2. Der er ikke hermed tilsluttet nogen indholdsmæssig ændring.

Til nr. 4 og 5

Der er for det første tale om en konsekvensrettelse som følge af forslaget om, at finansieringsselskaber, der har valgt at anvende reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger på udlån og hensættelser på garantier m.v., omfattes af reglerne om betaling af den særlige hensættelsesafgift, jf. forslagens § 4, nr. 3.

Derudover foreslås det, at fristen for indsendelse af angivelsen af afgiftsgrundlaget og hensættelsesafgiftens størrelse ændres fra den 1. juli til den 30. juni. Ændringen betyder, at fristen for indsendelse af angivelsen er identisk med fristen for indsendelse af selskabets selvangivelse.

Endelig er der tale om tekniske ændringer som følge af ny myndighedsterminologi.

Til § 5

Til nr. 1

Der foreslås en ændring af pensionsafkastbeskatningslovens § 5 b, stk. 3, således at et moderselskab omfattet af pensionsafkastbeskatningsloven, som kan foretage fradrag i beskatningsgrundlaget for en ejendom opført af et selskab omfattet af selskabsskattelovens § 3 A, skal foretage fradraget med et beløb sva-

rende til en korrigeret anskaffelsessum. Hermed svarer det beskatningsmæssigt til, at ejendommen er ejet direkte.

Hvis en pensionsafkastskattepligtig ejer en ejendom omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 5 b direkte, skal beskatningsgrundlaget i ibrugtagningsåret for ejendommen fratrækkes anskaffelsessummen opgjort efter § 1 i lov om fremme af privat boligbyggeri. Samtidig skal pensionsinstitutter m.v., der har fået fradrag for anskaffelsessummen ved opgørelsen af gevinst og tab på fast ejendom efter pensionsafkastbeskatningslovens § 13, stk. 3, 2. og 4. pkt., (lagerprincippet), anvende anskaffelsessummen omregnet til kontantværdi fratrukket anskaffelsessummen efter stk. 1, ganget med den sats, der er angivet i pensionsafkastbeskatningslovens § 2, stk. 1, (15 pct.), jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 5 b, stk. 4.

Hvis eksempelvis ejendommen i ibrugtagningsåret har en værdi på 1,1 mio. kr., og ejendommen er anskaffet til 1 mio. kr., vil avancen samlet indgå i beskatningsgrundlaget med 250.000 kr.

Når ejendommens anskaffelsessum er 1 mio. kr. efter § 1 i lov om fremme af privat boligbyggeri, vil den samlede effekt på beskatningsgrundlaget dermed blive på -750.000 kr.

Hvis en tilsvarende ejendom ejes af et selskab omfattet af selskabsskattelovens § 3 A, skal moderselskabet efter de foreslåede regler fratække anskaffelsessummen fratrukket anskaffelsessummen ganget med satsen angivet i pensionsafkastbeskatningslovens § 2, stk. 1, (15 pct.). Effekten på moderselskabets beskatningsgrundlag bliver således på -850.000 kr. Samtidig vil ejendomsdatterselskabets indre værdi være steget med 0,1 mio. kr. som følge af, at ejendommen har en værdi på 1,1 mio. kr. Dette beløb påvirker værdien af aktierne som moderselskabet ejer i datteren, og det samlede beskatningsgrundlag vil også i dette tilfælde udgøre -750.000 kr.

Til nr. 2

Det foreslås, at kredittiden for indbetaling af skat til staten efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 1, 2. pkt., vedrørende konti, der i løbet af indkomståret ophæves i pengeinstitutter, nedsættes fra 1 måned til 3 bankdage i overensstemmelse med den foreslåede affattelse af pensionsafkastbeskatningslovens § 38, stk. 1.

Ifølge bestemmelsens nuværende formulering har pengeinstituttet en frist til at opgøre og indbetale skatten på én måned fra det tidspunkt, det har fået kendskab til ophævelsen. Kendskabstidspunktet fortolkes i praksis som det tidspunkt, hvor der sker udbetaling fra

kontoen. I sjældne tilfælde ophæves en pensionsordning uden at der i den forbindelse sker udbetaling. Dette er f.eks. tilfældet ved pantsætning af ordningen, og i sådanne tilfælde er det pengeinstituttets kendskab til pantsætningen, der udløser pengeinstituttets pligt til at tilbageholde skatten og indbetale den til Told-Skat. Dette forslag tilsigter ingen ændring heri, således at det som hovedregel fortsat er tidspunktet, hvor der sker udbetaling til pensionskunden, der er udsalgsgivende for, hvornår kredittiden for pengeinstitutterne starter med at løbe. Udbetaling fra en pensionsordning i forbindelse med, at denne overføres til en anden pensionsordning, jf. pensionsbeskatningslovens § 41, vil ligeledes skulle behandles med en kredittid på 3 dage fra udbetalingstidspunktet.

Det bemærkes i den forbindelse, at det med enkelte undtagelser vil være den samme begivenhed, der udløser pensionsafkastskat til indbetaling efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 1, og afgift til indbetaling efter pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 1, nemlig udbetaling af pensionsordningen, dispositioner over ordningen, f.eks. pantsætning, der indebærer, at ordningen anses for ophørt, og overgang fra at være en pensionsordning til at være en almindelig bankkonto, som følge af, at der ikke sker udbetaling inden for den i pensionsbeskatningsloven fastsatte aldersgrænse. Afgiften, der skal indbetales efter pensionsbeskatningslovens § 38, beregnes af det beløb, der resterer, efter at der er betalt pensionsafkastskat efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 1.

Det foreslås samtidigt, at begrebet den centrale told- og skatteforvaltning ændres til den statslige told- og skattemyndighed. Der sker med denne ændring ikke ændring af praksis vedrørende, hvortil pengeinstitutterne skal indbetale skatten efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23.

Til nr. 3

Pensionsafkastbeskatningslovens § 25 fastsætter, at der i forbindelse med ophør af en pensionsordning kan ske udbetaling af negativ skat, der ikke kan udnyttes til fradrag i skat for efterfølgende indkomstår. Der kan dog højst udbetales et beløb svarende til den skat efter pensionsafkastbeskatningsloven og den afgift efter realrenteafgiftsloven, der er betalt for de 5 indkomstår umiddelbart forud for det første af de indkomstår, for hvilke der foreligger uudnyttet negativ skat.

Med hjemmel i pensionsafkastbeskatningslovens § 30, nr. 8, har skatteministeren mulighed for at fastsætte nærmere regler for pengeinstitutternes mulighed for modregning af negativ skat efter § 25 i positiv skat efter lovens § 23. Skatteministeren har på den bag-

grund fastsat, at pengeinstitutter kan modregne beløb efter § 25 i positiv skat efter § 23, når den enkelte kundes negative skat ikke overstiger 500 kr. Når beløbene er større end 500 kr., skal der ske separat tilbagesøgning, jf. § 12 i bekendtgørelse nr. 751 af 21. august 2001.

Der er de seneste år sket en markant stigning i antallet af tilfælde, hvor pengeinstitutterne skal foretage separat tilbagesøgning af tilbagebetalt skat efter § 25. Dette skyldes blandt andet de seneste års kursfald på aktiemarkedene.

Det store antal tilbagesøgningssager er administrativt bebyrdende for både pengeinstitutterne og Told-Skat. Det vil derfor lette administrationen væsentligt, hvis grænsen for modregningsadgang på 500 kr. afskaffes.

Det er derfor hensigten at ændre bekendtgørelsen ved at ophæve grænsen på 500 kr., således at der kan ske modregning af samtlige beløb, der tilbagebetales til den enkelte kunde af negativ skat efter § 25. Når modregningsadgangen udvides, skal pengeinstitutterne indsende dokumentation for hver udbetaling, der foretages, da skattemyndighederne derved bevarer mulighederne for at føre en passende kontrol med de modregnede beløb. Dog vil grænsen på 500 kr. fortsat gælde, således at pengeinstitutterne ikke skal indsende dokumentation for modregnede beløb under dette beløb. Det bør samtidig præciseres, at pengeinstituttet er direkte ansvarlig over for statskassen i tilfælde af, at der foretages modregning af for store beløb, og samtidig bør der gælde en regel om, at de beløb, der eventuelt er modregnet forkert, skal tilbagebetales med en forrentning beregnet efter bestemmelsen i pensionsafkastbeskatningslovens § 28. Rente efter pensionsafkastbeskatningslovens § 28 kan ikke fradrages i skattepligtig indkomst.

Det foreslås på den baggrund, at bemyndigelsesbestemmelsen i pensionsafkastbeskatningslovens § 30, nr. 8, udvides, således at skatteministeren gives mulighed for at fastsætte nærmere regler for hæftelse og rentebetaling, hvis pengeinstituttet ikke foretager korrekt modregning.

Til § 6

Den foreslåede bestemmelse medfører en nedsættelse af den danske beskatning, som en person med skattemæssigt hjemsted i Tyskland modtager fra en dansk pensionsordning i forbindelse med tidligere arbejde for det danske mindretals institutioner i Sydslesvig.

Det danske mindretals institutioner i Sydslesvig omfatter:

Dansk Skoleforening for Sydslesvig (med børnehaver, skoler (herunder realskoler og gymnasium) samt ungdomsskole og folkehøjskole),

Dansk kirke i Sydslesvig,

Dansk Centralbibliotek i Sydslesvig (og filialbiblioteker samt bogbuser),

Dansk Sundhedstjeneste for Sydslesvig,

Sydslesvigsk Forening og

Sydslesvigs danske Ungdomsforening.

De pensionerede medarbejdere modtager især pension fra Pensionsfonden af 1951, men også fra andre danske pensionskasser, f.eks. Magistrenes Pensionskasse.

Beskatningen af pensionsudbetalinger fra en dansk privat pensionskasse til en person, der er hjemmehørende i Tyskland, er reguleret af den dansk-tyske dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Udbetalinger fra private pensionskasser er omfattet af artikel 18, stk. 4, i den dansk-tyske dobbeltbeskatningsoverenskomst fra 1995. Efter denne bestemmelse kan Danmark beskatte en person, der er hjemmehørende i Tyskland, af udbetalinger fra en dansk privat pensionskasse, hvis den pågældende tidligere har været hjemmehørende her i landet. Efter § 1, stk. 5, i lov nr. 492 af 12. juni 1996 om dobbeltbeskatningsoverenskomsten beskatter Danmark dog alene en person med bopæl i Tyskland af udbetalinger fra en danske privat pensionskasse, hvis den pågældende blev hjemmehørende i Tyskland den 1. januar 1997 eller senere.

Den foreslåede bestemmelse får således alene betydning for personer, der er flyttet til Tyskland den 1. januar 1997 eller senere. For de personer, der var blevet hjemmehørende i Tyskland inden denne dato, er det kun Tyskland, der kan beskatte den danske private pension.

Efter den foreslåede bestemmelse nedsættes den skattepligtige og den personlige indkomst med op til halvdelen af det skattepligtige beløb fra en dansk pensionsordning, som pensionisten modtager i forbindelse med tidligere arbejde for det danske mindretals institutioner i Sydslesvig.

Nedsættelsen udgør halvdelen af beløbet i de tilfælde, hvor pensionisten boede i Tyskland og arbejdede for det danske mindretals institutioner i hele den periode, hvori den pågældende optjente ret til pensionen.

Nedsættelsen til halvdelen reduceres, hvis pensionisten tidligere alene boede i Tyskland og arbejdede for mindretallets institutioner i en del af den periode, hvori den pågældende optjente ret til pensionen. Reduktionen sker efter forholdet mellem det antal år, hvori den pågældende har været hjemmehørende i Tyskland og har arbejdet for mindretallets institutio-

ner i Sydslesvig, og det antal år, hvori den pågældende har optjent ret til pensionen.

Hvis pensionisten f.eks. har optjent til sin pension i 32 år, og den pågældende har arbejdet for Dansk Skoleforening i Sydslesvig i hele denne periode, men alene boet i Tyskland i 24 år af denne periode, reduceres nedsættelsen til 3/4 af halvdelen, så den pågældende skal medregne 62½ pct. af den modtagne pension ved opgørelsen af skattepligtig indkomst og personlig indkomst (uanset hvornår i optjeningsperioden den pågældende boede i Tyskland).

Hvis en dansk pensionskasse udbetaler pension til en person, der har bopæl i Tyskland, i forbindelse med en anden persons tidligere arbejde for det danske mindretals institutioner, er nedsættelsen af den danske beskatning afhængig af den periode, hvor den person, der optjente retten til pension, boede i Tyskland og arbejdede for mindretallet.

Nedsættelsen kan ikke medføre, at skattepligtig indkomst og personlig indkomst bliver negativ.

Til § 7

Ifølge lov om ændring af arbejdsmarkedets tillægspension om valgfrihed i SP-ordningen (lov nr. 421 af 10. juni 2003) får kontohaverne i den særlige pensionsopsparing større adgang til selv at vælge, hvorledes deres særlige pensionsopsparing skal investeres, selvom kontohaverne vælger at lade opsparingen forblive i ATP. For at gennemføre regeringens program, herunder skabe sammenlignelighed og gennemsigtighed, påtænker ATP at placere SP-midlerne i kontoførende investeringsforeninger med SP som eneste medlem, men på vegne af SP-kontohaverne. Disse foreninger vil blive omfattet af lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger.

ATP, herunder midlerne i SP, beskattes efter reglerne i pensionsafkastbeskatningsloven, som bygger på lagerprincippet.

Ved beskatning af aktiver efter lagerprincippet forstås, at et indkomstårs fortjeneste eller tab på aktiverne opgøres som forskellen mellem aktiverens værdi ved indkomstårets slutning og aktiverens værdi ved indkomstårets begyndelse. For aktiver, som er erhvervet i indkomstårets løb, anvendes anskaffelsessummen i stedet for aktiverens værdi ved indkomstårets begyndelse. For aktiver som er afstået i indkomstårets løb, anvendes afståelsessummen i stedet for aktiverens værdi ved indkomstårets slutning. Reguleringen i pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, nr. 3, 1. og 2. pkt., fratager ikke opgørelsen for indeksobligati-

oner (efter pensionsafkastbeskatningsloven) dens karakter af at være en opgørelse efter lagerprincippet.

I det år, hvor en lagerbeskattet stifter en investeringsforening og skyder midler ind i denne, skal den lagerbeskattede opgøre en indkomst, som bl.a. består af forskellen mellem værdien af de pågældende midler ved årets begyndelse og værdien af de samme midler ved overdragelse til investeringsforeningen.

Efter overdragelse til investeringsforeningen skal foreningen endvidere opgøre en indkomst, som medtages i den lagerbeskattedes indkomst. Den opgøres bl.a. som forskellen mellem værdien af midlerne ved overdragelse til investeringsforeningen og værdien af de samme midler ved årets udgang.

Hvis overdragelsen finder sted pr. 1. januar, bliver den indkomst, som den lagerbeskattede skal opgøre, 0 kr.

Den indkomst, som foreningen skal opgøre, og som derefter overføres til den lagerbeskattede, opgøres som forskellen mellem værdien ved årets udgang og værdien ved årets begyndelse.

Hvis stiftelsen af investeringsforeningerne forsikkes, og først sker nogle måneder senere end 1. januar, kan der i perioden fra 1. januar indtil overdragelsen til investeringsforeningen opstå et tab på visse af aktiverne.

Efter den gældende § 17 i lov om kontoførende investeringsforeninger kan dette tab ikke fradrages, selvom det ikke ville gå tabt ved en overdragelse pr. 1. januar.

Reglen i § 17 om, at tab ikke må fratrækkes, skyldes ønsket om, at skatteydere, der beskattes efter realisationsprincippet, ikke misbruger de kontoførende foreninger. Det ville være urimeligt, hvis f. eks. tab på aktier kunne fradrages i anden aktieindkomst for en skatteyder, der realiserer aktier indenfor tre år, når aktierne efter at være overdraget til en kontoførende investeringsforening, som den pågældende selv kontrollerer, kan sælges skattefrit efter tre år.

Når tabsbegrænsningen i gældende regler er udstrakt til også at gælde lagerbeskattede, er den mere vidtgående end formålet kan bære. Dens eneste virkning er at tvinge lagerbeskattede til altid at foretage en eventuel overdragelse til en kontoførende forening pr. 1. januar.

Det foreslås derfor at begrænse § 17, således at den ikke gælder overdragelse af aktiver, der beskattes efter lagerprincippet.

Forslaget gælder ikke bare ATP, men overdragelse af alle aktiver, der beskattes efter lagerprincippet.

Til § 8

Til stk. 1

Det foreslås, at loven skal træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, dog med de undtagelser, der følger af stk. 2-15.

Til stk. 2

Det foreslås, at fastsættelsen af kompensation for manglende adkomst til folkepension og ATP får virkning fra og med indkomståret 2005.

Det foreslås, at den ændrede opgørelse af indbetalingsperioden for bidrag og præmier til pensionsordninger med løbende udbetalinger og ratepensionsordninger får virkning fra og med indkomståret 2004.

Det foreslås, at de lempeligere regler for selvstændigt erhvervsdrivende, hvorefter det blot er et krav, at 10 pct. af overskud fra selvstændig erhvervsvirksomhed indsættes på pensionsordningen for at undgå omberegning af fradrag og efterbeskatning, får virkning for indskud, der foretages fra og med indkomståret 2004.

Til stk. 3

Det foreslås, at ophævelsen af samtidighedskravet har virkning for kapitalforsikringer eller opsparinger i pensionsøjemed, der afgiftsberigtiges den 1. januar 2004 eller senere. Det foreslås endvidere, at muligheden for overførsel af fejlagtigt betalt bidrag m.v. på kapitalpensioner, jf. pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 2, og § 19, stk. 1, til en anden pension, jf. pensionsbeskatningslovens § 21 B, gives virkning for indbetalinger, der sker den 1. januar 2004 og senere.

Endelig foreslås det, at muligheden for overførsel af for meget betalt bidrag m.v. på kapitalpensioner, jf. pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 2, til en anden pension, jf. pensionsbeskatningslovens § 21 A, gives virkning for indbetalinger, der sker 1. januar 2003 og senere. Baggrunden er, at man for indbetalinger i 2003 typisk først i løbet af 2004 vil opdage, om der er tale om en fejlindbetaling. Hermed sikres det, at overførsel kan ske allerede i 2004.

Til stk. 4

Det foreslås, at ændringen af bestemmelsen om den særlige hensættelsesafgift skal træde i kraft den 1. januar 2004. Formålet hermed er at sikre, at der er overensstemmelse mellem ikrafttrædelsestidspunktet for lov nr. 911 af 16. december 1998 og ændringen af hensættelsesafgiften.

Hensættelsesafgiften betales af saldoen på hensættelseskontoen pr. 1. januar i afgiftsåret. Da reglerne om finansieringsinstitutternes adgang til at vælge reg-

lerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser træder i kraft den 1. januar 2004, vil der for de institutter, der ikke allerede i dag er omfattet af hensættelsesafgiften, tidligst kunne opstå en saldo på hensættelseskontoen pr. 1. januar 2005 og dermed kan der tidligst blive tale om betaling af hensættelsesafgift i 2005.

Det foreslås endvidere, at ændringen af bestemmelserne om kredittid ved pensionsinstitutters indbetaling af afgift i forbindelse med udbetaling af kapitalpensioner og kapitalforsikringer og ved indbetaling af afgift og pensionsafkastskat i visse ophørsituationer træder i kraft den 1. januar 2004. Formålet hermed er at sikre, at der er overensstemmelse mellem ikrafttrædelsestidspunktet for lov nr. 911 af 16. december 1998 og ændringen af kredittiden, i og med at ændringen af kredittiden gennemføres til finansiering af de foreslåede ændringer af hensættelsesfradraget (lov nr. 911 af 16. december 1998).

Lov nr. 911 af 16. december 1998 om hensættelser i penge- og realkreditinstitutter m.fl. foreslås at træde i kraft den 1. januar 2004, jf. forslagens § 2, nr. 4.

Til stk. 5

Det foreslås, at det ændrede opgørelsestidspunkt for beregningsgrundlaget for 40 pct.s-afgiften, når ejeren af en indekskontrakt afgår ved døden, jf. pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 1, 3. pkt, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 30, og bemærkningerne dertil, skal træde i kraft den 1. januar 2004 med virkning fra og med indkomståret 2004. Det vil sige, at bestemmelsen finder anvendelse, når pensionsoppareren er afgået ved døden den 1. januar 2004 eller senere.

Endvidere foreslås det, at § 4, nr. 2, og § 5, nr. 1, skal træde i kraft den 1. januar 2004 og have virkning fra og med indkomståret 2004.

Når der er opnået andel af investeringsrammen efter § 1 i lov om privat udlejningsbyggeri, kan der først foretages fradrag i det indkomstår, hvor ejendommen er taget i brug, efter at der er opnået ibrugtagningstiladelse efter byggelovgivningen. For selskaber omfattet af selskabsskattelovens § 3 A, der i 2003 har disponeret med forventning om, at de i dag gældende regler for fradrag kan benyttes i senere år, kan opleve dette som en stramning med tilbagevirkende kraft.

Der er imidlertid ikke selskaber omfattet af selskabsskattelovens § 3 A, som i dag har fået andel i investeringsrammen efter § 1 i lov om fremme af privat udlejningsbyggeri, og der er derfor ingen selskaber omfattet af selskabsskattelovens § 3 A, der har disponeret med en forventning om, at de gældende regler kan benyttes. Hvis det viser sig, at selskaber omfattet

af selskabsskattelovens § 3 A får andel i investeringsrammen i forbindelse med tildelingen af denne senere på året, kan de ikke have en berettiget forventning om at kunne benytte de gældende regler, efter dette forslags fremsættelse.

§ 6 træder i kraft den 1. januar 2004 og har virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. januar 2004 eller senere.

Til stk. 6

Det foreslås, at reglerne om, at afgiftsmæssige privilegier knyttet til gamle pensionsordninger medfølger ved overførsel af ordningen til andre pensionsordninger, skal finde anvendelse i tilfælde, hvor udbetalingen eller dispositionen sker på datoen for lovforslagets fremsættelse eller senere. Ændringen er rent begrundende.

Til stk. 7

Det foreslås, at den ændrede formulering af rentebestemmelsen i § 38, stk. 3, skal have virkning for renter, der påløber den 1. januar 2004 eller senere.

Til stk. 8

Det foreslås, at de smidigere regler for ægtefæller ved udlodning ved skilsmisse får virkning for overførsler, der sker den 1. januar 2004 og senere.

Det foreslås, at de smidigere regler for personer, der rammes af invaliditet eller varigt nedsat funktionsevne, får virkning for overførsler, der sker den 1. januar 2004 eller senere.

Til stk. 9

Det foreslås, at de begrundende ændringer vedrørende bestandsoverdragelse af pensionskasseordninger med supplerende éngangsydelser skal have virkning for overdragelser, der er sket den 1. januar 2003 eller senere. Det bemærkes herved, at pensionsbeskatningslovens § 29 A, stk. 2, hvorefter indbetaling til supplerende éngangsydelser i fradragsmæssig henseende blev ligestillet med indbetalinger til kapitalpensionsordninger, gælder for indbetalinger, der er foretaget fra og med den 1. januar 1993, jf. § 2, stk. 3, i lov nr. 255 af 24. april 1991, hvorfor der kunne have været grund til at give bestemmelsen tilbagevirkende kraft til den 1. januar 1993. Ved fremsættelsen af forslag L 22 i oktober 2001, foresloges bestemmelsen at få virkning for overdragelser, der var sket den 1. januar 2001 eller senere. Finanstilsynet har oplyst, at der siden da og indtil udgangen af 2002 ikke er tilladt bestandsoverdragelse af pensionskassetilslag til livsforsikringselskaber på vilkår af, at der skulle ske særskilt afdækning af en forpligtelse til at udbetale sup-

plerende éngangsydelse, hvorfor den nævnte virkningsdato den 1. januar 2003 foreslås.

Til stk. 10

§ 1, nr. 44, træder i kraft den 1. januar 2004 og har virkning for pensionsordninger, der oprettes datoen for lovforslagets fremsættelse eller senere.

Til stk. 11

Det foreslås, at lovens § 3, nr. 1, skal have virkning for fordringer og gæld, der stiftes den 1. januar 2004 eller senere.

Til stk. 12

Det foreslås, at forslaget om overgang fra matematisk kursopskrivning til lagerprincippet, når indeksobligationer medtages i den skattepligtige indkomst for livsforsikringselskaber, får virkning fra indkomståret 2002, som er det første år, hvor Finanstilsynet ikke længere beregner værdien af matematisk kursopskrivning. For at undgå lovgivning med tilbagevirkende kraft kan selskaberne dog vente med at lade reglerne få virkning fra indkomståret 2004.

Til stk. 13

Det foreslås, at lovens § 4, nr. 1, skal have virkning for renter af fordringer og gæld, der stiftes den 1. januar 2004 eller senere. Der henvises til bemærkningerne til stk. 11.

Til stk. 14

Der foreslås en særlig overgangsregel for de leasingselskaber ejet af pengeinstitutter, som hidtil har foretaget fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger på udlån og hensættelser på garantier m.v. efter Ligningsrådet anvisning.

Datterselskaber af pengeinstitutter er omfattet af Ligningsrådets anvisning om hensættelser til imødegåelse af tab på udlån og garantier og har dermed adgang til fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser. Disse datterselskaber aflægger regnskab efter de samme regler som pengeinstitutter, dvs. den regnskabsbekendtgørelse, der gælder for pengeinstitutter.

Ved lovfæstelsen af Ligningsrådets anvisning, jf. lov nr. 911 af 16. december 1998, blev afgrænsningen ændret, således at kun de datterselskaber, der selv driver pengeinstitutvirksomhed, ville kunne anvende reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser. Dette betød f.eks., at pengeinstitutternes leasingselskaber ikke længere ville kunne foretage fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser. Med den foreslåede udvi-

delse af den berettigede kreds til også at omfatte finansieringsinstitutter, får disse leasingsselskaber imidlertid mulighed for fortsat at anvende reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser. En af betingelserne er dog, at selskabet ved udarbejdelsen af årsrapporten anvender reglerne i årsregnskabslovens afsnit V.

Efter lov om finansiel virksomhed skal pengeinstitutter udarbejde årsrapport efter regler, der i niveau svarer til reglerne i årsregnskabslovens afsnit V, jf. lov om finansiel virksomhed §§ 183-198. Ikrafttrædelsen af §§ 183-198 fastsættes af økonomi- og erhvervsministeren, hvilket endnu ikke er sket.

På den baggrund foreslås en overgangsregel for de af pengeinstitutternes leasingsselskaber, der hidtil har anvendt Ligningsrådets anvisning og som efter de nu foreslåede regler fortsat ønsker at anvende reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser. Overgangsreglen betyder, at disse leasingsselskaber kan vente med at opfylde kravet om anvendelse af reglerne i årsregnskabslovens afsnit V til reglerne i §§ 183-198 i lov om finansiel virksomhed er trådt i kraft.

Til stk. 15

Ændringen foreslås at træde i kraft samtidig med lov om beskatning af medlemmer af kontoførende foreninger, d.v.s. som hovedregel den 1. januar 2003.

Lovforslagets § 3, nr. 1, og § 4, nr. 1, indfører regler, der sikrer, at fordringer og gæld i henhold til visse gældsinstrumenter, som ikke opfylder de almindelige skattemæssige kriterier for at kunne anerkendes som fordringer og gæld, kan behandles som fordringer og gæld i skattemæssig henseende. De nævnte gældsinstrumenter, der er nærmere omtalt i de almindelige bemærkninger, afsnit 5, har kunnet oprettes siden den 1. januar 2003. Det må imidlertid antages, at der endnu ikke er oprettet sådanne gældsinstrumenter, idet de foreslåede regler må antages at være en forudsætning for at pengeinstitutterne vil anvende gældsinstrumenterne. Derfor – og af hensyn til administrationen af bestemmelserne – foreslås, at § 3, nr. 1, først skal have virkning for fordringer og gæld, der stiftes den 1. januar 2004 eller senere, og at § 4, nr. 1, først skal have virkning for renter af fordringer og gæld, der stiftes den 1. januar 2004 eller senere.

I nedenstående skema er i kort form gengivet de indkomne bemærkninger, der vedrører forslaget, samt kommentarerne hertil.

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
Advokatrådet	<p>Advokatrådet kan tiltræde regeringens tiltag med henblik på at gøre reglerne for pensionsopsparing mere smidige.</p> <p>Advokat foreslår, at man ophæver bindingsperioden på 10 år fuldstændig, således at privattegnede ordninger og arbejdsgiverordninger fuldstændigt ligestilles.</p>	<p>Der henvises til bemærkningerne til Den Danske Skatteborgerforenings høringssvar.</p>
<p>Akademikernes Centralorganisation</p> <p>Dansk Magisterforening</p>	<p>AC finder, at der er tale om fornuftige justeringer af lovgivningen, som man kan tilslutte sig.</p> <p>Særligt positivt er det, at adgangen til supplerende arbejdsløshedsforsikring udvides gennem åbning for ikke-fradragsberettigede ordninger.</p>	<p>Forslaget om ikke-fradragsberettiget arbejdsløshedsforsikring har fået en blandet modtagelse. Forslaget er blevet hilst velkommen af mange, da muligheden for supplerende arbejdsløshedsforsikring er meget efterspurgt, men det er også blevet udtrykt bekymring for den model, der er fremlagt.</p> <p>Blandt andet har det vist sig, at modellen ikke er helt så simpel som først antaget. Det skal således overvejes, om der i givet fald skal ske modregning i offentlige ydelser ved udbetaling af skattefri arbejdsløshedsunderstøttelse. Hvis modregning vurderes at skulle ske, vil det kræve omfattende ændringer af lovgivningens regler for opgørelse af indkomstgrundlaget for beregning af offentlige ydelser. Det vil samtidig kræve, at indberetningsreglerne i skattelovgivningen tilsvarende justeres, således at der indføres indberetningspligt for udbetaling af skattefri arbejdsløshedsforsikring.</p> <p>Der vil altså følge ikke uvæsentlige administrative problemer med en gennemførelse af forslaget om ikke-fradragsberettiget arbejdsløshedsforsikring med skattefri udbetalinger, hvilket står i kontrast til den oprindelige forudsætning om, at løsningen var administrativt problemfri.</p> <p>Derfor er forslaget om ikke-fradragsberettiget arbejdsløshedsforsikring udgået af lovforslaget.</p> <p>I erkendelse af efterspørgslen efter supplerende arbejdsløshedsforsikring, og i erkendelse af, at den fremlagte model ikke ses at kunne gennemføres, vil skatteministeren imidlertid tage skridt til, at der tilvejebringes administrative regler, der gør det lettere at tegne fradragsberettiget forsikring, hvad der allerede er hjemmel til i dag i pensionsbeskatningsloven.</p>

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
	<p>AC gør dog opmærksom på, at afkortning af kredittiden ved afregning af afgift i henhold til loven forekommer urimelig kort. Denne frist er for kort og vil medføre forsinket betaling i særlige tilfælde med krav fra Told & Skat om forrentning af den forsinkede betaling. Det er ikke rimeligt at pålægge branchen så kort en afregningsfrist alene begrundet i et ønske om et enkelt år at opnå større indtægter.</p> <p>Hvad angår forslag om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Tyskland, er det tilfredsstillende, at der sker den påtænkte ændring.</p> <p>AC har desuden fremsendt en udtalelse fra Dansk Magisterforening, der finder, at med regeringens påtænkte stramninger i finansloven samt de foreslåede ændringer i pensionsbeskatningsloven om at gøre udbetalingerne af tillægsgforsikringer skattefrie, er der skabt grobund for et marked for tillægsgforsikringer, især inden for AC-området, hvor dækningsgraden i tilfælde af ledighed er udpræget lav og over årene konstant har været faldende. Diverse tillægsgforsikringer er principielt usolidariske, og der burde derfor arbejdes på en forhøjelse af det generelle dagpengeniveau og/eller dækningsgrad. Skattefrie udbetalinge indebærer en risiko for, at nogle fravælger a-kassen, og der skal ikke mange procent til, som melder sig ud, før finansieringsgrundlaget for det nuværende arbejdsløshedssystem forringes væsentligt bl.a. i form af højere a-kassekontingent. Derudover fremgår det af Samvirkes beregninger, at melder bare 2,5 procent sig ud af a-kasserne - eller undlader at melde sig ind, vil staten årligt miste knap 150 mio. Afhængig af udformningen af reglerne kan det diskuteres, hvorvidt der reelt vil være tale om en supplerende arbejdsløshedsforsikring. Vilklarene for den samlede arbejdsmarkeds- og beskæftigelsespolitiske indsats forringes væsentligt.</p>	<p>Det er op til det enkelte pensionsinstitut at indrette sig på den mest hensigtsmæssige måde. Da det ikke er muligt at forlænge kreditfristen af hensyn til lovforslagets samlede provenu, kan det ikke udelukkes, at en omlægning af enkelte pensionsinstitutters forretningsgange bliver en nødvendighed.</p> <p>Der henvises til ovenstående bemærkninger.</p>
Amtsrådsforening i Danmark	Har ikke afgivet bemærkninger	

F. t. l. vedr. pensionsbeskatningsloven og andre skattelove

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
Arbejderbevægelsens Erhvervsråd	<p>Mere smidige regler for pensionsopsparere</p> <p>AE har forståelse for behovet for at lempe reglerne for selvstændigt erhvervsdrivende. Dog bør man fortsat holde anvendelsen af fradragsreglerne inden for en ramme, der kan anses for rimeligt begrundet i pensionsøjemed og således undgå, at man tegner private pensionsordninger for via fradragsretten at udskyde skattebetalingen. Den foreslåede lempelse bør derfor ledsages af en overgrænse for fradraget f.eks. i form af et bestemt beløb, bl.a. fordi reglerne giver mulighed for fradrag i topskatten.</p> <p><u>Vedr. forslaget om supplerende ikke-fradragsberettiget arbejdsløshedsforsikring</u>, finder AE, at dette vil komplicere de gældende regler, idet der i mange tilfælde skal foretages en afgrænsning af, hvorledes en sådan skattefri udbetaling skal behandles i relation til en række forskellige ydelser fra det offentlige. Herudover gælder, at i det omfang, fradragsværdien er mindre end beskattningen, vil der blive tale om en favorisering af en skattefri ikke-fradragsberettiget forsikringsordning.</p> <p><u>Vedr. kapitalpensioner</u> kan AE tilslutte sig forslaget om, at samtidighedsreglen ophæves. AE er enig i, at der – efter hævnning af en kapitalpensionsordning – ikke er fradragsret for yderligere indbetalinger på de ikke-ophævede kapitalpensionsordninger. AE mener dog, at der herudover heller ikke bør være fradragsret for indskud på en ratepension eller en pension med løbende udbetalinger.</p>	<p>En overgrænse for indskud på pensionsordninger vil ikke være med til at fremme pensionsopsparingen. Det er uhenigtsmæssigt. I øvrigt vil en overgrænse være i strid med princippet om, at ingen skat eller afgift må sættes op. Forslaget er derfor ikke imødekommet.</p> <p>Forslaget er udgået. Der henvises til bemærkningerne til AC's høringssvar.</p> <p>At afskære fradragsretten for indskud på ratepension eller en pension med løbende udbetalinger vil reelt være ensbetydende med, at når det første kapitalpension ophæves, vil der ikke længere være noget skattemæssigt incitament til at spare op til pension.</p> <p>Det vil eksempelvis være uhenigtsmæssigt, hvis en relativt lille kapitalpension hæves af en 60-årig, der gerne vil blive på arbejdsmarkedet endnu i mange år. Den pågældende vil i givet fald ikke have fradrag for indbetaling på ratepension eller pension med løbende udbetalinger, hvilket ikke ligefrem vil motivere den pågældende til at blive på arbejdsmarkedet. Reelt vil det kunne betyde, at den pågældende afholder sig fra overhovedet at hæve sin kapitalpension, hvilket er i direkte modstrid med forslagets intention om at gøre ophævelsen af kapitalpensioner mere smidig.</p> <p>I øvrigt vil forslaget være i strid med princippet om, at ingen skat eller afgift må sættes op. Forslaget er derfor ikke imødekommet.</p>

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
	<p>For at hindre, at der spekuleres i den lave afgiftssats for kapitalpensioner ved at oprette en serie af kapitalpensioner med henblik på successiv udbetaling over en årrække ved pensionering, bør fradragssatsen for kapitalpensioner justeres, så den svarer til afgiftssatsen ved udbetaling. I øvrigt rejser forslaget spørgsmålet om, hvorvidt man også burde tillade en delvis hævnning af en enkelt kapitalpension på samme vilkår.</p> <p>Hensættelsesfradrag for kreditinstitutter</p> <p>AE kan ikke tilslutte sig forslaget om at udvide kredsen af kreditinstitutter, der kan anvende reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger på udlån og hensættelser på garantier m.v.</p>	<p>Samtidighedskravet betyder, at man ikke har kunnet spekulere i den lave afgiftssats for kapitalpensioner ved at oprette en serie af kapitalpensioner med henblik på successiv udbetaling over en årrække ved pensionering. Den lave afgift vil således normalt være mere fordelagtig end den indkomstbeskatning, der sker af udbetalinger fra ratepensioner eller livrenter. Med andre ord betyder samtidighedskravet, at det ikke er økonomisk fordelagtigt at spekulere i oprette eksempelvis 10 kapitalpensioner i stedet for en ratepension.</p> <p>Som det er anført i de specielle bemærkninger skal kravet imidlertid ses i sammenhæng med de tidligere gældende gunstige regler for kapitalpension sammenlignet med andre former for skattebegünstiget pensionsopsparing. I dag, hvor kapitalpensionsindbetalinger ikke længere kan fratrækkes i topskattegrundlaget, er kapitalpension mindre gunstig end før i sammenligning med f.eks. ratepension. I det ovennævnte eksempel, hvor der oprettes 10 kapitalpensioner i stedet for en ratepension, vil den lavere afgiftssats ved udbetaling skulle opvejes mod den lavere fradragsværdi ved indbetaling.</p> <p>Forslaget er derfor ikke imødekommet, også da ophævelsen af samtidighedskravet netop har som sigte, at kapitalpensioner kan hæves over flere år. Det bemærkes i øvrigt, at som forslaget er formuleret, tillades også delvise ophævninger.</p> <p>Det anses for væsentligt, at penge- og realkreditinstitutternes adgang til at fradrage de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser bevares. Kontakten med Kommissionen har vist, at dette kræver, at reglerne udvides til også at omfatte visse finansieringsinstitutter.</p>

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
	<p>AE mener ikke, at det er muligt at foretage en hensigtsmæssig afgrænsning mellem virksomheder, der driver virksomhed med udlån og finansiering og virksomheder, der ikke - eller kun i begrænset omfang - udøver en sådan virksomhed, og som ifølge forslaget ikke skal have mulighed for at blive omfattet af disse regler. I modsætning hertil er penge- og realkreditinstitutterne en klart afgrænset gruppe, der også på andre områder er omfattet af særlovgivning. Herudover vil forslaget indebære et betydeligt provenutab for det offentlige.</p> <p>AE noterer sig, at Europa-Kommissionen på et uformelt grundlag har tilkendegivet, at lovfæstelsen af gældende praksis ikke vil kunne godkendes i den foreliggende form.</p> <p>AE anbefaler, at man nærmere undersøger dels hvilke regler, der gælder i andre EU-lande, med henblik på at finde en løsning på disse problemer, dels undersøger betydningen af eventuelle nye regnskabsregler på europæisk eller internationalt plan vedr. penge- og kreditinstitutterne.</p> <p>Afkortning af kredittiden ved ophævelse af visse pensionsordninger</p> <p>AE kan tilslutte sig forslaget, idet AE er enig i, at der ikke er nogen særlig begrundelse for de gældende lange indbetalingsfrister.</p> <p>AE gør opmærksom på, at samme synspunkt vedr. lange indbetalingsfrister bør anlægges vedr. fristen for indbetaling af moms.</p>	<p>Det er korrekt, at udvidelsen medfører et provenutab, men dette må holdes op mod vigtigheden af, at reglerne kan opretholdes.</p> <p>Den foreslåede udvidelse herunder afgrænsningen af de relevante institutter er foretaget på grundlag af de retningslinier, som Kommissionen har udstukket. Endvidere ligger det i ordningen, at institutterne positivt skal vælge reglerne, hvilket samtidig betyder, at der skal betales hensættelsesafgift. Derudover skal selskabets revisor skrive under på, at betingelserne for at anvende reglerne er opfyldt. Ud fra de givne præmisser er det opfattelsen, at der er tilvejebragt en operativ afgrænsning. Vurderingen er, at en undersøgelse af reglerne i andre EU-lande næppe vil kunne tilføre noget nyt, henset til at løsningen opfylder Kommissionens retningslinier.</p> <p>Skatteministeriet har noteret sig dette synspunkt.</p>
ATP	ATP ønsker adgang for en kontoførende investeringsforening til at eje en anden kontoførende forening uden skattemæssige konsekvenser.	Spørgsmålet er kompliceret og drøftes også med Investeringsforeningsrådet. Det er for omfattende til at blive løst i dette lovforslag.
Danmarks Skibskreditfond	Danmarks Skibskreditfond har ingen bemærkninger til forslaget.	
Dansk Familielandbrug	Har ikke afgivet bemærkninger	
Dansk Handel & Service	Har ikke afgivet bemærkninger	
Dansk Industri	Forslaget giver ikke anledning til tekniske bemærkninger. For så vidt angår de foreslåede regler for selvstændigt erhvervsdrivendes pensionsopsparing, skal DI understrege, at Skatteministeriet hermed imødekommer et længe næret ønske, hvorfor DI hilser denne del af forslaget velkomment.	

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
Danske Finansieringsselskabers Forening	Har ikke afgivet bemærkninger	
Dansk Skoleforening for Sydslesvig og Det Sydslesvigske Samråd	<p>De danske organisationer i Sydslesvig tilstræber, at pensionister fra mindretallets organisationer bosat i Sydslesvig skal yde skat af deres pensioner i en størrelsesorden, der svarer til beskatningsnormen i Tyskland.</p> <p>Med forslaget vil der kunne skabes en væsentlig forudsætning for, at dette mål kan nås for den overvejende del af pensionerne. I Sydslesvig vil man derfor være tilfreds med lovforslaget.</p>	
De Danske Landboforeninger	Har ikke afgivet bemærkninger	
Den Danske Skatteborgerforening	<p>Ministeriet lykønskes med tiltaget. Det er en væsentlig forbedring, som Skatteborgerne også ser som et vigtigt skridt i en liberalisering og ligestilling for selvstændige og folk med svingende indkomst.</p> <p>Ligeledes er foreningen glad for de lempeligere regler for efterbeskatning, men kunne fortsat ønske en forbedring af 10-års reglen. Reglen er urimelig og principielt på kant med retserhvervsprincippet. Indskydere af beløb på livrente eller lignende bør straks kunne fradrage beløbet eller selv fastsætte det antal år, det fradrages over.</p> <p>Som det er nu, vil personer i en moden alder tabe retten til at fradrage indskuddet, medens staten opkræver mellem- og topskat af den årlige udbetaling. Alternativt foreslås dette indført, så det er en ret for personer fra 70 år og derover. Disse personer ligger jo så tæt på en evt. død, at 10-års kravet er helt urimeligt.</p>	<p>10-års reglen er i sin tid - for at holde anvendelsen af fradragsreglerne inden for en ramme, der kan anses for rimeligt - begrundet i de pensionsøjemed, som ligger bag reglerne. Baggrunden var således at undgå, at man tegnede private pensionsordninger for via fradragsretten at udskyde skattebetalingen. Dette princip gælder stadig, men foreslås altså med forslaget opblødet for selvstændigt erhvervsdrivende, for hvem princippet kan give anledning til store problemer, og i værste fald kan afholde dem fra at spare op til pension i tilstrækkeligt omfang. Forslaget er derfor ikke imødekommet.</p>
Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S	Har ikke afgivet bemærkninger	
Finansrådet	<p>Mere smidige regler for pensionsopspare</p> <p>Overordnet finder Finansrådet, at lovudkastet indeholder en række positive forslag til forbedringer af pensionsområdet.</p>	

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
	<p>Finansrådet er tidligere fremkommet med forslag til ændringer af pensionslovgivningen, og en række af disse forslag er omfattet af det foreliggende lovudkast. Af forslag, der ikke er medtaget, og som Finansrådet stadig tillægger stor betydning, er muligheden for dispensation i forbindelse med manglende eller forsinkede pensionsindbetalinger. Finansrådet finder, at forslaget er i god tråd med den smidiggørelse af pensionsområdet, der søges tilvejebragt med ovennævnte lovudkast.</p> <p>Finansrådet har i forlængelse af ovennævnte generelle kommentarer følgende bemærkninger til lovudkastet:</p> <p>Den redaktionelle ændring af PBL § 11 A, stk. 1, nr. 1, bør tilsvarende foretages i PBL §§ 12 og 13.</p> <p>Finansrådet ser positivt på forslaget om ophævelse af samtidighedskravet for kapitalpensioner. I situationer, hvor der er indbetalt til en tilbageværende kapitalpensionsordning, efter at der er afgiftsberigtiget med 40 pct., og hvor der derfor ikke er fradragsret, er der mulighed for at få overført beløbet til en anden ordning omfattet af PBL kapitel 1. Finansrådet ønsker præciseret, om det er et krav for overførsel, at kunden allerede har en eksisterende ordning.</p> <p>Finansrådet ønsker videre bekræftet, at ophævelse af samtidighedskravet ikke ændrer ved den retstilstand, der er blevet statureret ved TfS 1999.53, hvorefter præmiefritagelse ved invaliditet i tilknytning til en kapitalforsikringsordning ikke begrænser ejerens mulighed for indbetaling på en kapitalopsparingsordning.</p>	<p>Forslaget ses at give anledning til en omfattende dispensationspraksis, da det i alle situationer, hvor indbetalinger er forsinkede, skal afgøres, om dispensation vil være rimelig at give. Det vil ikke være en forenkling af reglerne. En dispensationsbestemmelse kan let komme til at betyde, at fristen for indbetaling tages mindre alvorligt.</p> <p>Ændringen er foretaget.</p> <p>Det er som sådan ikke en betingelse, at kunden har en eksisterende ordning, men pensionsbeskatningslovens almindelige vilkår for oprettelse af pensionsordninger finder anvendelse, herunder aldersgrænsen ved oprettelse af ratepensioner.</p> <p>Ophævelsen af samtidighedskravet ses ikke at ændre ved den retstilstand, der er blevet statureret ved TfS 1999.53.</p>

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
	<p>Det fremgår af forslaget om tilbagebetaling m.v. af indbetalinger på kapitalpensioner, hvor der ikke er fradrag, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om indberetningspligt m.v. Finansrådet stiller sig til rådighed i det fremtidige arbejde med en bekendtgørelse herom. Finansrådet skal dog allerede nu påpege, at det bør påhvile skattemyndighederne at føre kontrol med de først ophævede ordninger (eller dele heraf), der bevirker, at der ikke længere kan indbetales på tilbageværende kapitalpensionsordninger med fradragsret i de følgende indkomstår. En stor del kapitalpensioner ligger spredt mellem forskellige pensionsudbydere, og som følge af afskaffelsen af § 26-erklæringen kan institutterne ikke føre kontrol med, om der er tilbageværende kapitalpensionsordninger.</p> <p>Af bemærkningerne til lovudkastet fremgår, at reglerne for udbetaling af kapitalpensioner på grund af varigt nedsat arbejdsevne m.v. opretholdes. Finansrådet spørger, om formuleringen »funktionsevne« ikke bør ændres til »arbejdsevnen«.</p> <p>Finansrådet bifalder forslaget om lempelse af fradragsfordelingsreglen. Af bemærkningerne fremgår, at det er afgørende, at indbetalingerne til den nye ordning fortsætter »på tilsvarende vilkår« som indbetalingerne til den gamle ordning. Finansrådet savner en præcisering af, hvad der gælder i forhold til udbetalingsvilkårene, herunder 5 års-reglen m.v.</p> <p>Finansrådet bakker op om den del af lovudkastet, der forbedrer de selvstændigt erhvervsdrivendes vilkår for pensionsopsparing.</p> <p>Det bør tilkomme skattemyndighederne at føre kontrol med, at pensionsbidraget som minimum udgør 10 pct. af overskuddet fra den selvstændige erhvervsvirksomhed. Herudover bør der tages nærmere stilling til, hvilket dokumentationskrav der skal gælde vedrørende størrelsen af overskuddet.</p>	<p>Skatteministeriet har noteret sig Finansrådets synspunkter.</p> <p>Ordet »funktionsevne« er valgt, fordi det er dette ord, der anvendes i pensionsbeskatningslovens § 26, der omhandler samtidighedskravet.</p> <p>Som det fremgår af forslaget, skal indbetalingerne til den nye ordning ske på tilsvarende vilkår som indbetalingerne til den gamle ordning.</p> <p>Hertil kommer, at den nye ordning i øvrigt skal overholde de vilkår, der følger af pensionsbeskatningslovens regler, jf. bemærkningerne, som er præciseret i forhold til det oprindelige udkast, hvorefter begrænsningerne i pensionsbeskatningslovens § 8 og § 11 A med hensyn til oprettelse af ny policer m.v., når forsikrede eller kontohaver er fyldt 60 år, og med hensyn til 5-års reglen, ikke berøres af forslagene.</p> <p>Forslaget er ændret, så de 10 pct. skal sættes i forhold til det selvangivne overskud af den selvstændige erhvervsvirksomhed. Derfor skal det alene kontrolleres, at der rent faktisk er indbetalt et beløb på en pensionsordning, svarende til 10 pct. af det selvangivne overskud. Det er tanken, at kontrollen heraf i første omgang kan ske ved, at den selvstændige i forbindelse med indgivelsen af selvangivelse vedlægger dokumentation for pensionsindbetalingen.</p>

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
	<p>Desuden bør det overvejes, om der kan være et behov for, at selvstændige erhvervsdrivende kan udskyde indbetaling til efter regnskabsårets – typisk kalenderårets – udløb i lighed med, hvad der gælder for § 15 A-ordninger.</p> <p>Finansrådet ser positivt på forslaget, der gør det muligt at overføre kapitalpensionsbidrag, der ikke kan indeholdes i den personlige indkomst, til en rateordning eller en pensionsordning med løbende udbetalinger. Finansrådet foreslår, at forslaget udvides til også at gælde situationer, hvor kunden ved en fejl har indbetalt mere end det årlige maksimum (38.900 kr. i 2003).</p> <p>Det er efter forslaget uklart, om det er et krav for overførsel til en rateordning eller en pensionsordning med løbende udbetalinger, at kunden allerede har etableret en sådan ordning i det pågældende år, hvor der ikke har kunnet opnås fradrag for indbetalingen til kapitalpensionsordningen.</p> <p>Finansrådet bifalder, at beregningstidspunktet for afgiften af indekstrakter ved ejerens død ændres, således at afgiftspligten indtræder på udbetalingstidspunktet i stedet for tidspunktet for ejerens død. Finansrådet skal opfordre til, at man på tilsvarende vis ændrer beregningstidspunktet for selvpensioneringsordninger – som i dag er dødstidspunktet – således at tidspunktet for beregningen af PAL-skatten og afgiftsberegning efter PBL bliver den samme for alle ordninger.</p>	<p>Lovforslaget er desuden ændret, således at pensionsindbetalingen kan udskydes, jf. princippet for § 15 A-ordninger. Hermed sikres det, at den pågældende kan være sikker på at overholde kravet om, at mindst 10 pct. af overskud af selvstændig erhvervsvirksomhed skal indskydes på pensionsopsparingen for at undgå fradragsfordeling ved nedsættelse af præmieindbetalingen. Først på dette tidspunkt er årets overskud kendt.</p> <p>Forslaget er imødekommet.</p> <p>Der skal være en ordning at overføre til, men den kan principielt godt oprettes i forbindelse med overførslen. En ratepension kan dog efter pensionsbeskatningslovens almindelige regler som udgangspunkt ikke oprettes efter det 60. år. Opspareren kan derfor i stedet indskyde beløbet på en pension med løbende udbetalinger.</p> <p>Med den foreslåede ændring for så vidt angår afgiften af indekstrakter skabes overensstemmelse mellem datoerne for, hvornår boafgift, henholdsvis afgift efter pensionsbeskatningsloven, skal beregnes i forbindelse med ejerens død. Det svarer til, hvad der gennemførtes for så vidt angår kapitalpensioner ved lov nr. 294 af 29. april 2000. Problemet var, at boafgift og afgift efter pensionsbeskatningsloven beregnedes på to forskellige tidspunkter, hvilket kunne være svært at forstå for de efterladte.</p> <p>Selvpensioneringskonti adskiller sig derimod fra både indekstrakter og kapitalpensioner ved, at udbetalte beløb er skattefri. Udbetalte beløb er ved dødsfald alene boafgiftspligtige. Der kan derfor ikke umiddelbart drages paralleller mellem indekstrakter/kapitalpensioner og selvpensioneringskonti.</p> <p>I øvrigt bemærkes, at reglerne for ophævelse af selvpensioneringskonti ikke er reguleret i pensionsbeskatningsloven, men i bekendtgørelse nr. 302 af 2. maj 2000 om selvpensioneringskonti oprettet før den 2. juni 1998. En evt. ændring af udbetalingsreglerne skal derfor ske i forbindelse med en revision af den nævnte bekendtgørelse.</p>

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
	<p>Finansrådet kan tilslutte sig forslaget, om at fraskilte ægtefæller får mulighed for overførsel efter PBL § 41, når der er sket udlodning i henhold til § 30, stk. 3, nr. 1 og 2. Ifølge ikrafttrædelsesbestemmelsen skal loven gælde for overførsler, der foretages den 1. januar 2004 eller senere. Finansrådet lægger til grund, at bestemmelsen kommer til at gælde for alle – herunder eksisterende – konti, hvorfra der er sket udlodning før eller efter den 1. januar 2004.</p> <p>Hensættelsesfradrag for kreditinstitutter</p> <p>Det er Finansrådets opfattelse, at den valgte metode for opgørelse af hensættelsesfradrag - hvorefter der rent teknisk tages udgangspunkt i en balancepost - medfører en risiko for fejl og samtidig er den administrativt besværlig. F.eks. vil indtægter ved tilbagebetaling af tidligere afskrevne fordringer efter formuleringen af lovteksten ikke blive beskattet, ligesom tab, der afskrives direkte uden tidligere at være ført på hensættelseskontoen efter formuleringen ikke giver fradrag. Desuden kan terminologien diskuteres, da fradraget ikke alene udgøres af »nedskrevet på lån og hensat til tab på garantier m.v.«, men også omfatter hensættelser på lån og nedskrivninger på garantier.</p> <p>Finansrådet foreslår, at der i stedet tages udgangspunkt i resultatopgørelsens post vedrørende tab og hensættelser på debitorer. Dermed undgås det, at der skal foretages reguleringer. Desuden bør det præciseres yderligere i lovteksten, at det alene er tab og hensættelser vedrørende aktiviteter, som falder inden for kreditmarkedet, der er omfattet af regelsættet.</p>	<p>Forslaget er derfor ikke imødekommet.</p> <p>Det bekræftes, at bestemmelsen kommer til at gælde for alle konti, hvorfra der er sket udlodning i henhold til § 30, stk. 3, nr. 1 og 2, i forbindelse med skilsmisse også før den 1. januar 2004.</p> <p>Ikrafttrædelsesbestemmelsen angiver, at efterfølgende overførsel kan ske 1. januar 2004 eller senere.</p> <p>Med lovforslaget ændres ikke på princippet for opgørelsen af hensættelsesfradraget, således som det er fastlagt ved lov nr. 911 af 16. dec. 1998. Reglerne er fortsat udformet således, at instituttet kan fradrage beløb der ved indkomstårets udløb er nedskrevet på udlån og hensat på garantier, dvs. den regnskabsmæssige ultimohensættelse og samtidig skal indtægtsføre det foregående års ultimohensættelse. Finansrådets bemærkninger er forstået således, at man i stedet ønsker, at opgørelsen skal ske ud fra et såkaldt nettoprincip – i stedet for indtægtsførelse af det forudgående års ultimohensættelse, foretages en samlet (netto) opgørelse i året. De to metoder skulle angiveligt give det samme resultat, men efter Finansrådets opfattelse er nettoopgørelsen administrativt enklere. Man er fra Skatteministeriets åben over for forslag til andre opgørelsesmetoder, når blot det sikres, at resultatet i alle henseender bliver det samme. Af tidsmæssige årsager har det imidlertid ikke været muligt, at få foretaget en nærmere analyse af Finansrådets forslag forinden fremsættelsen.</p> <p>Vedrørende den anvendte terminologi har Finanstilsynet oplyst, at for både udlån (tilgodehavender) og garantier anvendes terminologien »hensættelser til tab på« og »nedskrivninger på« synonymt. Historisk har terminologien »hensættelser til tab på tilgodehavender« været anvendt. I overensstemmelse med udviklingen i almindelig regnskabspraksis er terminologien under ændring til »nedskrivninger på tilgodehavender«. For så vidt angår garantier er den mest korrekte terminologi efter almindeligt gældende regnskabspraksis »hensættelser til tab på garantier«. Indholdet af de to formuleringer er således nøjagtig ens. Den terminologi, der er fulgt i lovforslaget skulle således være fuldt dækkende.</p>

Organisation	Bemærkninger i høringsvar	Kommentar til høringsvar
		<p>Hensættelseskontoen er en beholdningsopgørelse, hvor der holdes styr på til- og af-gange af hensættelser/nedskrivninger. Der er tale om en balancepost i den forstand, at saldoen på hensættelseskontoen fratrækkes de regnskabsmæssige værdier, som fremgår af balancen. De beløb, som indgår i saldoen på hensættelseskontoen, vil på et eller andet tidspunkt have passeret driftsposten »tab og hensættelser/nedskrivninger på debitorer«. Saldoen på hensættelseskontoen er større end de beløb, som i et givet år passerer driftsposten »tab og hensættelser/nedskrivninger på debitorer«. Driftsposten »tab og hensættelser/nedskrivninger på debitorer« er definatorisk knyttet op på kreditrisikoen på fordringer og garantier m.v. Det samme gør sig gældende for beholdningsopgørelsen på hensættelseskontoen. På den baggrund synes bemærkningen om, at det bør præciseres i lovteksten, at det alene er tab og hensættelser vedrørende aktiviteter, som falder inden for kreditmarkedet, der er omfattet af regelsættet, at være overflødig.</p> <p>Indtægter ved tilbagebetaling af tidligere afskrevne fordringer skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, ligesom direkte afskrevne tab vil kunne fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter hovedreglen om fradrag for konstaterede tab. Rent regnskabsmæssigt vil sådanne indtægter indgå i driftsposten »tab og hensættelser/nedskrivninger på debitorer«, hvor indtægten modregnes i denne omkostningspost. Dermed øges virksomhedens driftsresultat og dermed påvirkes den skattepligtige indkomst. Tab afskrevet direkte over resultatopgørelsen uden tidligere at være ført på hensættelseskontoen påvirker ej heller saldoen på hensættelseskontoen (idet beløbet jo netop ikke har været ført på hensættelseskontoen). Sådanne tab vil derimod indgå i driftsposten »tab og hensættelser/nedskrivninger på debitorer«, hvorved virksomhedens driftsresultat reduceres.</p>

Organisation	Bemærkninger i høringsvar	Kommentar til høringsvar
	<p>Finansrådet mener det bør overvejes at ændre formuleringen »Nedskrivninger og hensatte beløb kan dog kun fradrages i det omfang, de vedrører tab, der er fradragsberettiget efter skattelovgivningens almindelige regler«, idet den kunne give anledning til misforståelser, da fravigelsen fra de almindelige fradragsregler kun angår fradragstidspunktet.</p> <p>Det er Finansrådets opfattelse, at det bør præciseres, at leasingsselskabers fradrag vedrørende tab og hensættelser alene angår forfaldne leasingsydelser. Hensættelser vedrørende selve aktivets værdi fratrækkes ikke skattemæssigt. Da dette medfører, at der kun gives fradrag for en del af korrektivkontoen i leasingvirksomhed, bør ligningsloven § 17E om hensættelsesafgift samtidig ændres i overensstemmelse hermed, idet det ikke har været intentionen, at der skal afregnes afgift af hensættelser, som ikke giver et skattemæssigt fradrag.</p> <p>Afkortning af kredittid ved ophævelse af visse pensionsordninger</p> <p>Det er ministeriets vurdering – hvilket Finansrådet er helt enige i – at den udvidede adgang til modregning af negativ PAL-skat ved ophævelse af pensionsordninger vil lette administrationen væsentligt for såvel pengeinstitutter som skattemyndigheder.</p> <p>Imidlertid er denne udvidede modregningsadgang efter Finansrådets opfattelse ikke forenelig med en nedsættelse af betalingsfristen fra en måned til tre dage. Forudsætningen for modregningen er nemlig, at der er en »opsamlingsperiode«, hvor ordninger på kunders anmodning kan gøres op, og hvorefter der kan ske en opgørelse af det nettobeløb, som herefter afregnes over for Told- og Skattestyrelsen. Ved at indskrænke betalingsfristen til alene tre dage gøres modregningsadgangen illusorisk. Det er en klar forringelse i forhold til i dag, og i modstrid med ministeriets ønske om at lette administrationen på dette område fremover.</p>	<p>Reglerne om hensættelsesfradrag betyder, at der gives fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser. Dvs. at der sker en fremrykning af fradragstidspunktet, men også at der i udgangspunktet kan blive tale om fradrag for tab af en karakter som ikke giver fradragsret efter skattelovgivningens regler. F.eks. er der ikke fradrag for tab på udlån til et koncernforbundet selskab. Med den pågældende sætning sikres, at der ikke via fradraget for de regnskabsmæssige hensættelser opnås fradrag for tab, der ikke er fradragsberettigede efter skattelovgivningen.</p> <p>Man er ikke enig i Finansrådets opfattelser, idet hensættelserne må afspejle risikoen vedrørende de samlede betalinger i forbindelse med leasingkontrakterne. Der er således heller ikke behov for en justering af reglen om hensættelsesafgiften. Derudover skal det bemærkes, at hensættelsesafgiften har til formål at inddrage halvdelen af rentefordelen ved at kunne foretage fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser. Afgiften er bevidst ikke betinget af, at der rent faktisk foretages fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser.</p> <p>Der er ingen direkte sammenhæng mellem pengeinstitutternes betaling af PAL-skat for pensionskunden og skattemyndighedernes refusion af negativ PAL-skat. Det bemærkes dog, at pengeinstitutterne i dag har en begrænset modregningsadgang, som forbedres væsentligt ved forslaget om at fjerne loftet på 500 kr. Skatteministeriet har under udarbejdelse af forslaget om kreditafkortning haft tæt kontakt til Finansrådet, der har været interesseret i, at der indsættes en sådan forbedret modregningsadgang. Skatteministeriet og Finansrådet er enige om, at dette vil lette administrationen, men Skatteministeriet er ikke enig med Finansrådet, når rådet nu mener, at modregningsadgangen gøres illusorisk, når kredittiden afkortes, samt at dette er et argument for ikke at forkorte kredittiden. Hovedsigtet med denne del af lovforslaget har hele tiden været en afkortning af kredittiden, og dette forslag afhænger ikke af, i hvilket omfang forslaget suppleres med en forbedret modregningsadgang eller ej.</p> <p>Forslaget er derfor ikke imødekommet.</p>

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
	<p>Finansrådet foreslår derfor, at den nuværende betalingsfrist på en måned opretholdes, således at opgørelser og indbetaling af pensionsafkastskat ikke gøres administrativt mere besværlig. Ved at undlade at nedsætte betalingsfristen undgås det også at foretage en ændring, som over for pengeinstitutterne i realiteten har virkning som en skattestigning.</p> <p>Endelig foreslår Finansrådet, at den ganske omfattende indberetning i forbindelse med den årlige beregning af pensionsafkastskat samt beregning af pensionsafkastskat ved ophævelse af en ordning tages op til genovervejelse. Pengeinstitutterne bruger i dag mange ressourcer på at opsamle, bearbejde og indberette oplysninger vedrørende pensionsafkastskatten samtidig med, at pengeinstitutterne er underlagt en særlig revisionskontrol, hvorefter skattemyndighederne modtager særskilte erklæringer vedrørende de enkelte pengeinstitutters håndtering af pensionsafkastskatten.</p> <p>Hertil kommer, at indberetningen allerede skal finde sted den 15. december – dvs. to uger efter PAL-indkomstårets udløb. I lighed med, hvad der gælder for indberetning af afgift efter PBL, foreslår Finansrådet, at fristen udskydes til 1. april.</p> <p>Gældsinstrumenter</p> <p>Finansrådet er tilfreds med, at der nu bliver indført skatteregler for de såkaldte hybride gældsinstrumenter, således at der ikke fremover er en skattemæssig hindring for at benytte dem.</p>	<p>Det er ikke umiddelbart muligt at fremskaffe oplysninger om ophævede pensionsordninger på anden måde end gennem de nævnte indberetninger.</p> <p>Spørgsmålet vil blive taget op i forbindelse med den kommende justering af PAL-bekendtgørelsen.</p>
Foreningen Registrerede Revisorer	<p>Forslaget indeholder en række forenklinger og lettelser for pensionsopparerne, hvilket FRR kun kan støtte.</p> <p>FRR mener dog, for så vidt angår lempelsen for selvstændigt erhvervsdrivendes pensionsopsparring bør man tage skridtet fuldt ud og ligestille selvstændige med hovedaktionærer. Det er ofte tilfældigt, om en virksomhed er organiseret som personligt ejet virksomhed eller som et selskab. Hovedaktionæren, som er ansat direktør i sit eget selskab, kan foretage indskud på en ratepension eller en livrente uden fradragsfordeling, idet han som ansat er omfattet af bortseelsesretten efter pensionsbeskatningslovens § 19.</p>	<p>FRR's forslag kræver, at det afgrænses, hvilke selvstændigt erhvervsdrivende, der skal sidestilles med hovedaktionærer. Hvis man har indtægt ved siden af den selvstændige erhvervsvirksomhed af en vis størrelse forekommer det ikke rimeligt at lempe vilkårene i forhold til andre pensionsopparere. Denne afgrænsning vil være ganske kompliceret.</p>

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
	<p>Hvis regeringen ikke mener, man kan gå så langt som at sidestille selvstændige med hovedaktionærer, kunne man tænke sig en regel om, at den selvstændige altid kan foretage indskud på 30 pct. af overskuddet uden omberegning.</p>	<p>Som reglen er foreslået for selvstændigt erhvervsdrivende, kræves blot, at den selvstændige indskyder mindst 10 pct. af årets overskud for at undgå fradragsfordeling. Reglen forhindrer ikke, at den selvstændige indskyder 30 pct. af overskuddet, hvis dette indskud i øvrigt ligger indenfor pensionsaftalens rammer.</p>
<p>Foreningen af Statsautoriserede Revisorer</p>	<p>Generelt er lovudkastet en positiv opfyldelse af en række problemstillinger, der har været påpeget forud for udkastet. FSR har derfor kun enkelte bemærkninger til nogle punkter i forslaget.</p> <p>Mere smidige regler for pensionsopsparere</p> <p>For så vidt angår selvstændiges pensionsopsparing er forslaget hensigtsmæssigt. Det bør dog overvejes, om beregningen af nedsættelsen af indbetalingen ikke kan opblødes i relation til »øvrige« indkomst.</p> <p>FSR finder desuden, at kravet om, at kapitalpensionsindbetalingen skal kunne rummes i den personlige indkomst, ikke kan anses som nødvendigt, men det er dog en positiv opblødning af de eksisterende regler, at der kan ske overførsel til andre pensionstyper. Hvis den skattepligtige har kapitalindkomst eller anden indkomst, vil denne næppe opnå særlige fordele ved, at man tillader kapitalpensionspræmier fradraget i den samlede skattepligtige indkomst. Endvidere har man i VSL § 23 a givet selvstændigt erhvervsdrivende adgang til at »omdøbe« kapitalafkast til personlig indkomst for at give disse mulighed for at indbetale til kapitalpension, selv om de ikke har en personlig indkomst. En fjernelse af grænsen »den personlige indkomst« kunne således medføre en forenkling i både PBL og VSL.</p>	<p>Reglen er målrettet selvstændigt erhvervsdrivende. Hvis den selvstændigt erhvervsdrivende har anden indkomst af en vis størrelse ved siden af den selvstændige erhvervsvirksomhed, kan den pågældende ikke nøjes med at indbetale 10 pct. af overskuddet. Den pågældende har samme økonomiske formåen som personer, der ikke er selvstændigt erhvervsdrivende, og for hvem de almindelige regler finder anvendelse. Det er på denne baggrund, reglen om »øvrige« indkomst skal ses.</p> <p>Reglen om, at kapitalpensionsindbetalinger skal kunne rummes i den personlige indkomst, indførtes i 1987, da man ved skattereformen gik over til separat beskattning af personlig indkomst og kapitalindkomst. Det har siden været et fastslået princip, at fradrag for indskud på en kapitalpensionsordning i et givet år ikke må medføre et underskud i den personlige indkomst, og denne begrænsning er fastholdt som princip i det foreliggende lovforslag. Dette princip vil blive brudt med FSR's forslag.</p> <p>Forslaget vil endvidere medføre et brud med den begrænsede fradragsret for kapitalpensionsindbetalinger, der indebærer, at indbetalingerne ikke kan fradrages i grundlaget for topskatten, som har været gældende siden 1999.</p> <p>Lovteknisk ville forslaget skulle udformes således, at der enten skulle ske en konvertering (omdøbning) af positiv kapitalindkomst til personlig indkomst eller ved at man skulle tillade underskud i personlig indkomst i det omfang personen har positiv kapitalindkomst.</p>

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
		<p>I begge situationer vil det for sambeskattede ægtefæller kunne betyde, at kapitalpensionsfradraget kan få topskatteværdi, enten hvis underskuddet modregnes i ægtefællens personlige indkomst, der eventuelt ligger over topskattegrænsen, eller hvis den kapitalindkomst, der »anvendes« til indskud, slipper for eventuel topbeskatning hos ægtefællen (den særlige ægtefælleberegningsregel for topskat af positiv nettokapitalindkomst).</p> <p>I modsætning til FSR vurderer Skatteministeriet, at begge de lovtekniske muligheder (adgang til underskud i personlig indkomst eller »omdøbning« af kapitalindkomst) vil medføre en yderligere komplicering af indkomstopgørelsen og skatteberegningen og medføre øgede administrative problemer.</p> <p>Administrativt er den nuværende særregel i virksomhedsskattebogen relativ uproblematisk, idet det for den selvstændige alene drejer sig om at selvangive et mindre kapitalafkast, end der er beregnet. Herved giver personen i princippet afkald på en skattemæssig fordel, idet kapitalafkast normalt beskattes lempeligere end den personlige indkomst. Men det administrativt helt afgørende er, at der ikke skal foretages ændringer i fortrykte eller indberettede selvangivelsesoplysninger.</p> <p>En lempelse som foreslået af FSR, hvor man generelt giver adgang til at konvertere kapitalindkomst til personlig indkomst - og måske tillige aktieindkomst til personlig indkomst - vil medføre administrative besværigheder, bl.a. fordi det vil kræve flere felter på selvangivelsen til at korrigere indberettede oplysninger. En direkte korrektion af de indberettede kapitalindkomster i selvangivelsesfelterne kan ikke anvendes, idet de fortrykte beløb jo ikke er forkerte.</p> <p>Den anden lovtekniske mulighed - at man tillader, at der kan opstå underskud - skal kun gælde, hvis der er tilstrækkelig positiv kapitalindkomst. Også en sådan restriktion vil kræve udvikling af systemerne, der skal kunne håndtere komplekse indkomstsammenligninger på tværs af de gældende indkomst kategorier, mellem personlig indkomst og kapitalindkomst - og måske også aktieindkomst.</p> <p>Forslaget er derfor ikke imødekommet.</p>

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
	<p>Formuleringen af den foreslåede § 21 A under § 1, nr. 21, er sprogligt misvisende, da indbetalingen netop kan fradrages som følge af overførslen.</p> <p>Endvidere bør bemærkningerne uddybes, da det ikke står helt klart, hvilket omfang bestemmelsen har.</p> <p>Hensættelsesfradrag for kreditinstitutter</p> <p>FSR anbefaler, at der indsættes en dispensationsadgang, således at skatteministeren i særlige tilfælde kan tillade, at der vendes tilbage til realisationsprincippet. Uden en sådan hjemmel vil bestemmelsen ikke være sikret mod uforudsete ændringer i markedet, og det vil i givet fald kræve en lovændring at tage højde herfor. Det er i mange tilfælde set, at en manglende dispensationshjemmel har medført store problemer, fordi udviklingen er løbet fra de oprindelige argumenter for ikke at kunne foretage ændringer.</p>	<p>Formuleringen af § 21 A er ændret.</p> <p>Bemærkningerne er blevet uddybet.</p> <p>En indførelse af dispensationsbestemmelser forudsætter, at det relativt præcist kan fastlægges, i hvilke situationer en dispensation kan komme på tale. Kriterier som særlige tilfælde og uforudsete ændringer i markedet er for brede til at kunne kvalificere til indsættelse af en dispensationsbestemmelse.</p>
Foreningen Danske Revisorer	Foreningen har ingen bemærkninger. De fleste forslag virker relevante og positive.	
Forsikring og Pension	<p>F&P ser generelt meget positivt på det foreliggende udkast til lovforslag om ændring af pensionsbeskatningsloven, idet det på en lang række punkter imødekommer kundernes og erhvervets ønsker om ændringer i pensionsbeskatningsloven. Visse af F&P's forslag er dog ikke medtaget i lovforslaget. F&P imødeser en drøftelse af disse forhold med Skatteministeriet.</p> <p>For så vidt angår <u>fastsættelse af størrelsen af kompensation for manglende adkomst til folkepension og ATP</u>, forventes det, at lovforslaget først vil blive vedtaget på et sent tidspunkt i 2003. Inden da forventer F&P at give udmelding om beløbets størrelse for 2004. Det skyldes, at erhvervet har brug for tallet i god tid med henblik på ændring af informationsmateriale m.v. Ikrafttrædelsesbestemmelsen bør som konsekvens heraf ændres til 1. januar 2005.</p> <p>For så vidt angår <u>forslaget til § 17, stk. 1, nr. 4</u>, bør ordet »hittidige« overvejes slettet, idet lønforhold må bero på aftalen mellem arbejdsgiver og arbejdstager. Dvs. at det er et civilretligt anliggende.</p> <p><u>Samtidigheidskravet</u></p>	<p>Forslaget er imødekommet.</p> <p>Der er tale om en kodificering af praksis som angivet i Ligningsvejledningen afsnit A.C.1.1.3. Forslaget er derfor ikke imødekommet.</p>

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
	<p>F&P tilslutter sig, at det præciseres i lovgivningen, at der ikke er fradragsret eller bortseelsesret for indbetalinger til en kapitalpensionsordning i de indkomstår, der følger efter indkomståret, hvor der er foretaget afgiftsberigtigelse af den pågældendes kapitalpensionsordninger.</p> <p>I den nye § 21 B gives der hjemmel til, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetningspligt m.v. for pensionsinstitutter. F&P skal anmode om at blive inddraget i en dialog med Skatteministeriet herom.</p> <p>F&P foreslår, at en del af de almindelige bemærkninger om ophævelsen af samtidighedskravet udgår.</p> <p>Forslaget skal have virkning for kapitalforsikringer eller opsparinger i pensionsøjemed, der afgiftsberigtiges i indkomståret 2004 eller senere indkomstår. Rådgivningsmæssigt kan dette give anledning til problemer, da nogle kunder har forskudt indkomstår. F&P foreslår derfor i stedet 1. januar 2004 eller senere som virkningstidspunkt.</p> <p><u>Lempelse af fradragsfordelingsreglen</u></p> <p>F&P ser som udgangspunkt positivt på forslaget om lempelse af fradragsfordelingsreglen i § 18, stk. 4.</p> <p>Det fremgår af § 1, nr. 15, at forudsætningen er, at der er aftalt en indbetalingsperiode på mindst 10 år. Det fremgår af bemærkningerne, at dette er gældende for både § 1, nr. 14 og nr. 15, hvilket derfor også bør fremgå af lovteksten i § 1, nr. 14.</p>	<p>Skatteministeriet har noteret sig F&P's synspunkt.</p> <p>De almindelige bemærkninger er justeret.</p> <p>Forslaget er imødekommet.</p> <p>I situationer omfattet af § 1, nr. 14, hvor der f.eks. skiftes pensionsinstitut, vil der ikke skulle ske fradragsfordeling ved oprettelsen af den nye ordning, hvis indbetalingerne til den nye ordning (det nye pensionsinstitut) fortsætter på tilsvarende vilkår som indbetalingerne til den gamle ordning (det første pensionsinstitut). Forudsætningsvist skal der på den gamle ordning oprindeligt være aftalt en indbetalingsperiode på 10 år, da der ellers allerede ville være sket fradragsfordeling efter pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 4, 1. pkt.</p>

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
	<p>F&P foreslår yderligere, at ordene »og pristalsreguleringer« i § 1, nr. 14, slettes, idet det afgørende er indbetalingernes størrelse og ikke en eventuel pristalsregulering. Dette er ifølge F&P i overensstemmelse med de nuværende regler i PBL § 18, stk. 6, hvor pristalsreguleringen uanset 10-års-reglen kan fratrækkes fuldt ud i de enkelte indkomstår. Ophør med pristalsregulering på en bestående aftale på mere end 10 år anses efter de gældende regler ikke som en nedsættelse, der omfattes af § 18 A. Det mangler derfor begrundelse, at der ved overførsel af ordningen efter de foreslåede regler skal gælde skærpede regler.</p> <p>F&P finder, at § 1, nr. 14 og nr. 15, bør træde i kraft ved lovforslagets fremsættelse. I modsat fald vil en række kunder føle, at de falder mellem 2 stole, f.eks. hvis politen udløber 1. december 2003, så forlængelse ikke kan ske uden at overholde 10-års-reglen.</p> <p><u>Lempeligere regler for selvstændigt erhvervsdrivende</u></p> <p>F&P hilser lempeligere regler for selvstændigt erhvervsdrivende velkommen. F&P finder dog, at forslaget er administrativt besværligt for borgere og myndigheder samt omkostningstungt. I stedet foreslås det, at man som en forenkling overvejer at forhøje opfyldningsfradraget for selvstændigt erhvervsdrivende. F&P står gerne til rådighed til drøftelse af andre enklere løsningsforslag.</p> <p><u>Kapitalpensionsbidrag, der ikke kan rummes i personlig indkomst, skal kunne overføres til rateordning eller pensionsordning med løbende ydelser</u></p>	<p>Forslaget er imødekommet.</p> <p>Ikrafttrædelsesdatoen den 1. januar 2004 er fastholdt, da forslaget på dette tidspunkt forventes at være færdigbehandlet i Folketinget. En tidligere ikrafttrædelse er naturligvis hensigtsmæssig for de nævnte kunder, men det forudsætter, at forslaget rent faktisk vedtages i den foreliggende form. Hvis kunderne har disponeret i tillid til, at forslaget ville blive vedtaget, vil de kunne stå i en meget u hensigtsmæssig situation, hvor ordningen var overført i forventning om, at der ikke skulle ske fradragfordeling – og hvis ikke forslaget vedtages, skal der netop ske fradragfordeling i den situation.</p> <p>F&P's forslag kræver, at det afgrænses, hvilke selvstændigt erhvervsdrivende, der skal omfattes af et forhøjet opfyldningsfradrag. Hvis man har indtægt ved siden af den selvstændige erhvervs virksomhed af en vis størrelse forekommer det ikke rimeligt at lempe vilkårene i forhold til andre pensionsopparere. Det skal derfor afgrænses, hvilke typer af selvstændigt erhvervsdrivende, der skal omfattes af den lempelige regel. Det er ikke nødvendigt efter forslaget som det er formuleret. Her knyttes lempelsen op på overskud af selvstændig erhvervs virksomhed, og ikke det at være »selvstændigt erhvervsdrivende«.</p>

F. t. l. vedr. pensionsbeskatningsloven og andre skattelove

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
	<p>F&P ser positivt på forslaget. F&P foreslår endvidere, at kapitalpensionsbidrag, som overstiger kapitalpensionsmaksimum på samme vis, som hvis der er tale om kapitalpensionsbidrag, der ikke kan rummes i personlig indkomst, skal kunne overføres til en rateordning eller pensionsordning med løbende ydelser eller tilbagebetales.</p> <p>Det foreslås yderligere, at reglen får virkning allerede fra den 1. januar 2003, da man for indbetalinger i 2003 typisk først i løbet af 2004 vil opdage, om der er tale om en fejlindbetaling.</p> <p><u>Fraskiltes mulighed for overførsel af en udlodtet forsikringsordning efter udlodningstidspunktet</u></p> <p>F&P hilser forslaget om fraskiltes mulighed for overførsel af en udlodtet forsikringsordning efter udlodningstidspunktet velkommen. F&P foreslår en ændring af bemærkningerne, så der tages højde for, at pensionsbeskatningsloven ingen civilretlige rettigheder giver, men alene regulerer de skattemæssige rammer for forskellige pensionsordninger. Bemærkningerne bør på baggrund heraf rettes, således at der står »mulighed« og ikke »ret«.</p> <p>For så vidt angår ikrafttrædelse er det F&P's opfattelse, at de nye regler skal gælde for alle eksisterende ordninger, der er blevet udlodtet.</p> <p><u>Bevarelse af lavere afgiftssatser ved overførsel af pensionsordninger</u></p> <p>F&P foreslår en enklere løsning i form af at indsætte en henvisning til pensionsbeskatningslovens § 11 A i de relevante overgangsregler.</p> <p><u>Overførsel af supplerende engangsydelse til kapitalforsikring</u></p> <p>Der henvises i udkastet til ny § 41, stk. 1, nr. 7, til bestandsoverdragelse efter kapital 16 i lov om forsikringsvirksomhed. Dette kapitel overgår imidlertid den 1. januar 2004 til den nye lov om finansiel virksomhed §§ 233-235.</p> <p><u>Smidigere regler for personer, der rammes af varig nedsat funktionsevne</u></p>	<p>Forslaget er imødekommet.</p> <p>Forslaget er imødekommet.</p> <p>Forslaget er imødekommet.</p> <p>Det bekræftes, at bestemmelsen kommer til at gælde for alle konti, hvorfra der er sket udlodning i henhold til § 30, stk. 3, nr. 1 og 2, i forbindelse med skilsmisse også før den 1. januar 2004.</p> <p>Ikrafttrædelsesbestemmelsen angiver, at efterfølgende overførsel kan ske 1. januar 2004 eller senere.</p> <p>Ved den valgte løsning sikres det, at bevarelsen af de lavere afgiftssatser fremgår tydeligt af loven og ikke blot i overgangsreglerne.</p> <p>Lovforslaget er rettet.</p>

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
	<p>Der bør også være mulighed for at overføre til en pensionsordning med løbende udbetalinger, dvs. fra SKK 3 til 1 og fra SKK 2 til 1 i forbindelse med nedsat funktions- evne. Udbetalingen kan enten være straks- begyndende eller opsat - også til et tids- punkt før det 60. år.</p> <p><u>Supplerende arbejdsløshedsforsikring</u></p> <p>F&P går ud fra, at ændringen ikke berører gældende ret for syge-/ulykkesforsikrin- ger. Lovteksten bør formuleres mere præ- cist.</p> <p>Afkortning af kredittid ved ophævelse af visse pensionsordninger</p> <p>F&P finder, at det er yderst urimeligt, at forsikringskunder og pensionskassemed- lemmer skal belastes, fordi EU ønsker at udvide kredsen af kreditinstitutter med ad- gang til skattemæssige nedskrivninger på udlån m.v.</p> <p>For så vidt angår formuleringen af § 18 A, stk. 3, er det F&P's opfattelse, at det her li- gesom i § 38 skal præciseres, at kreditti- den begynder at løbe, når der sker udbeta- ling af ordningen.</p> <p>F&P går i øvrigt ud fra, at det er tilstræk- keligt, at afgiften er afsendt på tredjedagen efter udbetalingen af den afgiftspligtige ydelse.</p> <p>Det er i forbindelse med gennemførelse af en afkortning af kredittiden til 3 dage en nødvendig forudsætning, at der gives mindst et halvt til et helt år til at foretage de fornødne ændringer i edb-systemer og rutiner m.v. Den i udkastet til lovforslag § 7 nævnte ikrafttrædelse den 1. januar 2004 giver således ikke selskaberne til- strækkelig tid.</p> <p><u>Pensionsafkastbeskatningsloven</u></p> <p>F&P har tidligere gjort opmærksom på, at bestemmelserne, som de er formuleret i lov om fremme af privat udlejningsbygge- ri reelt fører til en nedsættelse af lovens in- citament for PAL-pligtige investorer.</p>	<p>Forslaget er imødekommet.</p> <p>Forslaget er udgået. Der henvises til be- mærkningerne til AC's høringssvar.</p> <p>Der er ikke grundlag for at undtage forsik- ringsselskaber og pensionskasser fra det pågældende lovforslag. Formålet med lov- forslaget om at afkorte kredittidene er at finansiere udvidelsen af kredsen af kredit- institutter, der kan anvende de særlige reg- ler for hensættelser. Lovforslaget sikrer, at reglerne på området fortsat er så enkle som muligt, samtidigt med at der ikke gives for- sikrings og pensionsbranchen en konkur- rencemæssig fordel i forhold til pengein- stitutbranchen.</p> <p>Forslaget er imødekommet.</p> <p>Afgørende for, om afgiftsindbetalingen er rettidig, er, om der på tredjedagen er sket indbetaling med frigørende virkning.</p> <p>Der er efter Skatteministeriets opfattelse ikke grundlag for at udskyde ikrafttrædel- sen af forslaget. I øvrigt har det gennem lang tid været kendt i branchen, at regerin- gen vil stille forslag om at afkorte kreditti- den.</p> <p>Lov om fremme af privat udlejningsbyg- geri er ikke formuleret med henblik på en sådan nedsættelse af incitamentet særligt for PAL-pligtige investorer. Beregnings- reglerne i loven er – som loven i øvrigt – led i et politisk forlig.</p>
Frederiksberg Kommune	Har ikke afgivet bemærkninger	

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd FTF	Har ikke afgivet bemærkninger	
HK Danmark	Har ikke afgivet bemærkninger	
HTS - Handel, Transport og Serviceerhvervene	HTS har ingen bemærkninger til forslaget.	
Håndværksrådet	Har ikke afgivet bemærkninger	
InvesteringsForeningsRådet	Har ikke afgivet bemærkninger	
Kommunernes Landsforening	Har ikke afgivet bemærkninger	
Københavns Kommune	<p>I pensionsbeskatningsloven indsættes regler om, at der ikke kan opnås fradrag for indskud på kapitalpensionsordninger efter det tidspunkt, hvor der sker afgiftsberigtigelse med 40 pct. for den første kapitalpension. Efter skatteforvaltningens opfattelse vil det være en absolut nødvendighed, at der laves en maskinel løsning med registrering på den enkelte person, når den første kapitalpensionsordning er hævet, idet det ellers vil være ganske umuligt at administrere, hvem der ikke længere kan opnå fradrag for indskud på kapitalpensionsordninger.</p> <p>Skatteforvaltningen henleder opmærksomheden på, om der som følge af ophævelsen af samtidighedskravet i pensionsbeskatningsloven ikke samtidigt bør ske en ophævelse af det tilsvarende krav i Lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond.</p> <p>Efter forslaget skal der for selvstændigt erhvervsdrivende kun ske en omregning af fradrag for pensionsbidrag, hvis præmien eller bidragene er nedsat til mindre end 10% af overskuddet fra virksomheden. Skatteforvaltningen forudser, at dette vil kunne komme til at give problemer i de tilfælde, hvor skattemyndighederne i forbindelse med den ligningsmæssige behandling foretager en forhøjelse af overskuddet af virksomheden, hvis præmien eller bidraget så ikke længere udgør mindst 10 pct. af overskuddet.</p>	<p>Skatteministeriet har noteret sig synspunktet.</p> <p>Beskæftigelsesministeriet forbereder p.t. et forslag til ændring af LD-loven, jf. også bemærkningerne til LD's høringssvar.</p> <p>Da overskud af selvstændig erhvervsvirksomhed typisk først er kendt på et senere tidspunkt end indkomstårets afslutning, foreslås det, at det er det selvangivne overskud, hvoraf der beregnes de 10 pct., ligesom fristen for indskud på pensionsopsparingen tilsvarende skydes til den 1. juli i det følgende år.</p>

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
	<p>I de tilfælde, hvor indbetalinger til kapitalpensionsordninger og supplerende engangsydelser overstiger beløbsgrænsen på 38.900 kr. (i 2003), kan det overskydende beløb tilbagebetales, hvis særlige omstændigheder taler herfor. Det hører dog til sjældenhederne, at der gives afslag på en anmodning om tilbagebetaling. Proceduren med, at den skattepligtige skal indgive en ansøgning, og skattemyndighederne skal give tilladelse, har derfor nærmest karakter af en ren formssag.</p> <p>Det ville gøre det lettere for både skatteyderne, pensionsinstitutterne og skattemyndighederne, hvis disse situationer kunne køre efter den model, der nu er foreslået ved ændringen af PBL § 21A, og indsættelsen af §21B.</p>	Forslaget er imødekommet.
Landbrugets Rådgivningscenter	Har ikke afgivet bemærkninger	
Landbruksrådet	Har ikke afgivet bemærkninger	
Landsorganisationen i Danmark	<p>På grund af den stramme tidsfrist er det desværre ikke muligt at kommentere på alle forslag til lovændringer. LO har derfor valgt at fokusere sine bemærkninger omkring forslaget til ændrede skatteregler for supplerende arbejdsløshedsforsikring.</p> <p>LO vurderer, at lovforslaget vil gøre det mere fordelagtigt at udbyde supplerende arbejdsløshedsforsikringer. Det betyder, at lønmodtagerne sandsynligvis vil få bedre mulighed for at forsikre sig mod indkomstnedgang i forbindelse med arbejdsløshed. LO understreger i den forbindelse, at præmiebetalingen til supplerende forsikringer vil variere med ledighedsrisikoen. Et supplerende forsikringssystem adskiller sig dermed fra den almindelige arbejdsløshedsforsikring, hvor præmien (bortset fra administrationsbidrag til akassen) er ens for alle lønmodtagere uanset deres ledighedsrisiko.</p> <p>LO tager afstand fra den overordnede linie i regeringens politik på dagpengeområdet, der indebærer udhuling af det eksisterende solidariske dagpenge system og fremmer et supplerende system, som giver forskelle mellem grupper med forskellig ledighedsrisiko. Konsekvensen vil være, at grupper med en forholdsvis svag tilknytning til arbejdsmarkedet bliver dårligere stillet.</p>	Forslaget er udgået. Der henvises til bemærkningerne til AC's høringssvar.
Ledernes Hovedorganisation	Ledernes Hovedorganisation finder det positivt, at pensionsbeskatningslovens regler gøres mere smidige for pensionsopsparene.	

Organisation	Bemærkninger i hørings svar	Kommentar til hørings svar
	<p>Særligt positivt er det, at der gives mulighed for at indbetale til en supplerende ikke-fradragsberettiget forsikring, der kommer til udbetaling i tilfælde af arbejdsløshed. Forslaget vil give flere personer mulighed for at afdække nogle af de økonomiske risici ved arbejdsløshed. Dette er særligt vigtigt for højtlønnede, da de har en markant ringere dækning ved arbejdsløshed end andre. Samtidig øger det incitamentet til at være medlem af en arbejdsløsheds-kasse, hvilket mindsker risikoen for spekulation i offentlige ydelser.</p> <p>Det er ligeledes positivt, at der indføres lempeligere regler for indbetaling til privat livrente eller ratepension for selvstændigt erhvervsdrivende.</p>	<p>Forslaget er udgået. Der henvises til bemærkningerne til AC's hørings svar.</p>
Lønmodtagernes Dyrtdsfond	<p>LD henleder opmærksomheden på, at LD drøfter en ændring af LD-lovens udbetalingsbestemmelser med Beskæftigelsesministeriet. Det forventes, at Beskæftigelsesministeriet vil fremlægge et lovforslag, så LD-opsparingen fremover vil kunne udbetales, når kontohaveren er fyldt 60 år, uden at der stilles krav om hævelse af eventuelle kapitalpensioner.</p> <p>Vedtages det fremsendte lovforslag og vedtages den skitserede ændring af LD-lovens udbetalingsregler, vil dette medføre, at reglerne for en LD-udbetaling i endnu større grad sidestilles med reglerne for ophævning af kapitalpensioner og lignende med hensyn til afgift og afgiftsberigtigelse.</p> <p>I det fremsendte lovforslag er der taget højde for, at der ikke bør kunne opnås en skattefordel ved at hæve en kapitalpension og efterfølgende indbetale nye bidrag til en anden kapitalpension. Den nye bestemmelse bør også omfatte de tilfælde, hvor en kontohaver har fået afgiftsberigtiget sin LD-pensionsopsparing.</p> <p>Pensionskasser og banker m.fl. vil efter forslaget være forpligtede til at overføre tilbageholdte afgifter senest 3 hverdage senere til statskassen. LD finder, at det er for kort tid, i forhold til det, som er administrativt muligt. LD anbefaler, at bestemmelsen ændres til et krav om overførsel af de tilbageholdte afgifter inden for 10 hverdage. En frist på 10 hverdage er almindeligt på andre afgiftsområder, herunder også moms-området.</p>	<p>LD's bemærkninger er ikke indarbejdet i nærværende lovforslag, da de beror på påtænkte ændringer af LD-loven, som endnu er i den forberedende fase.</p> <p>LD's bemærkninger vil indgå i overvejelserne i forbindelse med påtænkte ændring af LD-loven.</p> <p>Der henvises til kommentaren til AC's bemærkninger til lovforslaget.</p>
Nationalbanken	Har ikke afgivet bemærkninger	

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
Realkreditrådet	I tilknytning til udvidelsen af kredsen af virksomheder, som kan anvende den særlige fradragsregel for regnskabsmæssige nedskrivninger på udlån og garantier, ser Realkreditrådet frem til, at der med denne ændring opnås sikkerhed for, at reglerne om fradrag hermed bliver forenelige med EU-traktatens bestemmelser om statsstøtte.	
Skattechefforeningen	Har ikke afgivet bemærkninger	
Skatterevisorforeningen	<p>Mere smidige regler for pensionsopsparere</p> <p>Der foreslås i forslaget indført en regel for erhvervsdrivende om varierende indbetalinger til pensionsordninger uden eventuel omberegning af fradragsretten for indbetalingerne. Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at reglen er målrettet selvstændigt erhvervsdrivende, men det fremgår ikke af lovforslaget, hvorledes denne persongruppe afgrænses. Skatterevisorforeninger finder at det ville være formålstjenligt om den foreslåede regel indeholdt en klar og entydig definition af den persongruppe, der kan anvende regelen.</p> <p>Hensættelsesfradrag for kreditinstitutter.</p>	<p>Hvis man har indtægt ved siden af den selvstændige erhvervsvirksomhed af en vis størrelse forekommer det ikke rimeligt at lempe vilkårene i forhold til andre pensionsopsparere. Det skal derfor afgrænses, hvilke typer af selvstændigt erhvervsdrivende, der skal omfattes af en lempelig regel. Det er ikke nødvendigt efter forslaget, som det er formuleret. Her knyttes lempelsen op på overskud af selvstændig erhvervsvirksomhed, og ikke det at være »selvstændigt erhvervsdrivende«.</p>

Organisation	Bemærkninger i hørings svar	Kommentar til hørings svar
	<p>Skatterevisorforeningen (SRF) er betænkelig ved de foreslåede ændringer til kursgevinstlovens § 25, som relativt drastisk udvider kredsen af virksomheder, der kan opnå fradrag for ikke konstaterede tab på finansielle tilgodehavender.</p> <p>SRF er opmærksom på, at den markante udvidelse af kredsen er affødt af, at EU-kommissionen har stillet krav herom, som forudsætning for en godkendelse af reglerne om hensættelsesfradrag. Men efter SRF's opfattelse burde der forinden være foretaget en analyse heraf, <i>dels</i> i lyset af Basel-Komitéens arbejde med nye mindsteregler for pengeinstitutters m.m. egenkapital og Kommissionens planer om at indarbejde Basel-aftalen i EU-lovgivningen, <i>dels</i> i relation til hvorledes det vil påvirke informationsværdien i årsregnskaberne.</p> <p>SRF er forundret over at der i forhold til udvidelsen af kredsen lægges op til yderligere bureaukrati og tung administration som vil indebære flere byrder for erhvervslivet. SRF finder, at den foreslåede model vil indebære en betydelig forringelse af kontrolindsatsen på skatteområdet og den vil formentlig resultere i en mindre kontrol af disse ofte meget store hensættelser.</p> <p>På den baggrund henstiller SRF, at denne del af forslaget tages af bordet, og at kontrollen af disse hensættelser forbliver hos skattemyndighederne, så denne opgave kan indgå i det løbende skattekontrolarbejde.</p> <p>Endelig er SRF meget betænkelig ved, at lovforslaget også omfatter indtægter ved finansiell leasing. Sådanne virksomheder kan efter bemærkningerne i lovforslaget tilsyneladende fremover fratække hensættelser på finansielle leasingkontrakter; men samtidig kan de samme virksomheder foretaget skattemæssige afskrivninger efter reglerne i afskrivningsloven på nøjagtigt de samme aktiver. For god ordens skyld bemærkes, at SRF er opmærksom på, at der er tale om midlertidigt fradrag (periodisering), men dobbeltfradraget opstår ved, at der konstateres tab på kontrakten f.eks. ved realisation af aktivet. Efter SRF's opfattelse forekommer det ikke hensigtsmæssigt, at en sådan gruppe af virksomheder kan opnå dobbeltfradrag og foreslår derfor, at det præciseres nærmere, at dette ikke er tilfældet.</p>	<p>Udvidelsen af den kreds af virksomheder, der kan anvende reglerne om hensættelsesfradrag, er en betingelse for, at Kommissionen har kunnet godkende reglerne om penge- og realkreditinstitutternes hensættelsesfradrag. Det anses for væsentligt, at penge- og realkreditinstitutternes adgang til at fradrage de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser bevares. Derfor er Kommissionens krav imødekommet. Samtidig er udvidelsen udformet på grundlag af de retningslinier, som Kommissionen har udstukket. Dvs., at der alene medtages de finansieringsinstitutter, der driver virksomhed i konkurrence med penge- og realkreditinstitutterne. Af konkurrencehensyn stilles der de samme krav til finansieringsinstitutterne, som til penge- og realkreditinstitutterne – dette gælder f.eks. mht. årsregnskabet, betaling af hensættelsesafgift og bindende valg af reglerne. Man er fra Skatteministeriets side opmærksom på, at regelsættet kan opfattes som byrdefuldt for de pågældende finansieringsinstitutter. Derfor er ordningen udformet som en valgordning – et finansieringsinstitut bliver kun omfattet af reglerne, hvis det positivt har valgt det.</p> <p>Det er korrekt, at kombinationen af den skattemæssige afskrivningsgang (leasing betragtes som udleje) og fradrag for de regnskabsmæssige hensættelser (leasing betragtes som udlån) kan give et vist overlap, fordi afskrivninger og hensættelsesfradrag ikke matcher fuldt ud. Årsagen til dette »dobbeltfradrag« skyldes imidlertid ikke så meget hensættelsesfradraget, men at afskrivningsreglerne for driftsmidler er gunstige.</p>

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
Ældre Sagen	<p>Ældre Sagen finder det fornuftigt at ændre reglerne om lige store 10-årige indbetalinger på livrente og ratepension for selvstændigt erhvervsdrivende.</p> <p>Det er dog Ældre Sagens opfattelse, at der også kan være andre end selvstændigt erhvervsdrivende, der kan have behov for en lempelse af disse regler, lønmodtagere, der arbejder med skiftende og kortere ansættelsesperioder og deraf følgende mere svingende indtægter. Der kan også nævnes vikararbejde o.l., samt f.eks. lønmodtagere med høj risiko for arbejdsløshed. Ældre Sagen skal derfor opfordre Skatteministeriet til at overveje mulighederne for også at lempe reglerne for andre grupper under lignende betingelser.</p> <p>Ældre Sagen kan klart støtte forslaget om at ophæve samtidighedskravet for kapitalpensioner, idet det vil give mulighed for en mere smidig og hensigtsmæssig pensionsplanlægning.</p> <p>Ældre Sagen støtter ligeledes lempelsen af fradragsfordelingsreglen fuldt ud, da den ligeledes medvirker til at give mulighed for en bedre pensionsplanlægning.</p>	<p>Lønmodtagere har, uanset svingende indtægter af de årsager som Ældre Sagen nævner, mulighed for med arbejdsgiveren at aftale en arbejdsgiveradministreret ordning efter pensionsbeskatningslovens § 19. Disse ordninger er ikke omfattede af fradragsfordelingsreglen.</p> <p>Forslaget er derfor ikke imødekommet.</p>

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 816 af 30. september 2003, foretages følgende ændringer:

§ 2. En pensionsordning med løbende udbetalinger skal gå ud på at sikre pension i form af løbende ydelser, der bortfalder ved den pensionsberettigedes død, og som udbetales:

1.-3. ---

4. fra en pensionskasse, der opfylder betingelserne i § 3, eller i henhold til en forsikring, der opfylder betingelserne i § 4, dog kun hvis ydelserne fra pensionskassen eller forsikringselskabet har karakter af:

a) -d) ---

e) børnepension, hvis udbetalinger kan tilfalde afdødes efterlevende børn eller stedbørn, dog længst til de pågældendes fyldte 24. år eller til den følgende policedag (årsdag for policens oprettelse).

§ 3. ---

Stk. 2. For pensionskasser, der er indrettet med henblik på indkøb af livrente eller lignende for de bidrag, der er opspareret for det enkelte medlem, er det yderligere en betingelse, at indkøb af livrente eller lignende ikke kan undlades uden forsikringsrådets samtykke.

1. § 2, nr. 4, litra e, affattes således:

»e) børnepension, hvis udbetalinger kan tilfalde afdødes efterlevende børn eller stedbørn eller børn af personer, der opfylder litra d, dog længst til de pågældendes fyldte 24. år eller til den følgende policedag (årsdag for policens oprettelse).«

2. § 3, stk. 2, ophæves.

*Gældende formulering***§ 5. ---**

Stk. 2. Det er dog en betingelse, at der ikke i policen er indsat andre begunstigede end enten forsikredes »nærmeste pårørende« i forsikringsaftalelovens forstand, jf. denne lovs § 105, stk. 5, eller forsikredes ægtefælle, fraskilte ægtefælle, en navngiven person, der har fælles bopæl med forsikrede ved indsættelsen, forsikredes livsarvinger, stedbørn eller stedbørns livsarvinger.

§ 5 A. ---

§ 8. En rateforsikring i pensionsøjemed skal indeholde bestemmelser om, at forsikringssummen udbetales i lige store rater over mindst 10 år, og at rater, der kommer til udbetaling, medens forsikrede lever, tilfalder ham. Endvidere skal følgende betingelser være opfyldt:

1. -2. ---

3. ---

Forsikringen kan også tegnes som en ren risikoforsikring, der kun kommer til udbetaling i tilfælde af forsikredes invaliditet eller død før det aftalte udløbstidspunkt, men må i så fald ikke give ret til udbetaling, hvis forsikrede bliver invalid eller dør senere end første plicedag efter det fyldte 70. år.

Stk. 2. Forsikringen kan kombineres med invalidesum, der udbetales til forsikrede i tilfælde af invaliditet, som medfører en varig nedsættelse af erhvervsevnen med mindst 2/3.

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om opgørelsen af ordningens værdi.

Lovforslaget

3. § 5, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Det er dog en betingelse, at der ikke i policen er indsat andre begunstigede end enten forsikredes »nærmeste pårørende« i forsikringsaftalelovens forstand, jf. denne lovs § 105, stk. 5, eller forsikredes ægtefælle, fraskilte ægtefælle, forsikredes livsarvinger, stedbørn eller stedbørns livsarvinger, en navngiven person, der har fælles bopæl med forsikrede ved indsættelsen, eller dennes livsarvinger.«

4. I § 5 A indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Den i stk. 1 nævnte kompensation for manglende adkomst til folkepension og ATP udgør 65.600 kr. Beløbet reguleres efter personskattelovens § 20.«

5. I § 8, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »mindst 10 år,«: »jf. dog stk. 3,«.

6. I § 8, stk. 1, nr. 3, 4. pkt., ændres »70. år« til: »75. år«.

7. I § 8 indsættes efter stk. 2, som nyt stykke:

»*Stk. 3.* For forsikringer, der er tilknyttet investeringsfonds, jf. lov om finansiel virksomhed, bilag 8, III, finder § 11 A, stk. 2 og stk. 3, tilsvarende anvendelse.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

Gældende formulering

§ 11 A. En rateopsparing i pensionsøjemed skal indeholde bestemmelse om, at det opsparde pensionsbeløb udbetales i rater over mindst 10 år, og at rater, der kommer til udbetaling, medens kontohaveren lever, skal udbetales til denne. Endvidere skal følgende betingelser være opfyldt:

- 1) Opsparingen skal være påbegyndt før kontohaverens fyldte 60. år i et pengeinstitut, der af Finanstilsynet er meddelt tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed her i landet, eller i et udenlandsk kreditinstitut; der efter tilladelse i et andet land inden for De Europæiske Fællesskaber udøver virksomhed her i landet gennem en filial, jf. § 30, stk. 1, 4, 5, 9 og 10, i lov om finansiel virksomhed, eller med skatteministerens godkendelse i en anden institution her i landet.---
2. -5. ---
6. Der kan ikke træffes bestemmelse om udbetaling efter kontohaverens død til andre end kontohaverens »nærmeste pårørende«, jf. § 5, stk. 5, i lov om visse civile retlige forhold m.v. ved pensionsopsparing i pengeinstitutter, eller kontohaverens ægtefælle, fraskilte ægtefælle, en navngiven person, der har fælles bopæl med kontohaveren ved indsættelsen, kontohaverens livsarvinger, stedbørn eller stedbørns livsarvinger.

Stk. 2-5. ---

§ 12. En opsparing i pensionsøjemed skal opfylde følgende betingelser:

1. Opsparingen skal være påbegyndt før kontohaverens fyldte 60. år i et pengeinstitut, der af Finanstilsynet er meddelt tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed her i landet, eller i et udenlandsk kreditinstitut, der efter tilladelse i et andet land inden for De Europæiske Fællesskaber udøver virksomhed her i landet gennem en filial, jf. § 30, stk. 1, 4, 5, 9 og 10, i lov om finansiel virksomhed, eller med skatteministerens godkendelse i en anden institution her i landet.---
2. -3. ---

Lovforslaget

8. I § 11 A, stk. 1, nr. 1, § 12, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., og § 13, stk. 1, ændres:

»et udenlandsk kreditinstitut, der efter tilladelse i et andet land inden for De Europæiske Fællesskaber« til: »et udenlandsk kreditinstitut, der er meddelt tilladelse til at udøve virksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område,«.

9. § 11 A, stk. 1, nr. 6, affattes således:

»6. Der kan ikke træffes bestemmelse om udbetaling efter kontohaverens død til andre end kontohaverens »nærmeste pårørende«, jf. § 5, stk. 5, i lov om visse civile retlige forhold m.v. ved pensionsopsparing i pengeinstitutter, eller kontohaverens ægtefælle, fraskilte ægtefælle, kontohaverens livsarvinger, stedbørn eller stedbørns livsarvinger, en navngiven person, der har fælles bopæl med kontohaveren ved indsættelsen, eller dennes livsarvinger.«

Gældende formulering

4. Der kan ikke træffes bestemmelse om udbetaling efter kontohaverens død til andre end kontohaverens »nærmeste pårørende«, jf. § 5, stk. 5, i lov om visse civile retlige forhold m.v. ved pensionsopsparing i pengeinstitutter, eller kontohaverens ægtefælle, fraskilte ægtefælle, en navngiven person, der har fælles bopæl med kontohaveren ved indsættelsen, kontohaverens livsarvinger, stedbørn eller stedbørns livsarvinger.

Stk. 2-3. ---

§ 13. En indlånskonto, der er oprettet før den lovs ikrafttræden i en bank eller sparekasse, der har tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed her i landet, eller i et udenlandsk kreditinstitut, der efter tilladelse i et andet land inden for De Europæiske Fællesskaber udøver virksomhed her i landet gennem en filial, jf. § 30, stk. 1, 4, 5, 9 og 10, i lov om finansiel virksomhed, behandles, uanset om de øvrige betingelser i § 12 er opfyldt, efter reglerne for opsparing i pensionsøjemed, hvis kontoen ved lovens ikrafttræden er led i en kapitalpensionsordning, der omfattes af § 3 i lov om beskatningen af renteforsikringer m.v. Det samme gælder en kapitalpensionsordning med anbringelse i investeringsforening eller i værdipapirer, hvis ordningen er oprettet i en bank eller sparekasse, der har tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed her i landet, eller i et udenlandsk kreditinstitut, der efter tilladelse i et andet land inden for De Europæiske Fællesskaber udøver virksomhed her i landet gennem en filial, jf. § 30, stk. 1, 4, 5, 9 og 10, i lov om finansiel virksomhed, og ordningen ved lovens ikrafttræden er omfattet af § 3 i lov om beskatningen af renteforsikringer m.v.

Stk. 2.---

Lovforslaget

10. § 12, stk. 1, nr. 4, affattes således:

- »4. Der kan ikke træffes bestemmelse om udbetaling efter kontohaverens død til andre end kontohaverens »nærmeste pårørende«, jf. § 5, stk. 5, i lov om visse civile retlige forhold m.v. ved pensionsopsparing i pengeinstitutter, eller kontohaverens ægtefælle, fraskilte ægtefælle, kontohaverens livsarvinger, stedbørn eller stedbørns livsarvinger, en navngiven person, der har fælles bopæl med kontohaveren ved indsættelsen, eller dennes livsarvinger.«

Gældende formulering

§ 14 A. Ved udbetaling efter lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond svares en afgift på 40 pct. af den del af udbetalingerne, der hidrører fra overskud, som tilskrives den enkelte lønmodtagers konto i fonden, første gang for perioden efter 31. december 1979. Af den øvrige del af udbetalingen svares afgift med 25 pct. §§ 22, 1. pkt., 32, stk. 1, 36-40 og 45-46 finder tilsvarende anvendelse på midler, der omfattes af den nævnte lov. Skatteministeren kan dog fastsætte bestemmelser, der fraviger reglerne om afgiftspligtens indtræden m.v. i det omfang, disse regler ikke kan forenes med de særlige vilkår, der gælder for dyrtidsfonden.

§ 17. Er der indgået en aftale mellem en arbejdstager og dennes arbejdsgiver om en pensionsordning som nævnt i § 2, nr. 4, og §§ 5-13, har det ingen betydning for den skattemæssige behandling af pensionsordningen, at arbejdsgiveren har taget forbehold om:

1. at bonus fra forsikring helt eller delvis skal tilfalde arbejdsgiveren selv,
2. at værdien af forsikringen eller det indestående beløb på kontoen m.v. helt eller delvis skal tilfalde arbejdsgiveren selv i tilfælde af, at arbejdsforholdet af andre grunde end arbejdstagerens død eller erhvervsudygtighed ophører før det fyldte 30. år og før udløbet af en periode på indtil 5 år efter forsikringens eller kontoens oprettelse,

Lovforslaget

11. I § 14 A, 3. pkt., ændres »§§ 22, 1. pkt., 32, stk. 1, 36-40« til: »§ 32, stk. 1, §§ 36-40«.

12. I § 17, stk. 1, indsættes efter nr. 2 som nye numre:

- »3. at alderspension for tiden indtil fratrædelsestidspunktet skal tilfalde arbejdsgiveren,
4. at invalidepension skal tilfalde arbejdsgiveren for den tid, hvori arbejdstageren modtager sin hidtidige gage,
5. at ægtefælle- og samleverpension og børnepension, der kommer til udbetaling i den tid, hvori der efter dødsfald udbetales fra arbejdsgiver til de pågældende efterladte, skal tilfalde arbejdsgiveren, eller«

Gældende formulering

3. at pensionsbidrag, der er forudbetalt for hele indkomståret eller for en del af dette, helt eller delvis skal tilfalde arbejdsgiveren i tilfælde af, at arbejdsforholdet ophører på et tidspunkt, hvor arbejdstageren ikke har optjent det forudbetalte bidrag. Forbeholdet kan dog højst omfatte den del af pensionsbidraget, der vedrører tiden efter ansættelsesforholdets ophør.

Stk. 2. ---

§ 18. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for ejeren af ordningen, jf. reglerne i afsnit III, kan med de i stk. 2-7 nævnte begrænsninger fradrages de i indkomståret forfaldne bidrag eller præmier til pensionsordninger omfattet af kapitel 1. Indbetalinger til de i §§ 11 A, 12, 13 og 15 A nævnte ordninger fradrages i det indkomstår, hvori indbetalingerne har fundet sted. Det samlede fradrag for indbetalinger til pensionsordninger omfattet af § 15 A kan ikke overstige det beløb, som ifølge § 15 A, stk. 6, må indbetales. Indbetalinger til de i § 15 A nævnte ordninger kan uanset 2. pkt. fradrages ved indkomstopgørelsen for det eller de indkomstår, hvori virksomheden som nævnt i § 15 A, stk. 2, er afstået, hvis indbetalingerne foretages senest den 1. juli i det umiddelbart efterfølgende indkomstår. Hvis den skattepligtiges indkomstår ikke er sammenfaldende med kalenderåret, er den i 4. pkt. nævnte frist for indbetaling dog den 1. juli i kalenderåret efter det kalenderår, som det indkomstår, hvori virksomheden er afstået, træder i stedet for. 1. og 2. pkt. gælder ikke, hvis bidragene m.v. er indbetalt af arbejdsgiveren. Fradragsretten gælder heller ikke indbetalinger fra hjælpe- og understøttelsesfonde som nævnt i § 52 eller i lov om beskatningen af renteforsikringer m.v. § 21, til en pensionsordning med løbende udbetalinger for den begunstigede. Fradrag for indbetalinger til indeksordninger kan højst omfatte 6 kontrakter for hver person.

Lovforslaget

Nr. 3 bliver herefter nr. 6.

13. I § 18, stk. 1, indsættes efter 8. pkt.:

»Ved anvendelse af reglen i § 18 A, stk. 1, 7. pkt., fradrages præmierne eller bidragene uanset 1. og 2. pkt. ved indkomstopgørelsen for det indkomstår, i forhold til hvilket de 10 pct. af overskud fra selvstændig erhvervsvirksomhed beregnes, hvis indbetalingerne sker senest den 1. juli i det efterfølgende indkomstår. Hvis den skattepligtiges indkomstår ikke er sammenfaldende med kalenderåret, skal indbetalingerne senest ske den 1. juli i kalenderåret, som det indkomstår i hvilket de 10 pct. af overskud fra selvstændig erhvervsvirksomhed beregnes, træder i stedet for.«

Gældende formulering

Stk. 2. Bidrag m.v. til kapitalforsikring i pensionsøjemed og til opsparing i pensionsøjemed kan i alt højst fratrækkes med det i § 16 nævnte beløb. Er der af en arbejdsgiver m.v. foretaget indbetalinger til ordninger som nævnt i 1. pkt. for ejeren, jf. § 19, nedsættes det efter 1. pkt. fradragsberettigede beløb med disse indbetalinger bortset fra arbejdsmarkedsbidrag. Fradraget for bidrag m.v. til de omhandlede ordninger og bidrag som nævnt i § 29 A, stk. 2, kan dog ikke overstige det beløb, som ejerens personlige indkomst i det pågældende indkomstår udgør uden fradrag for bidragene. Den overskydende del af bidragene kan hverken overføres til fradrag ved indkomstopgørelsen for ægtefællen eller fremføres til fradrag ved indkomstopgørelsen for et senere indkomstår.

Stk. 3. Fradragsretten for kapitalindskud til en pensionsordning med løbende udbetalinger eller til en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed skal fordeles over en periode på 10 år; således at indskuddet fradrages med 1/10 i indskudsåret og hvert af de følgende 9 år. Dette gælder dog ikke for pensionsordninger omfattet af § 15 A.

Stk. 4. Hvis præmie- eller bidragsperioden for en pensionsordning med løbende udbetalinger eller en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed er mindre end 10 år, fordeles fradragsretten for det præmie- eller bidragsbeløb, der i alt skal betales, med lige store beløb over en periode på 10 år. 10 års perioden begynder i det år, hvor den første præmie (bidrag) forfalder til betaling, eller hvor indbetaling til en rateopsparing i pensionsøjemed er påbegyndt. Såfremt præmien eller bidraget til en pensionsordning med løbende udbetalinger eller en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed forhøjes på et tidspunkt, hvor den resterende indbetalingsperiode er under 10 år, fordeles fradraget for forhøjelsen på tilsvarende måde over en periode på 10 år. 1.-3. pkt. gælder ikke for pensionsordninger omfattet af § 15 A.

Lovforslaget

14. I § 18, stk. 2, indsættes som 5. pkt.:

»Er der sket afgiftsberigtigelse af en kapitalforsikring eller en opsparing i pensionsøjemed efter § 25, stk. 1, nr. 1, ved udbetaling til ejeren efter det fyldte 60. år, er der ikke fradragsret for bidrag m.v. til sådanne ordninger, som indbetales i de indkomstår, der følger efter indkomståret, hvori den eller de første kapitalforsikringer eller opsparinger i pensionsøjemed er afgiftsberigtiget.«

15. I § 18, stk. 4, indsættes efter 1. pkt.:

»Der skal dog ikke ske fordeling af fradraget efter 1. pkt., hvis der i det indkomstår, der følger umiddelbart efter det sidste indkomstår, hvori præmie (bidrag) er forfaldet til betaling, eller indbetaling til en rateopsparing i pensionsøjemed er sket, forfalder præmie (bidrag) til en ny pensionsordning med løbende udbetalinger eller rateforsikring i pensionsøjemed eller sker indbetalinger til en ny rateopsparing i pensionsøjemed på tilsvarende vilkår med hensyn til størrelsen af de årlige indbetalinger som vilkårene for den i det forudgående indkomstår ophørte ordning, således at den samlede præmie- eller bidragsperiode til de nævnte ordninger er på mindst 10 år.«

16. I § 18, stk. 4, indsættes efter 3. pkt., der bliver 4. pkt.:

»Ved forlængelse af en pensionsordning med løbende udbetalinger, en rateforsikring eller en rateopsparing i pensionsøjemed finder 2. pkt. dog tilsvarende anvendelse, hvis der oprindeligt er aftalt en indbetalingsperiode på mindst 10 år.«

17. I § 18, stk. 4, 4. pkt., der bliver 6. pkt., ændres »1.-3. pkt.« til: »1.-5. pkt.«

Gældende formulering

Lovforslaget

Stk. 5-7. ---

§ 18 A. Er der ved indkomstopgørelsen foretaget fradrag for præmier eller bidrag til en pensionsordning med løbende udbetalinger eller til en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed efter reglerne i § 18, stk. 1 eller 4-5, og indbetalingerne nedsættes eller ophører på et tidspunkt, hvor de foretagne fradrag overstiger de beløb, der kunne være fradraget på grundlag af de faktiske indbetalinger, omregnes fradragsretten i forhold til de faktisk betalte præmier eller bidrag. De herefter for meget fratrukne beløb med et procenttillæg på 6 pct. for hvert år fra udløbet af de indkomstår, hvori præmierne eller bidragene er fradraget (fradragsårene), og indtil udløbet af det indkomstår, hvori præmie- eller bidragsbetalingen nedsattes eller ophørte, medregnes i den skattepligtige indkomst for de førstnævnte indkomstår. Omregning skal dog ikke ske i tilfælde, hvor indbetalingerne nedsættes eller ophører på grund af ejerens død eller varigt nedsatte funktionsevne og dette efter policevilkårene eller aftalen med pengeinstituttet berettiger til præmiefritagelse, opsat udbetaling eller påbegyndelse af udbetalingerne. Omregning skal heller ikke ske, hvis en fraskilt eller frasepareret ægtefælle med en udloddet del af en pensionsordning, jf. § 30, stk. 3, nr. 2, nedsætter eller ophører med indbetalingerne som følge af død eller varigt nedsat funktionsevne. Omregning skal heller ikke ske i tilfælde, hvor indbetalingerne nedsættes med indtil 2.000 kr. eller den indbetaling, der ophører, udgjorde 2.000 kr. eller derunder. Fritagelse for sidstnævnte omregning gælder dog kun et beløb op til 2.000 kr. årligt for den skattepligtige.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Bliver en pensionsordning med løbende udbetalinger eller en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed ophævet efter stk. 2, skal vedkommende forsikringsselskab, pensionskasse, pengeinstitut m.v. på ophævelsestidspunktet tilbageholde 60 pct. af det beløb, der i henhold til stk. 2 kan udbetales. Det tilbageholdte beløb indbetales til Told- og Skattestyrelsen inden 3 måneder efter, at ordningen er ophævet. Den skattepligtige skal underrettes om indbetalingen.

18. I § 18 A, stk. 1, indsættes efter 6. pkt.:

»Endvidere skal omregning ikke ske i tilfælde, hvor de betalte præmier eller bidrag udgør mindst 10 pct. af det selvvangivne overskud fra selvstændig erhvervsvirksomhed som opgjort efter reglerne for opgørelse af skattepligtig indkomst før fradrag for henlæggelse til konjunkturudligning efter virksomhedsskattelovens § 22 b, med tillæg af renteudgifter og kurstab på fordringer og gæld og med fradrag af rente- og udbytteindtægter samt kursgevinst på fordringer og gæld, som indgår i opgørelsen af dette overskud. Præmierne eller bidragene kan dog højst nedsættes til et beløb svarende til den del af den skattepligtiges personlige indkomst, der ikke hidrører fra den selvstændige erhvervsvirksomhed, før fradrag for præmier og bidrag til pensionsordninger m.v., tillagt beløb, der af en arbejdsgiver indbetales til en af kapitel 1 omfattet ordning, jf. § 19, og tillagt positiv kapitalindkomst og positiv aktieindkomst bortset fra udbytteindkomst op til 5.000 kr., hvori der er indeholdt endelig udbytteskat«

19. I § 18 A, stk. 3, ændres »3 måneder efter, at ordningen er ophævet« til: »3 hverdage (bankdage) efter, at ordningen er udbetalt«.

Bilag til f. t. l. vedr. pensionsbeskatningsloven og andre skattelove

Gældende formulering

Lovforslaget

Stk. 4. ---

§ 19. Ved opgørelsen af en arbejdstagers skattepligtige indkomst medregnes ikke beløb, der af arbejdsgiveren indbetales til en af kapitel 1 omfattet ordning for arbejdstageren, herunder indbetalinger til Arbejdsmarkedets Tillægspension vedrørende arbejdsgiverbetalte dagpengeydelse i henhold til lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. Det samme gælder indbetalinger fra en tidligere arbejdsgiver til en af kapitel 1 omfattet ordning. Efter arbejdstagerens død medregnes indbetalinger fra afdødes tidligere arbejdsgiver til sikring af ægtefælle- eller samleverpension, samleverpension eller børnepension efter § 2, nr. 4, heller ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for ægtefællen, den fraskilte ægtefælle, samleveren, jf. § 2, nr. 4, litra d, børnene eller afdødes bo. Retten til at bortse fra arbejdsgiverens indbetalinger til en indeksordning er begrænset på samme måde som fradragsretten for egne indbetalinger, jf. § 18, stk. 1, 8. pkt.

Stk. 2. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for en person, der omfattes af §§ 2 a eller 2 b i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, medregnes ikke indbetalinger til Arbejdsmarkedets Tillægspension, som foretages af de kommunale dagpenge- og socialmyndigheder, arbejdsløshedskasserne eller Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen. Det samme gælder indbetalinger til en ordning omfattet af kapitel 1 for en person, der modtager hjælp efter § 29 i lov om social service.

Stk. 3-4. ---

20. I § 19, stk. 1, indsættes efter 2. pkt.:

»Er der sket afgiftsberigtigelse af en kapitalforsikring eller en opsparing i pensionsøjemed efter § 25, stk. 1, nr. 1, ved udbetaling til ejeren efter det fyldte 60. år, medregnes beløb, der af arbejdsgiveren eller en tidligere arbejdsgiver indbetales til en kapitalforsikring eller en opsparing i pensionsøjemed i indkomståret, der følger efter indkomståret, hvori den eller de første kapitalforsikringer eller opsparinger i pensionsøjemed er afgiftsberigtiget, dog ved opgørelsen af arbejdstagerens skattepligtige indkomst.«

21. I § 19, stk. 2, ændres »som foretages af de kommunale dagpenge- og socialmyndigheder, arbejdsløshedskasserne eller Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen« til: »som foretages for de nævnte personer«.

Gældende formulering

§ 21 A. Er der i et indkomstår af ejeren foretaget indbetaling til kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed, henholdsvis af en pensionskasse anvendt bidrag som nævnt i § 29 A, stk. 2, inden for den i § 16, stk. 1, nævnte beløbsgrænse, og indbetalingen m.v. overstiger ejerens personlige indkomst for det pågældende indkomstår, jf. § 18, stk. 2, 3. pkt., betragtes det ikke som en afgiftspligtig udbetaling, hvis det overskydende beløb tilbagebetales. Ved beregning af det overskydende beløb ses der bort fra personlig indkomst, der ikke er skattepligtig til Danmark, eller hvortil beskatningsretten efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst tilfalder en fremmed stat, Færøerne eller Grønland. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis indbetalinger m.v., som skal medregnes ved indkomstopgørelsen efter § 21, 2. pkt., med arbejdsgiverens samtykke udbetales til den pågældende. Er der foretaget indbetalinger m.v. til flere ordninger, kan der fra den enkelte ordning dog højst tilbagebetales eller udbetales et beløb svarende til indbetalingen m.v. i det pågældende indkomstår til ordningen.

Stk. 2. Indbetalinger m.v., der i et indkomstår overstiger beløbsgrænsen i § 16, stk. 1, kan tilbagebetales, når særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 3-5. ---

Lovforslaget

22. I § 21 A, stk. 1, 1. pkt., udgår: »inden for den i § 16, stk. 1, nævnte beløbsgrænse,« og efter »tilbagebetales« indsættes: »eller overføres til en anden ordning omfattet af kapitel 1, i hvilket tilfælde indbetalingen har virkning for det indkomstår, hvor der er foretaget indbetaling på kapitalforsikringen m.v.«

23. I § 21 A, stk. 1, 4. pkt., ændres »tilbagebetales eller udbetales« til: »tilbagebetales, udbetales eller overføres«.

24. I § 21 A, stk. 2, ændres »tilbagebetales, når særlige omstændigheder taler derfor« til: »tilbagebetales eller overføres til en anden ordning omfattet af kapitel 1, i hvilket tilfælde indbetalingen har virkning for det indkomstår, hvor der er foretaget indbetaling på kapitalforsikringen m.v.«

25. Efter § 21 A indsættes:

Gældende formulering

Lovforslaget

»§ 21 B. Beløb, der er indbetalt til en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed, og som ikke kan fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. § 18, stk. 2, 5. pkt., eller som skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. § 19, stk. 1, 3. pkt., kan tilbagebetales, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Tilbagebetaling sker efter anmodning fra ejeren af ordningen. Hvis der er sket afgiftsberigtigelse af det pågældende beløb inden anmodningen om tilbagebetaling, kan afgiften søges tilbagebetalt hos de statslige told- og skattemyndigheder. Ejeren af ordningen kan endvidere vælge at overføre beløbet til en anden ordning omfattet af kapitel 1 med virkning for det indkomstår, hvor beløbet ikke har kunnet fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. § 18, stk. 2, 5. pkt., eller hvor beløbet har skullet medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. § 19, stk. 1, 3. pkt.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetningspligt for pensionsinstitutter vedrørende det indbetalte beløb samt om tilbagebetaling og udbetaling efter stk. 1.«

§ 25. Af kapitalforsikring i pensionsøjemed og opsparing i pensionsøjemed svares en afgift på 40 pct.

1. ved udbetaling til ejeren efter det fyldte 60. år eller den lavere pensionsalder, der måtte være godkendt af Ligningsrådet, men inden det fyldte 70. år eller første policedag herefter,

2. ---

8. ved udbetaling til en frasepareret eller fraskilt ægtefælle eller eventuelle begunstigede efter dennes død, når kapitalforsikringen eller opsparingen i pensionsøjemed er udloddet til ægtefællen efter § 30, stk. 2, og udbetales i overensstemmelse med udbetalingsvilkårene.

Stk. 2. ---

26. § 25, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1. ved udbetaling til ejeren efter det fyldte 60. år, og ved udbetaling ved den lavere pensionsalder, der måtte være godkendt af Ligningsrådet, men inden det fyldte 70. år eller første policedag herefter, jf. dog § 26, stk. 1,«

27. I § 25, stk. 1, nr. 8, ændres » 30, stk. 2« til: »§ 30, stk. 2, jf. § 30, stk. 3, nr. 1 eller 2«.

Gældende formulering

§ 26. Ved afgiftsberegning efter § 25, stk. 1, nr. 1, 6 eller 7, svares der afgift af værdien (genkøbsværdi, kapitalværdi, indestående og lign.) af samtlige ejerens kapitalforsikringer og opsparinger i pensionsøjemed, jf. dog stk. 2. Hvis der i tilfælde, der omfattes af § 25, stk. 1, nr. 1, kun udbetales en del af ejerens kapitalforsikringer og opsparinger i pensionsøjemed, kan ejeren dog kræve, at afgiften i stedet beregnes af det udbetalte beløb efter § 28.

Stk. 2. Ved afgiftsberegning efter § 25, stk. 1, nr. 1, i tilfælde, hvor Ligningsrådet har godkendt en lavere pensionsalder end det fyldte 60. år, og hvor afgiftsberegningen sker før det fyldte 60. år, svares der uanset stk. 1 kun afgift af de kapitalforsikringer og opsparinger i pensionsøjemed og dele deraf, der omfattes af godkendelsen, og som udbetales før det fyldte 60. år. Afgiftsberegning efter 1. pkt. kan kun finde sted én gang, jf. stk. 4. Ved efterfølgende udbetaling af kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed og dele deraf inden ejerens fyldte 60. år skal der beregnes afgift efter § 28, medmindre én af betingelserne i § 25, stk. 1, nr. 2-8, er opfyldt.

Stk. 3. Ved afgiftsberegning efter § 25, stk. 1, nr. 2, 3 eller 4, svares der afgift af værdien (genkøbsværdi, kapitalværdi, indestående og lign.) af alle kapitalforsikringer og opsparinger i pensionsøjemed og dele deraf, der udbetales på grund af den varige nedsættelse af funktionsevnen eller sygdommen. Afgiftsberegning efter 1. pkt. kan kun finde sted én gang, jf. stk. 4. Ved efterfølgende udbetaling af kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed skal der beregnes afgift efter § 28, medmindre én af betingelserne i § 25, stk. 1, er opfyldt. Ved anvendelsen af 2. pkt. anses betingelserne i § 25, stk. 1, nr. 2, 3 eller 4, kun for opfyldt, hvis der er tale om en anden sygdom, forværring af en varig nedsættelse af funktionsevnen eller varig nedsættelse af funktionsevnen af anden årsag end den, der gav anledning til afgiftsberigtigelse af kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed efter 1. pkt., eller hvis betingelserne for udbetaling af den pågældende kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed ikke tidligere har været opfyldt. Dette gælder, hvad enten afgiftsberigtigelsen er sket efter § 25, stk. 1, nr. 2, 3 eller 4.

Lovforslaget

28. § 26 affattes således:

»§ 26. Ved udbetaling til ejeren efter det fyldte 60. år, kan ejeren kræve, at afgiften i stedet beregnes efter § 28.

Stk. 2. Afgiftsberegning efter § 25, stk. 1, nr. 1, hvor Ligningsrådet har godkendt en lavere pensionsalder end det fyldte 60. år, og hvor afgiftsberegningen sker før det fyldte 60. år, kan kun finde sted én gang. Ved efterfølgende udbetaling af kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed og dele deraf inden ejerens fyldte 60. år skal der beregnes afgift efter § 28, medmindre én af betingelserne i § 25, stk. 1, nr. 2-8, er opfyldt.

Stk. 3. Afgiftsberegning efter § 25, stk. 1, nr. 2, 3 eller 4, kan kun finde sted én gang. Ved efterfølgende udbetaling af kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed skal der beregnes afgift efter § 28, medmindre én af betingelserne i § 25, stk. 1, er opfyldt. Betingelserne i § 25, stk. 1, nr. 2, 3 eller 4, anses i denne henseende kun for opfyldt, hvis der er tale om en anden sygdom, forværring af en varig nedsættelse af funktionsevnen eller varig nedsættelse af funktionsevnen af anden årsag end den, der gav anledning til afgiftsberigtigelse af kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed efter 1. pkt., eller hvis betingelserne for udbetaling af den pågældende kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed ikke tidligere har været opfyldt. Dette gælder, hvad enten afgiftsberigtigelsen er sket efter § 25, stk. 1, nr. 2, 3 eller 4.«

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 4. Hvis ejeren af en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed har andre kapitalforsikringer eller opsparinger i pensionsøjemed, hvoraf der ifølge stk. 1-3 også skal foretages afgiftsberegning efter § 25, stk. 1, nr. 1, 2, 3 eller 4, skal der foretages afgiftsberegning af samtlige afgiftspligtige kapitalforsikringer og opsparinger i pensionsøjemed senest ved udgangen af det kalenderår, hvori den eller de første kapitalforsikringer eller opsparinger er udbetalt. Er den eller de første kapitalforsikringer eller opsparinger i pensionsøjemed afgiftsberigtiget i december, skal der dog foretages afgiftsberegning af samtlige afgiftspligtige kapitalforsikringer og opsparinger i pensionsøjemed inden udgangen af januar i det efterfølgende kalenderår. Er der ikke sket afgiftsberigtigelse af samtlige afgiftspligtige kapitalforsikringer og opsparinger i pensionsøjemed inden for den i 1. eller 2. pkt. nævnte frist, skal den eller de ophævede ordninger afgiftsberigtiges efter § 28.

Stk. 5. Skatteministeren kan efter ansøgning fra ejeren tillade, at afgiftsberigtigelse efter stk. 4, 3. pkt., undlades. Ved afgørelsen af, om tilladelse skal gives, skal det tages i betragtning, hvorvidt ejeren må antages at have været vidende om, at han eller hun ejer en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed, som ikke er blevet hævet.

Stk. 6. Udbetaling efter § 25, stk. 1, nr. 1, 2, 3 eller 4, må først ske, når ejeren har afgivet erklæring om, hvorvidt han eller hun har anden kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed. Fremgår det af erklæringen, at der er eller kan være indtrådt afgiftspligt for kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed i et andet forsikringsselskab eller pengeinstitut m.v., skal det udbetalende forsikringsselskab eller pengeinstitut m.v. give det pågældende forsikringsselskab eller pengeinstitut m.v. underretning herom.

Stk. 7. Skatteministeren fastsætter, hvilke oplysninger der skal afgives i erklæringen efter stk. 6.

§ 28. Ved udbetaling fra en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed i tilfælde, der ikke omfattes af § 20, stk. 1, nr. 5, eller §§ 25-27, svares en afgift på 60 pct. af det udbetalte beløb.

29. I § 28, ændres »§§ 25-27« til: »§§ 25 og 27«.

Gældende formulering

§ 29. Ved udbetalinger, der ikke omfattes af § 20 eller §§ 29 A-C, fra en pensionsordning med løbende udbetalinger eller fra en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed svares en afgift på 60 pct. af det udbetalte beløb. Ved udbetaling efter den tidligere ejers død udgør afgiften dog 40 pct. af det udbetalte beløb. Ved udbetalinger, der ikke omfattes af § 20, fra en indeksordning svares en afgift på 40 pct. af det udbetalte beløb.

Stk. 2-4. ---

§ 29 B. For udbetalinger af følgende engangsbeløb udgør afgiften 40 pct.:

- 1) - 2) - - -
- 3) engangsbeløb, der udbetales efter § 33 c, stk. 4, § 33 d, stk. 2, og § 33 e, stk. 2, i lov om social bistand.

§ 30. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. For den efter stk. 2 udloddede del be-
trages det ikke som en afgiftspligtig disposition,
hvis ægtefællen foretager følgende dispositioner:

- 1) Indsætter begunstigede efter reglerne i denne lov.
- 2) Indtræder ved udlodningen som ejer af den udloddede del i relation til §§ 18 og 19, således at ægtefællens indbetalinger kan fradrages og ægtefællens arbejdsgivers indbetalinger ikke skal medregnes ved opgørelsen af ægtefællens skattepligtige indkomst.
- 3) Indtræder ved udlodningen som forsikret og ejer eller kontohaver i relation til den udloddede del.

Lovforslaget

30. I § 29, *stk. 1, 3. pkt.*, indsættes efter »indeksordning«: »herunder udbetalinger af indestående på en indeksordning, der er ophævet som følge af ejerens død«.

31. I § 29 B, *nr. 3*, ændres »lov om social bistand« til: »lov om social pension«.

32. I § 30, *stk. 3, litra 2*, udgår »ved udlodningen«.

Gældende formulering

§ 33. ---

Stk. 2-3. ---

§ 34. ---

Stk. 2-5. ---

§ 37. Når der er indtrådt afgiftspligt, anses ordningen ikke længere for omfattet af kapitel 1. Hvor afgiftspligten efter § 26, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, 1. pkt., § 28, § 29 eller § 30, stk. 7, kun omfatter en del af ordningens værdi, gælder dette dog kun for den hertil svarende del af ordningen.

Lovforslaget

33. I § 33 A indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Ved afgiftsberegning efter § 28, § 29, stk. 1, 1. eller 2. pkt., § 29, stk. 2 eller 3, § 29 A, § 29 C eller § 30, stk. 1, 1., 2. eller 3. pkt., for en pensionsordning, hvortil der efter § 41 er overført beløb fra en anden pensionsordning som nævnt i stk. 1, 2 eller 3, anvendes reglerne i henholdsvis stk. 1, 2 eller 3 på den del af udbetalingen eller det afgiftspligtige beløb, der hidrører fra det overførte beløb.«

34. I § 34 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Ved afgiftsberegning efter §§ 28, 29, 29 A, 29 C, 30 eller 31 for en pensionsordning, hvortil der efter § 41 er overført beløb fra en anden pensionsordning som nævnt i stk. 1, 2, 3 eller 4, anvendes reglerne i henholdsvis stk. 1, 2, 3 eller 4 på den del af udbetalingen eller det afgiftspligtige beløb, der hidrører fra det overførte beløb.«

35. I § 37 ændres »§ 26, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, 1. pkt.« til: »§ 26, stk. 1, 2, eller 3,«

Gældende formulering

§ 38. Når afgiftspligt indtræder som følge af en udbetaling, påhviler pligten den eller dem, der efter pensionsordningen eller forsikringen er berettiget til udbetalingen. Når afgiftspligt indtræder i andre tilfælde, påhviler afgiftspligten den eller dem, der ville være berettiget til udbetalingen, hvis ordningen var blevet ophævet på dette tidspunkt. Det pågældende forsikringsselskab eller den pågældende myndighed, pensionskasse, bank, sparekasse eller anden institution skal tilbageholde afgiften og indbetale den til statskassen inden 1 måned efter, at forsikringsselskabet m.v. har fået kendskab til afgiftspligten. Der skal gives den afgiftspligtige underretning om indbetalingen.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Hvis indbetaling ikke finder sted inden udløbet af den i stk. 1 nævnte frist, skal den tilbageholdelsespligtige svare renter fra fristens udløb med den rentesats, som gælder ved for sen indbetaling af beløb, som de indeholdelsespligtige skal indbetale efter kildeskatteloven.

Stk. 4-6. ---

§ 41. Overførsel af en hel ordning eller en delvis overførsel af en forsikring eller en pensionsaftale eller lignende, der ikke var i kraft ved udgangen af 1982, jf. § 7 i pensionsafkastbeskatningsloven, eller en opsparingsordning, der ikke er omfattet af ovennævnte lovs § 7, stk. 7, til en anden bestående eller nyoprettet ordning for samme person behandles ikke som ud- og indbetaling, hvis overførslen sker:

1. -6. ---

7. mellem SP-konti, jf. § 17 n i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Lovforslaget

36. § 38, *stk. 1, 3. pkt.*, ophæves og i stedet indsættes:

»Det pågældende forsikringsselskab eller den pågældende myndighed, pensionskasse, bank, sparekasse eller anden institution skal tilbageholde afgiften og indbetale den til statskassen inden 3 hverdage (bankdage) efter, at forsikringsselskabet m.v. har udbetalt den afgiftspligtige ydelse. Hvor afgiftspligten ikke indtræder som følge af en udbetaling, skal det pågældende forsikringsselskab eller den pågældende myndighed, pensionskasse, bank, sparekasse eller anden institution tilbageholde afgiften og indbetale den til statskassen inden 1 måned efter, at forsikringsselskabet m.v. har fået kendskab til afgiftspligten.«

37. § 38, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Hvis indbetaling ikke finder sted inden udløbet af den frist, der er nævnt i stk. 1, skal den tilbageholdelsespligtige betale en månedlig rente med den rentesats, der fastsættes efter § 7, stk. 2, ilov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., med tillæg af 0,8 procentpoint pr. påbegyndt måned fra tidspunktet for seneste rettidige indbetaling.«

38. I § 41, *stk. 1*, indsættes efter »samme person«: »eller en ægtefælle efter udlodning til denne i medfør af § 30, stk. 2,«.

39. I § 41, *stk. 1, nr. 7*, ændres »Tillægspension.« til: »Tillægspension, eller«.

Gældende formulering

Lovforslaget

Stk. 2-7. ---

§ 43. ---

Stk. 2. ---

§ 49 A. ---

Stk. 2-7. ---

Stk. 8. Når afgiftspligt indtræder som følge af en tilbagebetaling, påhviler afgiftspligten den eller dem, der efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. er berettiget til tilbagebetalingen. Afgiften tilbageholdes ved tilbagebetalingen, og den afgiftspligtige underrettes om tilbageholdelsen. § 38, stk. 5 og 6, og § 39 finder tilsvarende anvendelse. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for afgiftens indbetaling.

Stk. 9. ---

40. I § 41, stk. 1, indsættes som nr. 8:

»8. fra den del af en pensionsordning med løbende udbetalinger omfattet af § 2, nr. 4, eller § 7, der udgøres af en supplerende éngangsydelse, til en kapitalforsikring i pensionsøjemed, når overdragelsen sker som led i en overførsel af pensionstilsagnene efter kapitel 8 i lov om tilsyn med firmapensionskasser eller som led i en bestandsoverdragelse efter lov om finansiel virksomhed §§ 233-235.«

41. I § 43 indsættes som stk. 3:

»*Stk. 3.* En pensionsordning med løbende udbetalinger, en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed, eller en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed, oprettet ved overførsel som nævnt i § 41, stk. 1, kan uanset bestemmelserne i § 2, nr. 4, litra a), § 8, stk. 1, nr. 3, § 10, stk. 1, nr. 3, § 11A, stk. 1, nr. 5, og § 12, stk. 1, nr. 3 aftales udbetalt fra et tidspunkt mellem overførslen og det fyldte 60. år, når forsikringstageren eller kontohaveren opfylder de respektive ordningers vilkår for udbetaling før det fyldte 60. år på grund af invaliditet m.v.«

42. § 49 A, stk. 8, 2. og 3. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Afgiften tilbageholdes ved tilbagebetalingen og skal indbetales til statskassen inden 3 hverdage (bankdage) efter tilbagebetalingen. Den afgiftspligtige skal underrettes om tilbageholdelsen. § 38, stk. 5 og 6, og § 39 finder tilsvarende anvendelse.«

*Gældende formulering***§ 49 B. ---***Stk. 2-7. ---*

Stk. 8. Når afgiftspligt indtræder som følge af en tilbagebetaling, påhviler afgiftspligten den eller dem, der efter lov om fleksydelse er berettiget til tilbagebetalingen. Afgiften tilbageholdes ved tilbagebetalingen, og den afgiftspligtige underrettes om tilbageholdelsen. § 38, stk. 5 og 6, og § 39 finder tilsvarende anvendelse. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for afgiftens indbetaling.

*Stk. 9. ---***§ 53 A. ---***Stk. 2-5. ---***§ 1**

I lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 580 af 5. august 1998, foretages følgende ændringer:

1. I § 25, *stk. 1*, ændres »stk. 2-5« til: »stk. 2-6«.

2. ---

Lovforslaget

43. § 49 B, stk. 8, 2. og 3. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Agiften tilbageholdes ved tilbagebetalingen og skal indbetales til statskassen inden 3 hverdage (bankdage) efter tilbagebetalingen. Den afgiftspligtige skal underrettes om tilbageholdelsen. § 38, stk. 5 og 6, og § 39 finder tilsvarende anvendelse.«

48. I § 53 A indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Uanset *stk. 1, nr. 2 og 4*, kan der ikke ved oprettelsen af en pensionsordning gives afkald på beskatning efter reglerne i afsnit I, hvis pensionsordningen modtager statsstøtte.«

§ 2

I lov nr. 911 af 16. december 1998 om ændring af kursgevinstloven, skattekontrolloven og skat-testyrelsesloven (Hensættelser i penge- og realkreditinstitutter m.fl.), som ændret ved § 3 i lov nr. 1030 af 22. november 2000, foretages følgende ændringer:

1. *§ 1, nr. 1*, affattes således:

»1. I § 25, *stk. 1*, ændres »stk. 2-5« til: »stk. 2-9«.«

2. *§ 1, nr. 3*, affattes således:

*Gældende formulering***3. I § 25 indsættes som stk. 6:**

»Stk. 6. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, der er godkendt i henhold til realkreditloven, kreditinstitutter omfattet af bank- og sparekasselovens kapitel 3 b, Kreditforeningen af Kommuner i Danmark, Danmarks Skibskreditfond og filialer af udenlandske kreditinstitutter omfattet af realkreditlovens § 3 skal ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage beløb, der ved indkomstårets udløb er hensat til tab på udlån og garantier m.v. efter de for instituttet gældende regnskabsretlige regler. For udenlandske kreditinstitutter, der ejes af danske selskaber, og herved filialer af udenlandske kreditinstitutter, der er hjemmehørende i et land inden for EU/EØS, skal beløbet dog opgøres efter de regnskabsretlige regler, der gælder for tilsvarende kreditinstitutter undergivet Finanstilsynets tilsyn. Hensatte beløb kan dog kun fradrages i det omfang, de vedrører tab, der er fradragsberettiget efter skattelovgivningens almindelige regler. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst skal medregnes den fradragsberettigede regnskabsmæssige ultimohensættelse, jf. 1. pkt., for det forudgående indkomstår.«

*Lovforslaget***»3. I § 25 indsættes som stk. 6-9:**

»Stk. 6. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, der er omfattet af lov om finansiel virksomhed, Kreditforeningen af Kommuner i Danmark og Danmarks Skibskreditfond skal ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage beløb, der ved indkomstårets udløb er nedskrevet på udlån og hensat til tab på garantier m.v. efter de for instituttet gældende regnskabsretlige regler. For herved filialer af udenlandske kreditinstitutter, der er hjemmehørende i et land inden for EU/EØS, skal beløbet dog opgøres efter de regnskabsretlige regler, der gælder for tilsvarende kreditinstitutter undergivet Finanstilsynets tilsyn. Nedskrivninger og hensatte beløb kan dog kun fradrages i det omfang, de vedrører tab, der er fradragsberettiget efter skattelovgivningens almindelige regler. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst skal medregnes de fradragsberettigede nedskrivninger og hensatte beløb, jf. 1. pkt., for det forudgående indkomstår.

Stk. 7. I stedet for at medregne tab på udlån og garantier m.v. ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter reglerne i stk. 1-3 kan finansieringsselskaber, som opfylder betingelserne i stk. 9, vælge én gang for alle at anvende reglerne i stk. 6 for samtlige de udlån og garantier m.v., der vedrører aktiviteterne, som er nævnt i litra a til m i stk. 9, nr. 2. Vurderingen af kravet i stk. 6, 3. pkt. skal ved finansiel leasing, jf. stk. 9, nr. 2, litra b, foretages ud fra en antagelse om, at finansiel leasing også skattemæssigt betragtes som udlån. Meddelelse om anvendelse af reglerne i stk. 6 skal indsendes til de statslige told- og skatteforvaltninger senest den 1. december i det indkomstår, hvor reglerne ønskes anvendt første gang, idet meddelelsen skal være vedlagt en erklæring afgivet af en statsautoriseret revisor, hvorved det attesteres, at betingelsen i stk. 9, nr. 2, er opfyldt. Overskrides fristen i 3. pkt., kan reglerne i stk. 6 først anvendes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fra og med det efterfølgende indkomstår.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 8. Såfremt et selskab, efter at selskabet har valgt at anvende reglerne i stk. 6, ikke længere opfylder betingelserne i stk. 9, bortfalder adgangen til at anvende reglerne i stk. 6 én gang for alle. For så vidt angår betingelsen i stk. 9, nr. 2, indebærer en manglende overholdelse heraf i én fortløbende periode på maksimalt 3 år dog ikke, at adgangen til at anvende reglerne i stk. 6 bortfalder. Skatteministeren kan tillade, at et selskab kan anvende reglerne i stk. 6, efter udløbet af den periode, der er angivet i 2. pkt., selv om betingelsen i stk. 9, nr. 2, fortsat ikke er opfyldt. Tilladelsen kan gøres tidsbegrænset.

Stk. 9. Anvendelse af reglerne i stk. 7, er betinget af, at:

- 1) selskabet er et aktie- eller anpartsselskab, eller en herværende filial af et udenlandsk finansieringsselskab, der er hjemmehørende i et land inden for EU/EØS,
- 2) selskabet, som hovedvirksomhed erhverver kapitalinteresser og/eller udøver en eller flere af aktiviteterne, som er nævnt i litra a til k i følgende liste:
 - a) Udlånsvirksomhed.
 - b) Finansiell leasing.
 - c) Betalingsformidling.
 - d) Udstedelse og administration af betalingsmidler (kreditkort, rejsechecks, bankveksler).
 - e) Sikkerhedsstillelse og garantier.
 - f) Transaktioner for egen eller kunders regning vedrørende:
 - 1) pengemarkedsinstrumenter (checks, veksler, indskudsbeviser m.v.),
 - 2) valutamarkedet,
 - 3) finansielle futures og options,
 - 4) valuta- og renteinstrumenter,
 - 5) værdipapirer.
 - g) Medvirken ved emission af værdipapirer og tjenesteydelser i forbindelse hermed.
 - h) Rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstruktur, industristrategi og dermed beslægtede spørgsmål og rådgivning samt tjenesteydelser vedrørende sammenslutning og opkøb af virksomheder.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

- i) »Money broking«.
 - j) Porteføljeadministration og -rådgivning.
 - k) Opbevaring og forvaltning af værdipapirer.
 - l) Kreditoplysninger.
 - m) Boksudlejning.
- 3) selskabet anvender kalenderåret som regnskabsår, og at
 - 4) selskabet ved udarbejdelse af årsrapporten anvender reglerne i årsregnskabslovens afsnit V, og at årsrapporten revideres af en statsautoriseret revisor.««

§ 2

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 573 af 5. august 1998, som ændret ved § 5 i lov nr. 838 af 2. december 1998, foretages følgende ændring:

1. Efter § 6 C indsættes:

»§ 6 D. Tilsynsmyndigheden for et institut som nævnt i kursgevinstlovens § 25, stk. 6, kontrollerer størrelsen af hensatte beløb og størrelsen af lidte tab i instituttet. Told- og Skattestyrelsen kan i særlige tilfælde anmode tilsynsmyndigheden om at foretage kontrollen pr. 31. december.

Stk. 2. For herværende filialer af udenlandske kreditinstitutter, der er hjemmehørende i et land inden for EU/EØS, og for udenlandske kreditinstitutter, der ejes af danske selskaber, påser Finanstilsynet på vegne af og efter anmodning fra Told- og Skattestyrelsen størrelsen af de beløb, der kan hensættes til tab på udlån og garantier m.v., og størrelsen af lidte tab, som kan fradrages efter kursgevinstlovens § 25, stk. 6. Anmodning fra Told- og Skattestyrelsen skal fremsættes senest 1 år efter udløbet af det pågældende indkomstår. Finanstilsynet skal meddele sin afgørelse inden 6 måneder fra anmodningens fremsættelse. Afgørelsen kan indbringes for Erhvervsministeriets Erhvervsankenævn senest 4 uger efter, at de i 1. pkt. nævnte filialer og kreditinstitutter har fået underretning om afgørelsen.«

3. § 2, nr. 1, affattes således:**»1. Efter § 6 C indsættes:**

»§ 6 D. Tilsynsmyndigheden for et institut som nævnt i kursgevinstlovens § 25, stk. 6, kontrollerer størrelsen af beløb, der er nedskrevet på udlån og hensat på garantier m.v. i instituttet. De statslige told- og skatteforvaltninger kan i særlige tilfælde anmode tilsynsmyndigheden om at foretage kontrollen pr. 31. december i det pågældende år.

Stk. 2. For herværende filialer af udenlandske kreditinstitutter, der er hjemmehørende i et land inden for EU/EØS, kan de statslige told- og skatteforvaltninger anmode Finanstilsynet om på deres vegne at kontrollere størrelsen af nedskrivninger på udlån og hensættelser på garantier m.v., som kan fradrages efter kursgevinstlovens § 25, stk. 6. Anmodning fra de statslige told- og skatteforvaltninger skal fremsættes senest 1½ år efter udløbet af det pågældende indkomstår. Finanstilsynet skal meddele sin afgørelse til de statslige told- og skatteforvaltninger inden 6 måneder fra anmodningens fremsættelse. Afgørelsen kan indbringes for Økonomi- og Erhvervsministeriets Erhvervsankenævn senest 4 uger efter, at de filialer, der er nævnt i 1. pkt., har fået underretning om afgørelsen fra de statslige told- og skatteforvaltninger.

Gældende formulering

Lovforslaget

Stk. 3. For finansieringsselskaber, der efter kursgevinstlovens § 25, stk. 7, har valgt at anvende reglerne i kursgevinstlovens § 25, stk. 6, kan de statslige told- og skatteforvaltninger anmode Erhvervs- og Selskabsstyrelsen om på deres vegne at kontrollere størrelsen af nedskrivninger på udlån og hensættelser på garantier m.v., som kan fradrages efter reglerne i kursgevinstlovens § 25, stk. 6. Reglerne i stk. 2, 2.-4. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Finansieringsselskaber, der efter kursgevinstlovens § 25, stk. 7, har valgt at anvende reglerne i kursgevinstlovens § 25, stk. 6, skal sammen med selskabets selvangivelse for det pågældende indkomstår indsende en erklæring afgivet af en statsautoriseret revisor, hvorved det attesteres, at de regnskabsmæssige nedskrivninger på udlån og hensættelser på garantier m.v. er foretaget i overensstemmelse med reglerne i årsregnskabslovens afsnit V, herunder at selskabet har kalenderåret som regnskabsår. Endvidere skal erklæringen indeholde oplysning om, hvorvidt selskabet opfylder betingelsen i kursgevinstlovens § 25, stk. 9, nr. 2. Reglerne i § 5, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse, hvis revisorattesten ikke er indsendt rettidigt.

Stk. 5. Reglerne i § 347 i lov om finansiel virksomhed, dog bortset fra reglen i § 347, stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse ved Finanstilsynets kontrol af filialer af udenlandske kreditinstitutter, jf. stk. 2, og Erhvervs- og Selskabsstyrelsens kontrol af finansieringsselskaber, jf. stk. 3.««

§ 4

Stk. 1. Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af skatteministeren.

Stk. 2. Selskaber m.v., som er omfattet af Ligningsrådets anvisninger for penge- og realkreditinstitutter, men som ikke er omfattet af kursgevinstlovens § 25, stk. 6, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, skal ved opgørelsen af gevinst og tab på fordringer, der er erhvervet før lovens ikrafttræden, i stedet for anskaffelsessummen anvende anskaffelsessummen nedsat med den fradragsberettigede regnskabsmæssige ultimohensættelse i det sidste indkomstår, hvor Ligningsrådets anvisninger har kunnet benyttes.

4. § 4, *stk. 1*, affattes således:

»*Stk. 1.* Loven træder i kraft den 1. januar 2004.«

5. I § 4, *stk. 2*, indsættes efter »§ 1, nr. 3,«: »og som ikke efter kursgevinstlovens § 25, stk. 7, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, for indkomståret 2004 og efterfølgende år vælger at anvende reglerne i kursgevinstlovens § 25, stk. 6,«.

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 3

I lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 24. september 2003, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som *stk. 5* og *6*:

»*Stk. 5.* Pengefordringer, der ikke forfalder til et forud aftalt tidspunkt, behandles som andre pengefordringer, når betingelserne i ligningslovens § 6 B, stk. 1, nr. 1-3, er opfyldt.

Stk. 6. Gæld, der ikke forfalder til et forud aftalt tidspunkt, behandles som anden gæld, når betingelserne i ligningslovens § 6 B, stk. 1, nr. 1-3, er opfyldt.«

2. I § 22, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »realkreditinstitut godkendt i henhold til realkreditloven eller en filial af et udenlandsk kreditinstitut omfattet af realkreditlovens § 3« til: »realkreditinstitut, der er omfattet af lov om finansiel virksomhed«.

3. I § 25, *stk. 4, 1. pkt.*, og § 27, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »Realkreditinstitutter, der er godkendt i henhold til realkreditloven, Kreditforeningen af Kommuner i Danmark, Danmarks Skibskreditfond og filialer af udenlandske kreditinstitutter omfattet af realkreditlovens § 3« til: »Realkreditinstitutter, der er omfattet af lov om finansiel virksomhed, Kreditforeningen af Kommuner i Danmark og Danmarks Skibskreditfond«.

§ 1. ---

Stk. 2-4. ---

§ 22. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Gevinst, som en debitor opnår ved ekstraordinær hel eller delvis indfrielse af et kontantlån i danske kroner, der er ydet af et realkreditinstitut godkendt i henhold til realkreditloven eller en filial af et udenlandsk kreditinstitut omfattet af realkreditlovens § 3, medregnes. ---

Stk. 4. ---

§ 25. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Realkreditinstitutter, der er godkendt i henhold til realkreditloven, Kreditforeningen af Kommuner i Danmark, Danmarks Skibskreditfond og filialer af udenlandske kreditinstitutter omfattet af realkreditlovens § 3, skal anvende lagerprincippet for samtlige fordringer og gæld. ---

Stk. 5. ---

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 27. Realkreditinstitutter, der er godkendt i henhold til realkreditloven, Kreditforeningen af Kommuner i Danmark, Danmarks Skibskreditfond og filialer af udenlandske kreditinstitutter omfattet af realkreditlovens § 3 skal værdiansætte fordringer, som indgår i instituttets udlånsvirksomhed, til det beløb, hvormed fordringen kan indfries. For konverterbare lån skal værdiansættelsen dog ske uden hensyntagen til, at debitor altid kan indfri til gældens indfrielsekurs.

Stk. 2. ---

28. Selskaber, der er omfattet af pensionsafkastningsbeskatningslovens § 1, stk. 1, skal anvende lagerprincippet, jf. § 33, stk. 1, ved opgørelsen af gevinst og tab på fastforrentede fordringer.

Stk. 2. Ved opgørelse af gevinst og tab på indeksregulerede obligationer skal selskaber som nævnt i stk. 1 medregne urealiserede ændringer i kursværdien som følge dels af forkortelsen af restløbetiden, dels af indeksreguleringen. Herudover medregnes realiserede gevinster og tab. Ved opgørelsen skal selskaberne anvende de af Finanstilsynet fastsatte regnskabsmæssige opgørelsesprincipper.

4. § 28 affattes således:

»§ 28. Selskaber, der er omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, skal anvende lagerprincippet, jf. § 33, stk. 1, ved opgørelsen af gevinst og tab på fordringer.«

Bilag til f. t. l. vedr. pensionsbeskatningsloven og andre skattelove

*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 41. ---****5. § 41, stk. 8, 4. pkt.,** affattes således:*Stk. 2-7. ---*

Stk. 8. § 7, stk. 2, omfatter gæld i danske kroner, uanset om gælden er stiftet af debitor eller overtaget af debitor ved et debitorskifte. For selskaber m.v., der ikke opfyldte betingelsen i § 2, 2. pkt., som affattet ved lovbekendtgørelse nr. 627 af 29. september 1987, som ændret ved lov nr. 255 af 25. april 1990 og lov nr. 386 af 13. juni 1990, dvs. ikke-næringskattepligtige selskaber m.v., har bestemmelsen virkning for gæld, der er påtaget den 27. december 1990 eller senere. For selskaber m.v., der var omfattet af ligningslovens § 4, men som ikke opfyldte betingelsen i § 2, 2. pkt., som affattet ved lov nr. 532 af 13. december 1985, omfatter § 7, stk. 2, dog gevinst og tab på lån i danske kroner, der er optaget før den 1. januar 1986. For selskaber m.v., der driver virksomhed som pengeinstitut, forsikringsselskab eller investeringsforening eller er omfattet af lov om visse kreditinstitutter eller i øvrigt udøver næring ved køb og salg af fordringer eller driver næringsvirksomhed ved finansiering, har reglen om, at tabsfradragsbegrænsningen også gælder i forhold til gæld overtaget ved debitorskifte, alene virkning for gæld i danske kroner, der er påtaget den 29. maj 1991 eller senere.

Stk. 9-18. ---

Stk. 19. Et selskab som nævnt i § 28, der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for indkomståret 2002 skifter til lagerprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på fastforrentede fordringer, medtager ultimoværdien for indkomståret 2001 som primoværdi for indkomståret 2002. Ultimoværdien for indkomståret 2001 opgøres efter de indkomstskattemæssige regler, der gælder for selskabet for indkomståret 2001. En eventuel resterende saldo ved udgangen for indkomståret 2001 medregnes i den skattepligtige indkomst for indkomståret 2002.

»For næringskattepligtige selskaber m.v., dvs. selskaber m.v., der var omfattet af § 2, 2. pkt., som affattet ved lovbekendtgørelse nr. 627 af 29. september 1987, som ændret ved lov nr. 255 af 25. april 1990 og lov nr. 386 af 13. juni 1990, har reglen om, at tabsfradragsbegrænsningen også gælder i forhold til gæld overtaget ved debitorskifte, alene virkning for gæld i danske kroner, der er påtaget den 29. maj 1991 eller senere.«

6. § 41, stk. 19, affattes således:

»*Stk. 19.* Et selskab som nævnt i § 28, der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for et givet indkomstår skifter til lagerprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på fordringer, medtager ultimoværdien for de pågældende fordringer i indkomståret forud for det indkomstår, hvori skiftet sker, som primoværdi i det indkomstår, hvori skiftet sker. Ultimoværdien for indkomståret forud for det indkomstår, hvori skiftet sker, opgøres efter de indkomstskattemæssige regler, der gælder for selskabet for det pågældende år. En eventuel resterende saldo for de pågældende fordringer ved udgangen af det indkomstår, der går forud for det år, hvori skiftet sker, medregnes i den skattepligtige indkomst i det år, hvori skiftet sker.«

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 4

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 791 af 17. september 2002, som ændret ved lov nr. 1060 af 17. december 2002 og lov nr. 453 af 10. juni 2003, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 6 A indsættes:

»§ 6 B. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst behandles renter af gæld, der ikke forfalder til et forud aftalt tidspunkt, som renter af anden gæld, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Gældsforholdet skal være fastlagt ved udstedelse af et gældsinstrument. Gældsinstrumenter, der udstedes i papirløs form (dematerialiseret), skal være registreret i en værdipapircentral.
- 2) Debitor i henhold til gældsinstrumentet skal enten være en stat, et kreditinstitut som omhandlet i artikel 1, nr. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/28/EF af 18. september 2000, et fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab som omhandlet i lov om finansiel virksomhed eller et tilsvarende fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab hjemmehørende i et land inden for EU/EØS.
- 3) Kreditor i henhold til gældsinstrumentet skal have en årlig rente. Vilkaerne for rentens størrelse og variation skal være fastlagt ved udstedelsen af gældsinstrumentet og vilkaerne kan efterfølgende alene ændres som følge af forhold, hvorpå såvel debitor som kreditor i henhold til gældsinstrumentet er uden indflydelse.

Stk. 2. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst behandles renteindtægter af pengefordringer, der ikke forfalder til et forud aftalt tidspunkt, som renteindtægter af andre pengefordringer, såfremt betingelserne i stk. 1, nr. 1-3, er opfyldt.«

*Gældende formulering***§ 8 R.** ---

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for skattepligtige, der tillige er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven, samt aktieselskaber omfattet af selskabsskattelovens § 3 A. Skattepligtige, der tillige er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven, kan ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage et beløb svarende til det fradrag i beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven, som den skattepligtige i det pågældende indkomstår har foretaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 5 b, stk. 1-3, ganget med satsen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 2, stk. 1. Ved opgørelse af fortjeneste og tab på fast ejendom omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 5 b anvender skattepligtige som nævnt i 2. pkt. en anskaffelsessum opgjort efter almindelige regler fratrukket det beløb, som er nævnt i 2. pkt.

Stk. 3. ---

17 E. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, der er godkendt i henhold til realkreditloven, kreditinstitutter omfattet af bank- og sparekasselovens kapitel 3 b, Kreditforeningen af Kommuner i Danmark, Danmarks Skibskreditfond og filialer af udenlandske kreditinstitutter omfattet af realkreditlovens § 3 skal betale en afgift til statskassen af saldoen på instituttets hensættelseskonto pr. 1. januar i afgiftsåret. Afgiftsåret er det år, hvor afgiften forfalder til betaling.

Stk. 2. Ved hensættelseskontoen forstås det regnskabsmæssige beløb, der pr. 1. januar er hensat til tab på udlån og garantier m.v. efter de for instituttet gældende regnskabsretlige regler. For udenlandske kreditinstitutter, der ejes af danske selskaber, og herværende filialer af udenlandske kreditinstitutter, der er hjemmehørende i et land inden for EU/EØS, gælder dog, at hensættelsesbeløbet opgøres efter de regnskabsretlige regler, der gælder for tilsvarende kreditinstitutter undergivet Finanstilsynets tilsyn.

Stk. 3-4. ---*Lovforslaget*

2. § 8 R, stk. 2, 3. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

»Hvis fradraget efter 2. pkt. beregnes på grundlag af fradraget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 5 b, stk. 3, fradrages dog et beløb, der ikke tager hensyn til nedsættelsen efter § 5 b, stk. 3, 2. pkt. Ved opgørelse af fortjeneste og tab på fast ejendom omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 5 b anvender skattepligtige som nævnt i 2. pkt. en anskaffelsessum opgjort efter almindelige regler fratrukket det beløb, som er nævnt i 2. og 3. pkt.«

3. § 17 E, stk. 1 og 2, affattes således:

»§ **17 E.** Penge- og realkreditinstitutter m.v., der er omfattet af reglerne i kursgevinstlovens § 25, stk. 6, og finansieringsselskaber, der efter kursgevinstlovens § 25, stk. 7, har valgt at anvende reglerne i kursgevinstlovens § 25, stk. 6, skal betale en afgift til statskassen af saldoen på instituttets m.v. hensættelseskonto pr. 1. januar i afgiftsåret. Afgiftsåret er det år, hvor afgiften forfalder til betaling.

Stk. 2. Ved hensættelseskontoen forstås det regnskabsmæssige beløb, der pr. 1. januar samlet er nedskrevet på udlån og hensat på garantier m.v. efter de regnskabsretlige regler, som instituttet m.v. skal følge i henhold til reglerne i kursgevinstlovens § 25, stk. 6 og 7.«

Gældende formulering

Stk. 5. Instituttets årsregnskab for regnskabsåret forud for afgiftsåret og instituttets specifikation af hensættelseskonto for udlån og garantier for regnskabsåret forud for afgiftsåret samt angivelse af afgiftsgrundlaget og afgiftens størrelse skal indsendes til de statslige told- og skattemyndigheder senest den 1. juli i afgiftsåret. Afgiften forfalder til betaling den 1. juli i afgiftsåret med seneste rettidige betalingsdag den 15. i forfaldsmåneden.

Stk. 6. De statslige told- og skattemyndigheder skal genoptage en afgiftsberegning, når den afgiftspligtige fremlægger nye oplysninger, som kan medføre en ændret afgiftsberegning.

Lovforslaget

4. I § 17 E, stk. 5, 1. pkt., ændres »Instituttets« til: »Instituttets m.v.«, »instituttets« ændres til: »instituttets m.v.«, »de statslige told- og skattemyndigheder« ændres til: »de statslige told- og skatteforvaltninger« og »den 1. juli« ændres til: »den 30. juni«.

5. I § 17 E, stk. 6, ændres »De statslige told- og skattemyndigheder« til: »De statslige told- og skatteforvaltninger«.

§ 5

I lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsafkastbeskatningsloven), jf. lov-bekendtgørelse nr. 666 af 31. juli 2002, som ændret ved lov nr. 1060 af 17. december 2002, lov nr. 421 af 10. juni 2003 og lov nr. 453 af 10. juni 2003, foretages følgende ændringer:

§ 5 b. ---*Stk. 2.* ---

Stk. 3. Får et aktieselskab omfattet af selskabs-skatteovens § 3 A tilsagn om andel i den for årene 2003-2007 fastsatte årlige investeringsramme, kan det livsforsikrings-selskab, den pensionskasse eller den pensionsfond, der fuldt ud direkte eller indirekte ejer aktieselskabet, ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for det indkomstår, hvor den faste ejendom er taget i brug, efter at der er opnået ibrugtagningstilladelse efter byggelovgivningen, fradrage et beløb svarende til anskaffelsessummen for den faste ejendom, som aktieselskabet opfører, når betingelserne i stk. 1 er opfyldt. Fradrag efter 1. pkt. foretages af det livsforsikrings-selskab, den pensionskasse eller den pensionsfond, der er nærmeste direkte eller indirekte ejer af aktieselskabet. Ejers aktieselskabet af en flerhed af skattepligtige efter § 1, stk. 1, fordeles fradraget efter en til den gennemsnitlige ejerandel svarende del. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. ---

1. I § 5 b, stk. 3, indsættes efter 1. pkt.:

»Anskaffelsessummen efter 1. pkt. beregnes som anskaffelsessummen fratrukket anskaffelsessummen ganget med den sats, der er angivet i § 2, stk. 1.«

Gældende formulering

§ 23. Ved ophævelse af en af de i § 1, stk. 2, nævnte opsparingsordninger i løbet af indkomståret skal pengeinstituttet foretage en endelig opgørelse af beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf. Pengeinstituttet skal tilbageholde skatten og indbetale den til den centrale told- og skatteforvaltning inden en måned efter, at det har fået kendskab til ophævelsen. Samtidig med indbetalingen af skatten giver pengeinstituttet den skattepligtige underretning om indbetalingen. Ved den endelige opgørelse af beskatningsgrundlaget for en pensionsopsparingskonto anses et værdipapir for afstået på tidspunktet for ophævelse af kontoen for et beløb svarende til handelsværdien på ophævelsestidspunktet. Ved denne opgørelse skal der ud over forfaldne renter medregnes de til ophævelsestidspunktet påløbne, ikke forfaldne renter.

Stk. 2-3. ---

§ 30. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler om lovens administration, herunder om

- 1) -7) ---
- 8) regler for modregning af negativ skat efter § 25 ved indbetaling af skat efter § 23,
- 9) ---

Lovforslaget

2. § 23, stk. 1, 2. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

»Pengeinstituttet skal tilbageholde skatten og indbetale den til den statslige told- og skattemyndighed inden 3 hverdage (bankdage) efter, at pengeinstituttet har udbetalt den skattepligtige ydelse. Hvor ophævelsen ikke medfører, at der sker udbetaling, skal det pågældende pengeinstitut tilbageholde skatten og indbetale den til den statslige told- og skattemyndighed inden 1 måned efter, at pengeinstituttet har fået kendskab til ophævelsen.«

3. I § 30, nr. 8, indsættes efter »§ 23«: »og herunder regler for pengeinstitutternes hæftelse for beløb modregnet i strid med § 25 samt forrentning af disse«.

§ 6

I lov nr. 492 af 12. juni 1996 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Tyskland, som ændret ved § 2 i lov nr. 861 af 30. november 1999, foretages følgende ændring:

*Gældende formulering**Lovforslaget***1.** Efter § 1 a indsættes:

»§ 1 b. Den skattepligtige indkomst og den personlige indkomst nedsættes for en person, som er hjemmehørende i Tyskland, og som modtager pension i forbindelse med tidligere personligt arbejde for det danske mindretal i Sydslesvig. Nedsættelsen udgør 50 pct. af den modtagne pension, hvis den skattepligtige var hjemmehørende i Tyskland og arbejdede for mindretallets institutioner i Sydslesvig i hele den periode, hvori den pågældende optjente ret til pensionen. Såfremt den skattepligtige kun var hjemmehørende i Tyskland og arbejdede for mindretallets institutioner i Sydslesvig en del af den periode, hvori den pågældende optjente ret til pensionen, reduceres nedsættelsen efter forholdet mellem det antal år, hvori den pågældende var hjemmehørende i Tyskland og arbejdede for mindretallets institutioner i Sydslesvig, og det antal år, hvori den pågældende optjente ret til pensionen. Hvis en person hjemmehørende i Tyskland modtager pension i forbindelse med en anden persons tidligere arbejde for mindretallets institutioner, er nedsættelsen afhængig af den periode, hvor den person, der optjente retten til pensionen, var hjemmehørende i Tyskland og arbejdede for mindretallets institutioner i Sydslesvig. Nedsættelsen kan ikke medføre, at den skattepligtige indkomst og den personlige indkomst bliver negativ.«

§ 7

I lov nr. 231 af 2. april 2003 om beskatning af medlemmer af kontoførende foreninger foretages følgende ændring:

1. I § 17 indsættes efter stk. 1:

§ 17. Tab ved overdragelse af aktiver mellem et medlem og investeringsforeningen kan ikke fradrages i medlemmets skattepligtige indkomst eller i foreningens indtægter og udgifter. Fortjeneste og tab på fordring og gæld ved et lån mellem et medlem og foreningen indgår ikke i medlemmets skattepligtige indkomst eller i foreningens indtægter og udgifter.

»Stk. 2. Stk. 1, 1. pkt., gælder ikke overdragelse af aktiver, på hvilke urealiserede gevinster eller tab beskattes efter lagerprincippet.«

Til lovforslag nr. L 60. Skriftlig fremsættelse (5. november 2003)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og andre skattelove (Mere smidige regler for pensionsopparere, hensættelsesfradrag for kreditinstitutter, gældsinstrumenter og afkortning af kredittid ved ophævelse af visse pensionsordninger)

(Lovforslag nr. L 60).

Formålet med lovforslaget er først og fremmest at gøre pensionsbeskatningslovens regler mere smidige for pensionsopparerne. Visse af reglerne er unødigt restriktive eller usmidige. Med forslaget rettes op på disse problemer. Forslaget skal ses i forlængelse af regeringens intention om at give større frihed for den enkelte til at placere og forvalte sin pensionsopsparring.

Der indføres således lempeligere regler for selvstændigt erhvervsdrivende. Det såkaldte samtidighedskrav for kapitalpensioner ophæves, så pensionsopparerne kan hæve deres kapitalpensioner over flere år, hvor de i dag tvinges til at ophæve dem alle samtidigt. Den såkaldte fradragfordelingsregel lempes, så man kan forlænge indbetalingsperioden på sin pensionsordning med fuldt fradrag i indbetalingsårene. Endvidere gives der mulighed for at overføre ordninger mellem institutter uden at der skal ske fradragfordeling.

Hertil kommer andre smidiggørende forslag til ændringer af pensionsbeskatningsloven.

Med forslaget udvides desuden den kreds af kreditinstitutter, der kan anvende reglerne om fradrag ved indkomstopgørelsen for de regnskabsmæssige nedskrivninger på udlån og hensættelser på garantier m.v., således at finansie-

ringsselskaber (finansieringsinstitutter) får adgang til at anvende disse regler. Der er tale om opfyldelse af et krav fra Europa-Kommissionen som betingelse for at godkende reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser.

Som led i finansieringen af udvidelsen af reglerne om kreditinstitutters fradrag for nedskrivninger og hensættelser foreslås det at afkorte kredittiden for pensionsinstitutters indbetaling af afgift i forbindelse med udbetaling af kapitalpensioner og -forsikringer samt at afkorte kredittiden ved indbetaling af afgift og pensionsafkastskat i visse ophørssituationer.

I øvrigt sikres det, at gæld i henhold til visse gældsinstrumenter, der ikke opfylder de almindelige skattemæssige kriterier for at kunne anerkendes som gæld, kan behandles som gæld i skattemæssig henseende.

Endelig foretages der mindre ændringer af pensionsafkastbeskatningsloven og ligningsloven, samt nedsættelse af beskatningen af pensionister i Tyskland, som modtager dansk pension i forbindelse med tidligere ansættelse ved det danske mindretals institutioner i Sydslesvig.

Samlet vurderes lovforslaget med stor usikkerhed at medføre et relativt beskedent varigt provenutab, som det ikke er muligt at kvantificere nærmere, men som formodentlig ikke overstiger ca. 5 mio. kr. årligt. På kort sigt skønnes lovforslaget at medføre et umiddelbart provenutab i størrelsesordenen 50 mio. kr. årligt i en kortere årrække.

Forslagene får for størstedelens vedkommende virkning fra 1. januar 2004.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.